

• 623 - VULPE
- 625 - GRIBORAS
- 626 - CHIOREANU
- 627 - FRINZ

Securitatea

STRICT SECRET

618

STRICT
SECRET**Securitatea**

Exemplar nr. 618

1977

Cuprins

* * *

SINTEZE, OPINII,
DEZBATERI

Participare activă și eficientă la activitățile educative de prevenire și combatere a încălcărilor legii

3

INFORMAȚII
INTERNE

Rezultate și perspective în munca de popularizare a legilor și de pregătire contrainformativă a populației — colonel Aurel MİHALCEA

8

CONTRAINFORMAȚII
IN SECTOARELE
ECONOMICE

Prevenirea evenimentelor de frontieră — sarcină cu semnificații majore a întregului aparat — converbiri realizate la I.J. Timiș, I.J. Caraș-Severin și Direcția 1 de colonel Dănilă GOGA, căpitan Vasile MIHAILĂ

11

Imbunătățiri de ordin concepțional și metodologic aduse activității de evidență prin noile instrucțiuni de muncă în acest domeniu — colonel Horia BRESTOIU

19

Sunt necesare măsuri hotărite pentru contracararea acțiunilor dușmanoase ale emigratiei legionare de activizare a unor elemente din interior — colonel Tudor VLADIMIRESCU

23

Să găsim căi și mijloace mai eficiente pentru desfășurarea muncii preventive în rîndul tineretului studios — locotenent-colonel Ioan WAGNER, locotenent-colonel Mihai MIHAI

31

Acțiunea „Fierul” — maior Iulian MUREȘAN

38

Vă prezintăm cazul „Piramida” — locotenent-colonel Traian TAULESCU, locotenent-colonel Nicolae FLOREA

41

Sarcini ce revin organelor de contrainformații în sectoarele economice în prevenirea surgerii de informații din obiectivele industriei de apărare — locotenent-colonel Marin POPINCIUC, locotenent-colonel Constantin BARBU

45

Citeva criterii de selecționare și includere în forme organizate de lucru a elementelor suspecte de spionaj-trădare — colonel Aurel STANCU, locotenent-colonel Gheorghe DRACEA 49

Aspecte privind activitatea unor servicii de informații arabe împotriva R.S. România — locotenent-colonel Constantin CIURLĂU, maior Sorin BOLDEA 57

Mijloace și dispozitive explozive folosite de elemente teroriste — V. LĂPĂDUSI 65

Cum rezolvați cazul? 71

„Europa liberă” — trecut, prezent și viitor — major L. TIMARU 72

Bibliografie la teme de specialitate 77

Participare activă și eficientă la activitățile educative de prevenire și combatere a încălcărilor legii

Elaborată în lumina prevederilor Programului adoptat de cel de-al XI-lea Congres al partidului, Hotărîrea Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la creșterea rolului unităților sociale, al organizațiilor obștești, al maselor populare în respectarea legalității, sancționarea și reeducarea prin muncă a persoanelor care comit abateri și încălcări de la normele de conviețuire socială și legile țării reprezintă încă o dovedă a profunduluiumanism al societății noastre sociale, a adincirii democratismului, a creșterii forței de influențare obștească a societății, a griji partidului pentru om.

Din inițiativa și pe baza indicațiilor conducerii partidului, personal ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, au fost întreprinse importante măsuri pentru sporirea influenței exercitate de opinia publică în prevenirea și combaterea încălcărilor și abaterilor de la regulile de conduită socială, care au dus la creșterea rolului colectivității în respectarea legalității sociale, aplicindu-se noi forme de reeducare și reintegrare în viața socială a celor care au avut anumite abateri sau au săvîrșit încălcări ale legii.

Ca urmare a uriașelor transformări revoluționare înfăptuite sub conducerea partidului în toate domeniile vieții economice, sociale și spirituale, societatea socialistă românească dispune în prezent de o asemenea forță de influențare obștească încit procesul de reeducare a persoanelor care săvîrșesc abateri sau încălcări ce nu prezintă un grad ridicat de pericol social să se poată desfășura prin muncă în unități economice de producție, sub îndrumarea și pe răspunderea colectivelor din aceste unități, ale organizațiilor de masă.

În scopul prevenirii și combaterii abaterilor și încălcărilor legii, a normelor de conduită cetățenească, hotărîrea subliniază necesitatea intensificării activității educative de către organizațiile de partid, organizațiile sindicale, de tineret, femei și celealte organizații obștești, de școală și familie, punîndu-se pe prim plan educarea cetătenilor, îndeosebi a tineretului, prin muncă și pentru muncă, potrivit orientărilor stabilite de Congresul al XI-lea al partidului, Congresul educației politice și al culturii sociale și a indicațiilor date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Pentru organele de justiție și procuratură hotărirea prevede obligația de a desfășura o amplă acțiune de popularizare și explicare a conținutului legilor țării, cerința de a-și aduce o contribuție sporită la cunoașterea și respectarea strictă a acestora de către toți cetățenii patriei, la prevenirea oricărora abateri de la normele de conviețuire socială.

În spiritul înaltului umanism caracteristic societății noastre, în hotărire se acordă o atenție deosebită măsurilor de îndreptare a celor care au săvîrșit abateri sau încalcări ale normelor de conviețuire socială, în deosebi a tinerilor, astfel încât aceștia să se reintegreze cît mai repede în viața socială și să participe la construcția socialismului.

Hotărîrea menționează, în același timp, că pentru fapte care aduc atingere valorilor fundamentale ale orînduirii noastre sociale și de stat cum sint: trădarea de patrie, spionajul, omorul, tilhăria, sustragerile și degradările care produc pagube importante avutului obștesc, precum și alte infracțiuni cu un grad ridicat de pericol social, se vor aplica în continuare prevederile legii penale.

Organele Ministerului de Interne au obligația să acționeze cu fermitate împotriva tuturor acelora care încearcă să lovească în interesele poporului, în cuceririle sale revoluționare, să vegheze necontenit la apărarea proprietății socialiste, să asigure ordinea și liniștea publică.

Așa cum rezultă din documentele Congresului al XI-lea al P.C.R., ale Congresului educației politice și a culturii socialiste, din Hotărîrea Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 24 mai a.c., din cunventarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, precum și din legile în vigoare, organelor Ministerului de Interne le revin sarcini deosebite pe linia prevenirii infracțiunilor, participării active — inclusiv prin toate mijloacele educative și organizatorice — la apărarea valorilor fundamentale ale orînduirii noastre sociale și de stat.

Hotărîrea din 24 mai a.c. precizează că „... în întreaga lor activitate organele Ministerului de Interne, ale procuraturii și justiției trebuie să se sprijine tot mai mult pe masele de oameni ai muncii, să-i antreneze în activitatea de combatere a oricărora abateri de la ordinea socială“. De asemenea, în hotărîre se subliniază că, în vederea antrenării opiniei publice la respectarea legalității, este necesar ca fiecare caz de încalcare sau abatere de la normele de conviețuire socială să fie amplu dezbatut în colectivul unității respective, să se aducă la cunoștința acestuia, inclusiv prin publicarea în gazetele de perete, iar în cazuri mai grave, prin presa locală sau centrală.

Programul privind participarea organelor Ministerului de Interne la activitatea de educare a cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al vigilanței și combativității față de manifestările antisociale, aprobat de Consiliul de conducere al Ministerului de Interne și difuzat la unități în cursul lunii mai a.c., cuprinde principalele sarcini ce ne revin pe linia sporirii contribuției noastre la popularizarea și explicarea conținutului legilor țării, cunoașterea și respectarea strictă a acestora de către toți cetățenii patriei, precum și la informarea opiniei publice asupra unor cauzuri de încalcări sau abateri de la normele de conviețuire socială.

Aplicarea programului trebuie făcută în spiritul prevederilor Hotărîrii Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 24 mai 1977, precum și al altor documente de partid și acte normative ce vor apărea.

În raport cu atribuțiile ce le revin din documentele de partid și actele normative în vigoare, organele de securitate, sub conducerea organelor de partid și în colaborare cu organele de milicie, procuratură, justiție, celealte organe de stat, organizații de masă și obștești, participă la acțiuni educative privind: apărarea secretului de stat; demascarea acțiunilor ostile ale serviciilor de spionaj, postului de radio „Europa liberă“, organizațiilor și grupărilor fasciste, naționalist-iridentiste, obscurantiste și ale altor cercuri reaționare din străinătate; apărarea avuției naționale; prevenirea influențelor nocive și a infracțiunilor în rîndul tinerilor.

În centrul activităților de propagandă organele de securitate vor situa cunoașterea și respectarea de către cetățeni a conținutului actelor normative referitoare la: apărarea secretului de stat; infracțiunile contra securității statului și alte infracțiuni date în competența lor de cercetare; relațiile cetățenilor români cu străini pe teritoriul țării noastre; regimul străinilor în România; comportarea cetățenilor români în străinătate; relațiile cu posturile de radio și televiziune, organele de presă, agențiile de știri și alte organizații străine; primirea, gestionarea, evidența și utilizarea obiectelor (cadourilor) de la străini etc.

Înțelegind participarea organelor de securitate la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al vigilanței și combativității față de manifestările antisociale ca o latură principală a activității preventive, unitățile centrale și teritoriale vor desfășura acțiuni de propagandă în raport cu cerințele specifice ale prevenirii și combaterii faptelor antisociale în domeniile lor de activitate. Înținând seama de valorile umane, materiale și spirituale, la apărarea căror au datoria să-și aducă întreaga contribuție, de starea infracțională, cauzele și tendințele acesteia pentru fiecare localitate, obiectiv și mediu vor fi stabilite și puse în aplicare, cu sprijinul organizațiilor socialiste, măsuri concrete de natură să asigure cunoașterea și respectarea legilor de către cetățeni și antrenarea acestora la activitatea de prevenire și combatere a faptelor de natură să aducă atingere securității statului și celorlalți valori fundamentale ale societății noastre.

În vederea intensificării, diversificării și sporirii eficacității acțiunilor de educare a cetățenilor în spiritul legalității socialiste, potrivit prevederilor programului de măsuri, organele de securitate își vor dezvolta colaborarea cu organele centrale și locale de stat, cu organizațiile de masă și obștești.

În baza reglementărilor în vigoare, unitățile și subunitățile de securitate vor aduce la cunoștință conducerii organizațiilor socialiste aspectele referitoare la starea de legalitate din cadrul acestora în probleme fac obiectul muncii de securitate, vor propune măsuri adecvate pen-

tru înălțarea neajunsurilor constatați și vor sprijini aplicarea lor în practică, urmărind cu perseverență lichidarea stărilor generatoare de infracțiuni și alte evenimente cu urmări dăunătoare.

O atenție deosebită se va acorda organizării de întâlniri cu colectivele de oameni ai muncii, în cadrul cărora vor fi dezbatute principalele aspecte referitoare la modul cum sunt cunoscute și respectate prevederile actelor normative. Comandanții (șefii) vor asigura pregătirea temeinică a fiecărei întâlniri, astfel încât să aibă maximum de eficacitate.

Procesele cu publicitate largită și punerea în dezbaterea colectivelor de oameni ai muncii a faptelor antisociale au o puternică influență educativă atunci cind sunt bine pregătite. În această privință programul de măsuri prevede ca, în raport cu importanța cazurilor puse în dezbatere, pentru educarea unui cerc mai larg de persoane, prin Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, să fie invitați ziaristi de la organele centrale de presă, de la radio sau televiziune, în vederea realizării de materiale care să fie difuzate în toată țara. Este necesar să se acorde toată atenția pregătirii acțiunilor respective și să se aprecieze cu mult discernămînt oportunitatea invitării presei centrale sau a unor creatori din alte domenii.

Intensificarea și diversificarea sprijinului acordat organelor centrale și locale de presă și radio, televiziunii, editurilor, instituțiilor teatrale, cinematografiei și uniunilor de creație, pentru realizarea de acțiuni cu un bogat conținut educativ pe linia cunoașterii și respectării legilor, prevenirii și combaterii faptelor antisociale, constituie o direcție importantă a muncii de propagandă în rîndul populației prevăzută în program.

În raport cu cerințele informării și educării cetățenilor prin mijloacele de informare de masă și instituțiile cultural-educative, sub îndrumarea comandanților, în fiecare unitate centrală sau teritorială este necesar să se organizeze selecționarea acelor date, fapte și cazuri de infracțiuni care să poată fi valorificate în formele și la momentele potrivite. Aceste date, fapte și cazuri vor fi selecționate cu multă atenție, avându-se în vedere oportunitatea informării, contribuția lor la dezvoltarea opiniei publice în spiritul legalității sociale și posibilitățile conspirării mijloacelor și metodelor secrete de muncă.

Nu vor fi selecționate în vederea informării publicului acele cazuri de infracțiuni care nu au fost soluționate definitiv în instanțele de judecată, precum și acele date sau fapte ce pot avea consecințe negative (dau naștere la desconspirări, pot servi unor servicii de spionaj sau elemente dușmanoase în săvîrsirea și ascunderea infracțiunilor, creează o imagine necorespunzătoare asupra unor stări de lucruri din țara noastră, pot fi răstălmăcite și folosite în acțiuni de propagandă ostilă statului român de cercurile reaționare din străinătate, creează complicații în relațiile cu alte state etc.).

Pentru a nu se ajunge la astfel de urmări negative, în program se prevede că datele, faptele și cazurile vor putea fi folosite pentru informarea publicului la propunerea sau cu acordul șefilor unităților centrale de profil și cu aprobarea conducerii ministerului, indiferent de faptul dacă urmează să fie difuzate pe plan local sau în toată țara.

Datele, faptele și cazurile de infracțiuni care urmează să facă obiectul informării prin instituțiile centrale de presă și propagandă vor fi selecționate și valorificate la momentele potrivite sub îndrumarea unității centrale de profil și cu aprobarea conducerii ministerului.

Pe linia informării organelor de presă și propagandă cu date, fapte și cazuri de infracțiuni din problematica muncii de securitate sint în prezent unele neajunsuri, determinate de insuficientă preocupare pentru a selecționa din timp ceea ce este folositor în vederea informării și educării cetățenilor. Ca urmare, nu se asigură documentarea corespunzătoare și sistematică a organelor de presă și propagandă, activitatea pe această linie desfășurîndu-se în salturi. Sunt situații cind nu se poate răspunde operativ și în destulător la solicitările instituțiilor respective. Uneori se furnizează date și fapte nesemnificative, care nu oferă posibilitatea realizării unor acțiuni educative eficiente.

Intensificarea și creșterea eficienței activității educative în rîndul cetățenilor presupune sporirea preocupărilor unităților centrale de profil și a Serviciului editorial, presă și propagandă în rîndul populației pentru: orientarea cit mai concretă a acesteia în raport cu obiectivele concrete ale muncii preventive specifice fiecărui profil, ale situației operative din locurile, obiectivele și mediile în care acționează organele de securitate; coordonarea selecționării cu grijă și valorificării oportune a datelor și faptelor ce prezintă importanță pentru educarea cetățenilor; pregătirea minuțioasă a fiecărei acțiuni atât pe plan central, cit și local astfel încât să se realizeze pe deplin obiectivele propuse; asigurarea materialelor necesare și organizarea folosirii lor corespunzătoare.

În vederea indeplinirii sarcinilor deosebite ce revin organelor de securitate din documentele de partid și legile în vigoare pentru preventirea și combaterea faptelor antisociale este necesar să fie luate toate măsurile de intensificare a participării unităților și a cadrelor noastre la ampla activitate organizată și condusă de partid pentru educarea cetățenilor în spiritul legalității, al normelor eticei și echității sociale. Comandanții, organele și organizațiile de partid au datoria să asigure însușirea temeinică de către intregul personal a Hotărîrii Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 24 mai a.c., precum și a măsurilor ce se întreprind în continuare pentru înfăptuirea ei și să mobilizeze cadrele la acțiuni eficiente de traducere a lor în viață.

Rezultate și perspective în munca de popularizare a legilor și de pregătire conlainformativă a populației

Întărirea legăturilor cu masele de oameni ai muncii și atragerea acestora în activitatea de prevenire a acțiunilor unor elemente ostile de la atenta la securitatea statului nostru stau în atenția cadrelor de securitate din județul Neamț, care în ultimul timp au intensificat munca de pregătire conlainformativă a populației. La realizarea acestei sarcini s-a avut în vedere cunoașterea amănunțită a obiectivelor deservite, îndeosebi din punctul de vedere al apărării secretului de stat, intervenindu-se în funcție de: locul unde sunt concentrate date și documente secrete de stat, angajații ce au acces la ele, canalele prin care aceste secrete s-ar putea scurge.

Tinind seama de experiența anilor anteriori, mai ales de unele neajunsuri, s-a procedat la stabilirea (cu termene și responsabilități) a participării cadrelor la adunările cu angajații din organizațiile socialiste din județ, cu care prilej au fost prelucrate actele normative referitoare la apărarea secretului de stat. În această acțiune s-au avut în vedere principalele obiective economice. Societatea mixtă RIFIL, centrele de cercetare științifică, prezența unor specialiști și reprezentanți comerciali străini, cit și afluенța mare de turiști în sezonul estival pe teritoriul județului. Studiul făcut de noi cu sprijinul organelor de partid, discuțiile purtate cu conducătorii organizațiilor socialiste și cu diversi angajații (în primul rînd cu cei care fac parte din rețeaua noastră informativă) ne-au fost de un real folos în stabilirea tematicilor, a priorităților și în diversificarea mijloacelor de realizare a acestor activități. La toate acestea o contribuție însemnată au avut-o controalele inopinate și de fond în unitățile social-economice din județ.

O grija deosebită am manifestat la întocmirea materialelor prezente în adunările respective, în care au fost relevate aspecte pozitive și negative pe linia apărării secretului de stat, încălcări ale actelor normative în vigoare, menționindu-se consecințele la care se expun cei care nu le respectă, fiind exemplificate cazurile celor care s-au făcut vinovați de încălcări ale legislației și împotriva cărora s-au luat măsuri de sancționare. În acest cadru s-a pus accent pe pregătirea conlainformativă a personalului de cercetare tehnico-științifică din Centrul de cercetări chimice Săvînești, din stațiunile de cercetări Pingărați și Secuieni, precum și din alte obiective în care se concentrează un volum mare de date, informații și documente secrete de stat și în locurile în care prezența străinilor este mai intensă.

Cunosind că unii cercetători erau predispuși să stabilească relații neoficiale cu cetățeni străini, paralel cu activitatea conlainformativă s-au aplicat măsuri de atenționare și influențare, determinându-i să adopte o poziție corectă. Astfel, despre un cercetător din cadrul Centrului de cercetări chimice Săvînești se obținuseră date că, sub influența unui element descompus ce urmărea să profite de pe urma sa, intenționa să plece ilegal în străinătate „pentru a-și valorifica mai bine invențiile”. Discutindu-se cu respectivul în prezență conducerii profesionale și a secretarului de partid, i s-a arătat gravitatea greșelii sale și iluzoria realizare ce-l așteaptă în Occident, reușindu-se astfel prevenirea. Exemplul acestui cercetător a fost convingător și pentru alți specialiști, care au înțeles necesitatea respectării cu rigurozitate a prevederilor legii.

Au existat și situații cind măsura atenționării nu a fost înțeleasă corect. În asemenea cazuri, la propunerea organelor noastre cei vinovați au fost mutați în alte locuri de muncă. Cu asemenea cazuri ne-am confruntat pe platforma chimică Săvînești, unde anumite elemente fără perspective notabile în activitatea profesională au intrat în relații neoficiale cu străini care urmăreau să intre în posesia unor informații și date secrete de stat din domeniul cercetării tehnico-științifice.

Vorbind despre acțiunile de propagandă conlainformativă pe linia apărării secretului de stat, menționăm că, periodic, organizăm convocații cu angajații care lucrează în compartimentele speciale și de protocol. Cu aceste prilejuri sunt prelucrate principalele prevederi care reglementează apărarea secretului de stat, scoțindu-se în evidență anumite aspecte constatare cu prilejul diferitelor controale efectuate de organele noastre. Au fost, de asemenea, organizate și alte întâlniri cu angajații din diferite sectoare, în cadrul cărora au fost prelucrate acte normative (în mod deosebit pe linia apărării secretului de stat și a relațiilor cu străinii), vizând dezvoltarea spiritului de vigilanță și întărirea ordinii și disciplinei în unitățile din care fac parte. Totodată, sub îndrumarea direcță a Comitetului județean de partid Neamț au fost organizate lectorate și simpozioane, la care au participat activul de partid, secretarii comitetelor executive ale consiliilor populare, cadre de conducere din instituții, întreprinderi, organizații de masă și obștești. Deosebit de eficiente s-au dovedit acțiunile organizate cu elevii din școlile profesionale, licee și tabere de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, la care au fost antrenați și factori educaționali.

Apreciem că în urma acestor activități majoritatea angajaților manifestă mai multă atenție, vigilanță și răspundere pentru păstrarea și apărarea secretului de stat. Tot ca urmare a acestor acțiuni, diversi angajații ne-au semnalat, din proprie inițiativă, conduită necorespunzătoare a unor persoane care periclitau secretul de stat, despre încălcări ale legislației ori chiar despre intenția unora de a comite fapte antisociale. De

pildă, un inginer ne-a sesizat că la o stație pilot — unde se experimenta un nou produs realizat de industria chimică românească — nu se respectă regulile referitoare la acces, fiind posibilă pătrunderea unor persoane străine interesate, cit și despre faptul că o angajată din colectivul de cercetare are un anturaj dubios. Verificările au confirmat sesizarea și, în cadrul măsurilor de prevenire, s-a trecut la atenționarea celor în cauză, în prezența șefilor lor. Totodată, se remarcă o creștere sensibilă a numărului de note prezentate de angajații ce intră în contact cu străini în diferite imprejurări. De exemplu, angajații de la Combinatul de fibre și fibre sintetice Săvînești, care au participat la Tîrgul Internațional „București 76”, au depus la organul de protocol notele de discuții cu reprezentanții firmelor sau organizațiilor economice din străinătate, din conținutul cărora au rezultat și aspecte ce interesau organele de securitate.

Folosirea testelor a constituit, de asemenea, o metodă care ne-a permis să cunoaștem efectele activității de pregătire contrainformativă. În acest sens, ofițeri de securitate necunoscuți în obiectivele respective, sub acoperirea de cetăteni străini (mașină cu număr străin, pașaport, cunoașterea limbii respective etc.), au încercat să pătrundă în locuri unde se defineau secrete, au intrat în legătură cu anumite persoane, printre care și cu unii suspecți, testindu-le poziția, preocupările, interesul pentru elementele din exterior și gradul de vigilență. În majoritatea cazurilor, astfel de testări au confirmat efectul pozitiv al activității de pregătire contrainformativă. Au fost însă și situații în care cei vizăți au avut o comportare necorespunzătoare, au divulgat „străinilor” secrete de serviciu și nici n-au informat despre intrarea în contact cu aceștia, așa cum aveau obligația.

Editarea periodică a unei foi volante, publicarea în presa locală și difuzarea prin stațiile de radioficare a unor aspecte de neglijență în păstrarea și manipularea documentelor secrete, atitudinea de pălvârăgeală și lăudăroșenie a unor angajați, au avut, de asemenea, un efect pozitiv. Subliniem că în activitățile în discuție, organele de securitate au colaborat pe multiple planuri cu organele de procuratură și justiție, cu Asociația juriștilor, cu organizațiile de sindicat și tineret, cu instituțiile de învățămînt, artă și cultură.

În prezent, desfășurăm o intensă activitate pentru prelucrarea în toate unitățile social-economice a prevederilor Legii nr. 23/1971, pentru înțelegerea și aplicarea lor întocmai. Toate aceste acțiuni nu sunt privite ca o campanie, ci ca o activitate permanentă ce se cere îmbunătățită, inscrisă într-un vast program de educare a tuturor cetătenilor patriei.

colonel Aurel MIHALCEA

Să discutăm despre...

Prevenirea evenimentelor de frontieră — sarcină cu semnificații majore a întregului aparat

În ultimii ani, trecerea frauduoasă a frontierei de stat a constituit un fenomen în recrudescență, ceea ce a impus noi soluționări ale metodologiei de lucru. În scopul reliefării unor aspecte semnificative ale muncii organelor noastre în acest domeniu, a cauzelor care au dus la neprevînirea la timp a producerii de evenimente de frontieră, a enunțării unor metode și mijloace specifice, care să contribuie la continua ridicare a calității și eficienței activităților pe această linie, ne-am adresat unor cadre de răspundere din cîteva unități ale Ministerului de Interne.

I. J. Timis

General-maior Viorel Tăurescu: Activitatea pentru prevenirea trecerilor ilegale peste frontieră a fost organizată pe baza unui studiu profund al situației operative, raportat la particularitățile județului nostru. Pentru stabilirea și realizarea unor măsuri eficiente de prevenire a trecerii frauduoase a frontierei am executat reinstruirea întregului potențial informativ al inspectoratului. Un accent deosebit am pus pe creșterea cantitativă și calitativă a rețelei, amplasarea și disponerea în locuri, medii, obiective și pe căile de acces spre sectoarele vulnerabile ale frontierei. Ca urmare a informațiilor obținute, am prevenit mai multe cazuri prin reținerea unui număr însemnat de persoane pe direcții de afliere în zona de frontieră.

Asupra persoanelor semnalate cu preocupări de plecare ilegală din țară am aplicat măsura influențării prin rețea, familie, factori de conducere și educaționali, de a renunța la intenția lor. În baza informațiilor verificate, asupra mai multor persoane s-a luat măsura avertizării sau demascării. Rezultate bune în activitatea de prevenire am înregistrat și pe linia destrămării mai multor grupări și anturaje.

Un accent deosebit în prevenirea evenimentelor de frontieră am pus pe prelucrarea contrainformativă a angajaților din unitățile socia-

liste de stat și cooperatiste, a grupelor de sprijin ale organelor de miliție. Ca urmare, au fost reținute în zonă, cu sprijinul populației, peste o sută de persoane. Rezultate pozitive în activitatea de prevenire au dat și procesele organizate în cooperare cu organele procuraturii și justiției, la locurile de domiciliu ale infractorilor.

Cu toate rezultatele obținute, activitatea de prevenire a trecerii frauduloase a frontierei nu se ridică încă la nivelul cerințelor. Am mai avut cazuri de persoane care au trecut ilegal frontieră. Cauze principale: rețeaua informativă încă insuficientă în raport cu necesitățile situației operative; rețeaua existentă nu în toate cazurile este folosită la nivelul capacitatii de care dispune; nu în toate situațiile s-a acționat cu operativitate pentru clarificarea dosarelor de urmărire informativă; nu am reușit să descoperim toate căile și mijloacele folosite în trecerea ilegală a frontierei; anumite metode folosite de unele persoane nu au stat în atenția organelor noastre, ceea ce a favorizat punerea în aplicare de către infractori a planurilor lor de fugă.

Recent am luat unele măsuri vizând prevenirea trecerii ilegale peste frontieră, cum ar fi: intensificarea muncii cu rețeaua informativă, în scopul cunoașterii oricărora intenții de constituire de grupări și aplicarea de măsuri ferme de destrămare a acestora; supravegherea informativă a elementelor care au comis infracțiuni de frontieră și care manifestă încă intenții de trecere ilegală; popularizarea legilor, prelucrări de cazuri și acțiuni de dezinformare; clarificarea tuturor semnalărilor privind intențiile de evaziune din țară a unor elemente din localitățile din zona de frontieră și scoaterea legendată din aceste localități a persoanelor respective.

Colonel Aurelian Mortoiu: Din cazuistica pe care o avem reiese că metodele și procedeele folosite de persoane cu intenții de evaziune sunt abile și variate: se asociază în grupuri de cîte 2—4 persoane; vădesc preocupări pentru a confectiona și folosi arme de foc sau arme albe, pentru neutralizarea grănicerilor; se angajează în unități economice din zonă, pentru a studia posibilitățile de trecere a frontierei; folosesc asunzători special amenajate în mijloace de transport etc. Evaziunile sunt pregătite uneori cu ajutorul unor complici, gazde, călăuze, atât din zona de frontieră, cit și din interior.

În activitatea de prevenire pe care o desfășurăm folosim întreg potențialul informativ, care este dirijat, sistematic, în locurile, mediile, obiectivele ce ne stau în atenție, în vederea stabilirii celor care manifestă intenții de plecare frauduloasă din țară. De asemenea, cooperăm intens cu diverse organe, printr-un schimb util de informații, materializat prin aplicarea celor mai corespunzătoare măsuri de prevenire. De remarcat că în urma măsurilor întreprinse multe elemente semnalate cu intenții de evaziune au renunțat la intențiile lor. La această situație un apot însemnat l-au avut cadrele de conducere ale inspectoratului, oficerii de securitate din zona de frontieră, cadrele de miliție de la posturi, care au participat la activitățile de graniță ținute în prima parte a acestui an, contribuind cu date concrete și sugestii la remedierea unor lipsuri. Tin să remarc sprijinul pe care l-am primit din partea organelor de partid județene și comunale, care au organizat și antrenat la astfel de activități gărzile patriotice, oameni ai muncii, paznicii de toate ca-

tegoriile. Odată cu începerea lucrărilor în campania agricolă de primăvară, ofițerii de la compartiment și cadrele de miliție de la posturi au realizat prelucrarea contrainformativă a lucrătorilor din unitățile sociale din agricultură, pe echipe, brigăzi, secții, ca și pe șantierele de hidroameliorații, a personalului de la exploatare petrolieră și de la C.F.R., a soferilor de la I.T.A. etc. Prin rețeaua informativă, persoane de încredere și diversi factori de răspundere am trecut la aplicarea măsurilor de dezinformare și desistare de la intenția de evaziune a unor elemente, prin răspindirea unor versiuni, că organele de stat iugoslave îi inapoiază pe acei care au reușit să treacă sau că organele de grăniceri au ordin să folosească armele de foc asupra celor care comit tentative de trecere frauduloasă a frontierei.

I. J. Caraș-Severin

Vă rugăm, tovarășe general-major Ioan Lințu, să vă referiți la unele elemente pe care le evidențiază cazuistica în zona dv. de responsabilitate.

Înainte de a vorbi de laturile specifice ale cazuisticăi din ultima vreme, cred că ar fi util să abordăm una din problemele care influențează această cazuistică. Este vorba de particularitățile pe care le îmbrăcă zona de frontieră din județul nostru. Dacă privim harta ne dăm seama că pe aproape întreaga lungime a frontierei se întind numeroase păduri, care adesea înaintează pînă la linia de demarcație. De asemenea, în sectoarele unde pădurile sunt mai rare, terenul este intens cultivat, fiind, în special în perioada sezonului cald, acoperit cu lanuri de griu și porumb, cu livezi de pomi fructiferi. Este de la sine înțeles că solul frâmitat și acoperit favorizează, în mare măsură, apropierea mascată de graniță, creează condiții pentru ascundere și pentru observarea indelungată a posturilor și patrulelor grănicerești.

În afară de aceasta, obiectivele economice în plină dezvoltare ce se găsesc în imediata vecinătate a frontierei, cum sunt întreprinderile miniere Moldova-Nouă, Oravița, Sasca și Cozla, necesită brațe de muncă, ceea ce determină afluirea spre acestea a unui număr însemnat de persoane nu numai din județul nostru. Întreprinderile miniere li se adaugă întreprinderile agricole de stat, unde, de asemenea, se semnalează în unele perioade ale anului o mare afluire de muncitori sezonieri. Si, în sfîrșit, o ultimă chestiune: din interiorul județului spre frontieră converg numeroase căi de acces, cu trafic important și permanent. Se desprinde deci concluzia că fiecare dintre factorii enunțați și toți laolaltă creează condiții favorabile pentru apropierea de frontieră sau chiar instalarea în zona de frontieră, sub pretexte perfect plauzibile, a unor persoane.

Am amintit, pe scurt, aceste aspecte pentru a sublinia faptul că activitatea de prevenire, descoperire și lichidare a intențiilor de evaziune este complexă, că ea implică din partea noastră măsuri și acțiuni

ferme, o rodnică conlucrare cu ceilalți factori care au atribuții pe această linie și o strânsă colaborare cu populația din localitățile de frontieră.

In ceea ce privește categoriile de persoane care se manifestă cu intenții de evaziune, am putea face o clasificare a lor. Este vorba, în primul rind, de începători, care individual sau în grup încearcă să se apropie de frontieră și să o treacă. În cadrul acestei categorii ponderea o detin tinerii, de obicei fără ocupație, scăpați de sub supravegherea părintilor și care încearcă să treacă frontieră minăi de anumite tendințe de aventură și bravadă. În general, aceste elemente procură informații despre frontieră din discuții întimplătoare, purtate cu unul și cu altul, din ceea ce au reușit să citească prin cărți sau să vadă în filme. De regulă, aceste elemente, fără experiență, sunt descoperite și prinse repede, fie de către populație, fie de către lucerătorii de la posturile de milă sau de posturile și patrulele grănicerești. Edicator în acest sens este cazul grupului din Brăila, format din Baes Vasile, Lazăr Victor, Năstase Gheorghe, Molan Mihai, Molan Ecaterina, Rochidis Maria și Rahel Vasile, care, în ziua de 18 iulie 1976, s-au apropiat de frontieră în zona comunei Naidăș și au încercat să studieze terenul și amplasarea posturilor și patrulelor grănicerești. Considerind că sunt edificați asupra a ceea ce au de făcut, în ziua de 19 iulie respectivii au pornit spre frontieră fiind imediat descoperiți și reținuți de o patrulă grănicerească.

O altă categorie de infractori de frontieră este formată din elemente ceva mai versate, care își pregătesc timp mai indelungat și cu multă atenție planurile evazioniste. Aceștia se folosesc, de obicei, de călăuze, pe care le cumpără cu importante sume de bani. De asemenea, caută să și-i apropie, prin diferite metode, pe unii cetățeni ce locuiesc în zona de frontieră, de la care culeg informații și pe care, sub pretextul prieteniei sau uneori prin săntaj, îi determină a-i ajuta în infăptuirea planurilor lor. Considerăm ca pline de învățăminte, atât pentru noi, cit și pentru alte organe, cazurile medicului Popa Nicolae, din Reșița, al grupurilor conduse de Formanek Konrad, din Timișoara, și Ciachi Iosif, din Reșița. Medicul Popa Nicolae, de exemplu, a exploatat sentimentele de dragoste ale unei eleve de liceu, pe care anterior o操erase de apendicită. Aflind că aceasta este originară din comuna Ciortea, situată în imediata apropiere a graniței, a convins-o să-l conducă în localitatea ei de domiciliu și, odată ajunsă acolo, să-i servească drept călăuză. Grupul Formanek Konrad s-a folosit, la rîndul său, de numitul Clapon Vasile, din localitatea Vrani, pe care l-a plătit cu suma de 40.000 lei, pentru a-i servi drept călăuză. Clapon Vasile era însă de mai multă vreme în atenția organelor noastre, din cauza sumelor mari de bani de care dispunea și a căror proveniență legală nu se justifica. El a fost reținut la domiciliul său în momentul cînd, împreună cu grupul Formanek Konrad, definitivă planul de trecere a frontierei. Declarațiile sale au confirmat o mai veche bănuială a noastră, referitoare la frații Ion și Gheorghe Pera care, de asemenea, se ocupau cu călăuzirea unor persoane. Arearea și judecarea acestor indivizi în cadrul unui proces public organizat în comuna Vrani a avut un puternic ecou educativ, fapt concretizat prin aceea că în ultimul timp în localitățile de frontieră nu s-au mai semnalat asemenea fapte. În al treilea caz, am obținut informații din care rezulta că Ciachi Iosif, împreună cu Goian Mircea și Rotaru Gheorghe, toți din Reșița, intenționează să fure un autovehicul de tonaj mare cu care să treacă

frontiera „în forță” prin punctul Naidăș. Verificate cu atenție, aceste informații s-au confirmat, luindu-se măsuri de avertizare și destrâmare a grupului respectiv.

În sfîrșit, o a treia categorie de infractori de frontieră este formată din recidivisti. După ce sunt condamnați, aceștia intră în legătură cu complici în penitenciarele în care își execută pedepsele, fac schimb de opinii asupra metodelor folosite pentru trecerea frontierei, reconstituie diferite itinerarii și elaborează variante de evaziune pe care să le aplice după eliberarea din detenție. Așa, de exemplu, tinerii Albu Nicolae și Ghiocel Ștefan, ambii din județul Ialomița, condamnați pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei, au luat legătura în penitenciarul din Caransebeș cu medicul Popa Nicolae, punind la cale un nou plan de evaziune, în care a fost atras și șoferul Dalea Gheorghe, din comuna Ticvaniul Mare. Pe baza acestui plan, Ghiocel Ștefan și Albu Nicolae aveau sarcina ca după ieșirea din inchisoare să studieze posibilitatea plecării din țară cu ajutorul unor nave străine ce ancorează în portul Constanța. La rîndul său, șoferul Dalea Gheorghe trebuia să cerceteze itinerariul Ticvaniul Mare — Vărădia și să culeagă informații privind sistemul de pază și de amplasare a posturilor și patrulelor grănicerești. De fapt, aceste studii au și fost efectuate și, în urma constatărilor făcute, cei trei au hotărît să aștepte ieșirea din penitenciar a medicului Popa Nicolae, socotind că varianta acestuia de trecere, pe care o folosise în septembrie 1976, răminea totuși cea mai bună. Semnificativ este și cazul numitului Lepădătescu Gheorghe, cu trei treceri fauduloase de frontieră la activ, care a devenit în penitenciar un fel de „lider” al infractorilor condamnați pentru infracțiuni de frontieră, dind sfaturi și indicații în schimbul unor folcări materiale.

Ce elemente mai deosebite, tovarășe maior Grubacichi Vasa, scoate în evidență statistică infracțiunilor de frontieră?

În bună măsură, unele elemente au fost deja amintite de către tovarășul general-maior Ioan Lințu atunci cînd s-a referit la cele trei categorii ale infractorilor de frontieră. Aș mai putea să adaug că din totalul infractorilor de frontieră din perioada 1976, majoritatea au fost elemente nestatornice, care au muncit temporar în unități economice și care nu aveau o calificare definită. Cîțiva au provenit din rîndul tinerilor scăpați de sub supravegherea familiilor, a școlilor unde învățau și a unităților economice unde încercau să obțină o calificare. Numărul oamenilor cu înaltă calificare, care au incercat să treacă sau au trecut frontieră reprezintă un procent foarte redus. De aici se poate trage concluzia că infractorii de frontieră provin în mod deosebit din rîndul oamenilor instabili, care nu sint legați de un anumit loc de muncă, de o anumită localitate, precum și din rîndul persoanelor cărora nu le place să muncească și nu concep să-și ciștige în mod cîndit existența.

În privința tinerilor care au încercat să treacă frontieră, trebuie să precizăm că, în marea majoritate a cazurilor, aceștia s-au lăsat influențați și de propaganda unor posturi de radio străine, cum ar fi „Europa liberă”, care prin promisiuni mincinoase și indemnuri meșteșugite au reușit să-i inducă în eroare pe cei asupra cărora familia, școala, colectivele de muncă nu au exercitat o influență educativă eficientă.

Vă propunem, tovarășe general-major Ioan Lințu, să relevați aspectele mai semnificative în prevenirea unor infracțiuni de frontieră și unele metode folosite pe această linie.

In ultimele 10 luni am preventit aproape 150 de cazuri de evaziune. Metodele pe care le-am folosit sunt, în genere, cunoscute. În esență, se poate spune că avertizările, discuțiile individuale purtate cu unele persoane, procesele publice organizate la locul de muncă al unor infractori și orientarea rețelei informative în direcția influențării unor elemente au constituit factorii de bază care au făcut ca în primele patru luni ale anului 1977 să nu ne înregistram cu nici o trecere frauduloasă a frontierei. Aceasta nu înseamnă însă că în activitatea noastră nu s-au manifestat și neajunsuri, deoarece în ultima jumătate a anului 1976 șaisprezece elemente au reușit să treacă frontieră, ajungind în țara vecină, fiindu-ne, ulterior, predate de grănicerii iugoslavi. Acestora li se adaugă alți cîțiva indivizi care au reușit să ajungă în state occidentale. Or, aceste cazuri scot în relief anumite deficiențe în munca noastră. M-aș referi, mai întii, la aportul nesatisfăcător al rețelei informative. Faptul, de exemplu, că mai multe persoane din comuna Liubcova au reușit să treacă frontieră dovedește că rețeaua informativă din această localitate a fost ca și inexistentă. Fără indoială că vina este a noastră și ea se concretizează atât în recrutarea defectuoasă a informatorilor, cit și în instruirea și dirijarea superficială a acestora. Situația la care m-am referit pune în evidență, pe de altă parte, și unele slăbiciuni în activitatea de conlucrare cu populația și mai ales cu activul de graniță din localitățile de frontieră.

Fără a diminua răspunderea care ne revine, trebuie să remarc că, în unele cazuri, inspectoratele județene din interiorul țării, deși detineau informații cu privire la persoane din raza lor de activitate care intenționează să treacă frontieră, nu au întreprins măsuri ferme, operative, care să zădărnicească intențiile acestora, mulțumindu-se să ne transmită nouă informații, de multe ori, cu întârziere. (Este cazul inspectoratelor județene Arad, Galați, Brăila, Cluj și altele.)

În momentul de față, de problemele de frontieră se ocupă cadre cu o temeinică pregătire și cu o bogată experiență pe această linie de muncă. Printr-o redistribuire a sarcinilor, am reușit să întărim acest sector și, totodată, să determinăm sporirea răspunderii ofițerilor față de misiunile incredințate. Acest fapt s-a repercutat pozitiv în largirea și întărirea rețelei informative. Am analizat de mai multe ori activitatea rețelei și am desprins concluziile și învățăminte care se impuneau, stabilind măsuri concrete pentru creșterea ei numerică și ridicarea calității muncii informatorilor. Ofițerii au fost îndrumați să recruteze surse de informare din medii și locuri adecvate, care au cu adevărat posibilități de a cunoaște bine situația din mediile respective și de a ne informa operativ asupra acesteia. Paralel, s-a acționat și se acționează pentru instruirea și dirijarea fiecărui informator, ținând seama atât de trăsăturile lui individuale, cât și de posibilitățile de lucru pe care realmente le are. În momentul de față, fiecare ofițer de securitate și de milicie, indiferent dacă sectorul său de activitate se găsește sau nu în apropierea graniței, are sarcina permanentă de a urmări și verifica informațiile care privesc intențiile de evaziune ale unor indivizi.

O atenție sporită am acordat, în ultima perioadă, activităților educative desfășurate cu populația din zona de frontieră. Cu sprijinul comitetelor de partid și al consiliilor populare, ofițerii noștri au contribuit la popularizarea legislației care reglementează regimul de frontieră, au prezentat în fața cetățenilor cazuri semnificative de infracțiuni de frontieră, solicitînd sprijinul maselor în prevenirea și descoperirea celor care ar încerca să treacă fraudulos granița. Un sprijin prețios în această privință l-am avut din partea organului județean de presă, cit și din partea unor activiști de partid și de stat care au adus la cunoștință publicului realități semnificative din lumea capitalistă, date și fapte convingătoare care demascau propaganda dușmănoasă a unor posturi de radio străine. În sfîrșit, o ultimă chestiune este aceea legată de întărirea colaborării cu organele grănicerești și cu ceilalți factori care au atribuții pe linia prevenirii și descoperirii faptelor antisociale legate de evaziune. Pe baza unui plan unic de cooperare, desfășurăm împreună activități care vizează pregătirea activului de graniță, angrenarea sa la o muncă organizată și permanentă.

Directia I

Locotenent-colonel Alexandru Aliman: Din analiza situației operațive existente rezultă că pînă la trecerea problemei pe linia activității de informații interne, persoanele care făceau obiectul acesteia nu erau supravegheate informativ, se lucra pe cazuri izolate și în mod sporadic, nu existau planuri de măsuri și nici categoriile, locurile și mediile nu erau determinate în mod precis, cu excepția unor inspectorate, unde situația impunea luarea unor măsuri concrete. În prezent, supravegherea informativă a căpătat un caracter mai organizat și, în unele județe, în funcție de situația operativă, caracterul acesteia este mult mai dinamic. Se cuprind mai larg categoriile de persoane care fac obiectul problemei și se acționează mai direct și organizat în locurile și mediile unde se pregătesc, sub diferite forme, plecările frauduloase din țară.

Pe baza informațiilor obținute a crescut simțitor activitatea de prevenire a trecerilor frauduloase. Într-o serie de cazuri s-a acționat în sensul prevenirii punerii în aplicare a planurilor elementelor respective. De exemplu, inspectoratele județene Timiș, Arad, Satu-Mare și altele au reușit să depisteze mai multe grupuri de elemente care intenționau să treacă fraudulos frontieră. Directia I, în cooperare cu o altă direcție centrală și cu inspectoratele județene Satu-Mare, Arad și Timiș, prin măsurile informativ-operative întreprinse, au depistat existența unui canal de scoateri ilegale de persoane din țară.

Organizarea de debbateri și procese publice, în cadrul căroro participanții iau atitudine asupra celor puși în discuție, creează un efect pozitiv și asupra altor persoane predispuse la asemenea fapte. De exemplu, Inspectoratul județean Caraș-Severin a organizat judecarea cu publicitate largită, în cadrul Spitalului județean Reșița, a cazului medicului Popa

Nicolae. Măsura luată la timpul respectiv a fost binevenită, deoarece din informații rezulta că unele cadre sanitare aveau în preocuparea lor trezerea frauduloasă a frontierei.

Cu aprobatarea organelor județene de partid unele inspectorate folosesc și presa locală, publicind declarații ale unor fugari care au revenit în patrie.

Apreciez că pentru a realiza prevenirea unor evenimente de frontieră se impune să acționăm cu mai multă fermitate, prin rețea informativă calificată, prin măsuri judiciose concepute. Si aceasta cu atât mai mult cu cât trecerile frauduloase peste frontieră se mențin la cote ridicate, fiind generate de o seamă de factori, printre care: instigarea din partea unor cetățeni străini sau fosti cetățeni români, care au plecat legal sau ilegal din țară și se află în diferite state capitaliste; influența exercitată de emisiunile unor posturi de radio din străinătate; propaganda pe care o fac anumite categorii de turiști străini, despre aşa-zisul mod de viață capitalist; existența multor elemente parazitare, care refuză să se incadreze într-o muncă utilă societății sau persoane ce provin din familii dezorganizate, lipsite de educație cetățenească; elemente care caută să se sustragă de la executarea unor pedepse penale; date pentru infracțiuni de drept comun.

Iată de ce, se impune să cunoaștem mai bine cauzele care generează fenomenul și, în funcție de acestea, să întreprindem măsuri concrete pe linie informativ-operativă; să folosim toate metodele și mijloacele de care dispunem, pentru descoperirea cazurilor în care se preconizează deținări de aeronave, organizarea de grupuri etc.

Cu sprijinul organelor de partid și de stat putem desfășura pe scară largă activități de prevenire, încât să determinăm persoanele vizate, în special tinerii, să renunțe la planuri evazioniste.

Locotenent-colonel Ioan Matei: O cerință majoră a Ordinului nr. 00887/1976 al ministrului de interne pentru controlarea fenomenului și prevenirea evenimentelor de frontieră este cooperarea între organele de securitate și milиie, pe de o parte, și unitățile de grăniceri, pe de altă parte. Nu mă voi opri la ce s-a realizat în această direcție, ci doar asupra unor minusuri. Au existat cazuri cînd organe de securitate și milиie au deținut informații în paralel cu privire la intențiile unor persoane de a părăsi ilegal țara, însă nerealizându-se o coordonare a măsurilor informativ-operative, elementele respective și-au pus planurile în aplicare, chiar au reușit să le realizeze.

In unele situații, nefiind complete, informațiile impletează mult asupra operativității identificării și clarificării situației celor semnalati. În alte cazuri, informațiile se transmit cu întîrziere unităților interesate. Carențele în cooperare au înrîuriri negative atunci cînd nu se folosește reteaua informativă din diferite profiluri de muncă, aparținînd aceluiași organ sau din unități diferite și nu se folosesc măsuri combinative în situații mai complexe. O parte din rețea nu corespunde, fiind în virșă. Iată de ce, cred că procesul de creare a unei rețele tinere, cu putere de pătrundere, trebuie să fie intensificat.

Con vorbiri consemnante de
colonel Dănilă GOGA
căpitan Vasile MIHAILA

Colonel
HORIA BRESTOIU

Îmbunătățiri
de ordin concepțional
și metodologic
aduse activității de evidență
prin noile instrucțiuni
de muncă
în acest domeniu

Instrucțiunile privind organizarea și funcționarea evidențelor de securitate, aprobată prin Ordinul ministrului de interne nr. 001050 din 25 mai 1977, urmăresc prin elementele noi pe care le adue creșterea eficienței acestui mijloc al muncii informativ-operative, prin utilizarea deplină și ratională a datelor și informațiilor pe care le prelucrează și centrează. Etapa parcursă pînă în prezent, cînd evidențele de securitate funcționează în sistem mixt (automat și manual), a creat posibilitatea reală de generalizare, în perspectivă, a prelucrării automate integrale a datelor.

Noile instrucțiuni stabilesc principiile, concepția de organizare și funcționare a evidențelor de securitate, definind totodată modalitățile de exploatare a acestora, în funcție de mijloacele (clasice sau automate) prin care sunt realizate.

Conform prevederilor articolului 9 din noile instrucțiuni, în cadrul evidențelor de securitate se instituie o formă nouă de organizare, denumită „bază de date”, reprezentind categoriile de date ce se prelucrează în sistem automat. Acestea cuprind atât date despre persoane, cît și informații de interes operativ sau documentar, clasificate pe linii de muncă și probleme și care se imbogățesc continuu asigurînd posibilități optime atât de cunoaștere a ansamblului situației operative, cît și de elaborare a unor lucrări de analiză și sinteză asupra diverselor fenomene ce interesează munca de securitate.

In concordanță cu principiul legalității sociale, în noile reglementări au fost nominalizate categoriile de persoane ce formează obiectul evidențelor de securitate, precizîndu-se, totodată, în articolul 14 litera „c” că nu vor fi introduse în evidență persoanele care au săvîrșit fapte de mică importanță ori au avut manifestări negative pe fondul

unor nemulțumiri personale. În aprecierea acestor persoane trebuie să se aibă în vedere, între altele: vîrstă și capacitatea lor de discernămînt, dacă manifestarea a fost spontană ori premeditată; influența altor persoane; atitudinea și comportarea persoanei la locul de muncă și în societate; mediul în care trăiește; poziția adoptată față de fapta săvîrșită în fază aplicării unor măsuri de prevenire de către organele de securitate etc. Prevederile articolului 14 litera „c” nu se aplică persoanelor cu antecedente politice reacționare, condamnate pentru infracțiuni contra securității statului și care sunt cunoscute în evidențe cu manifestări ostile anterioare.

Prevederile articolului 14 litera „c” din instrucțiunile de evidență permit ofițerilor din aparatul informativ să contribuie direct la imbunătățirea conținutului evidențelor de securitate, la cuprinderea în aceste evidențe numai a elementelor ostile, eliminîndu-se acumularea unor date inutile din punct de vedere operativ sau documentar, care au dus în trecut la o creștere artificială a volumului documentelor de evidență.

Noile reglementări impun în același timp ofițerilor de securitate, care propun astfel de măsuri, și în egală măsură cadrelor de conducere care le aprobă, să dea dovadă de o înaltă exigență profesională, pentru a se exclude omisiunea din evidențe a unor date de real interes pentru securitatea statului.

O altă reglementare nouă privește *modul de organizare a evidenței materialelor de primă sesizare*, aflate în verificare prin dosarul de obiectiv-problemă, în cadrul termenului de 30 de zile, stabilit prin ordinul privind munca informativ-operativă a organelor de securitate (art. 50), clasarea acestora în caz de neconfirmare făcîndu-se diferențiat (articolele 25 și 44) pentru cetățenii români sau străini. În recentele instrucțiuni se face precizarea că nu se intocmesc fișe pentru cartoteca generală-documentară decât în cazurile cînd după verificarea făcută, în termenul celor 30 de zile, s-a hotărît continuarea supravegherii informative în cadrul dosarului de obiectiv-problemă. Modul concret de evidență constă în aceea că în dosarul de obiectiv-problemă s-a introdus un tabel (anexa nr. 5) în care ofițerii din aparatul informativ sint obligați să înregistreze toate informațiile de primă sesizare supuse procesului de verificare în acest dosar, fără a mai introduce fișe în cartoteca generală-documentară pentru persoanele la care se referă.

Dacă pe baza informației de primă sesizare se deschide direct dosar de urmărire informativă sau penală, aceasta nu se mai înregistreză în tabelul anexă nr. 5 din dosarul obiectiv-problemă. De asemenea, nu se inscriu în tabelul anexă informațiile care sunt îndrumate, imediat după primire, altor organe spre soluționare.

Această reglementare reflectă, de asemenea, preocuparea pentru respectarea legalității sociale, în sensul că nu se introduc în evidențele de securitate persoane despre care nu s-a stabilit cu certitudine că sunt ostile orînduirii noastre sociale. Prin această organizare a evidenței informațiilor de primă sesizare se realizează în fapt o mai bună cunoaștere a tuturor persoanelor semnalate cu intenții de a săvîrși fapte ce pun în pericol securitatea statului, creîndu-se astfel posibilitatea ca ofițerii din aparatul informativ să stăpînească mai bine situația operativă din problemele și obiectivele de care răspund. Totodată, înre-

gistrarea informațiilor de primă sesizare dă posibilitatea cadrelor de conducere să exercite o activitate mai eficientă de control asupra modului în care ofițerii asigură rezolvarea semnalărilor cuprinse în astfel de materiale.

Pentru celelalte persoane aflate în supraveghere informativă nu se mai intocmesc noi fișe, deoarece acestea figurează deja în cartotecă în baza antecedentelor lor penale sau politice reacționare.

Că o consecință firească, și problema clasării informațiilor de primă sesizare neconfirmate, privind cetățenii români necunoscuți pînă la acea dată în evidență, a primit o nouă reglementare, prin articolul 44, care prevede că *aceste informații nu vor mai fi introduse în fondul informativ, ci în cel de corespondență, fără a fi luate în evidență cartotecii generale-documentare, eliminîndu-se practica introducerii în evidențe a unor persoane pentru fapte neconfirmate*. În situații deosebite, materialele clasate la fondul de corespondență pot fi regăsite și studiate numai de către ofițerii care lucrează în dosarul de obiectiv-problemă, prin intermediul tabelului anexă nr. 5 unde sunt înscrise.

În strînsă concordanță cu noile orientări date de conducerea ministerului organelor de securitate, pentru degrevarea aparatului informativ de activități inutile, s-a stabilit ca *orice nouă evidență să se creeze, motivat, numai atunci cînd evidențele existente nu satisfac noile cerințe, pe baza unui studiu întocmit cu Centrul de informatică și documentare și aprobat de conducerea Ministerului de Interne*.

S-a prevăzut, de asemenea, ca pentru rețeaua informativă a serviciilor de contrainformații, provenită din rîndul militarilor în termen, să nu se introducă fișe în cartoteca generală-documentară pe timp cît respectivii își satisfac stagiu militar (articolul 14 litera „d”), întrucît, logic, asupra militarilor în termen nu se pot întreprinde nici un fel de măsuri operative fără consultarea organelor de contrainformații militare. În aceeași idee, a simplificării evidenței organelor de contrainformații militare, prin noile instrucțiuni a fost desființată cartoteca generală-documentară a acestora.

Instrucțiunile de evidență nou aprobate dau o reglementare unitară evidențelor de securitate și celor de pașapoarte. Se știe că pe lîngă evidențele Centrului de informatică și documentare și corespondentele acestuia din inspectorate, evidența de pașapoarte reprezintă o importantă sur să documentară pentru aparatul informativ, care, avînd nevoie de date complete despre o persoană, era obligat să solicite relații în mai multe evidențe, ceea ce presupunea un mare consum de timp. Prin modul de organizare prevăzut în noile instrucțiuni, se va realiza integrarea evidenței de pașapoarte în cadrul sistemului de prelucrare automată a datelor, înlăturîndu-se paralelismul care există în prezent.

Avindu-se în vedere că activitatea de culegere a datelor privind unele categorii de persoane din evidențele de pașapoarte se află în curs de desfășurare, în instrucțiuni nu s-a mai prevăzut organizarea evidențelor speciale de pașapoarte pe bază de fișe tip cartotecă, degrevind inspectoratele de sarcina de a mai completa și trimite asemenea fișe la Centrul de informatică și documentare. Pe viitor, prelucrarea statistică a datelor referitoare la aceste persoane se va face în sistemul automat pentru întregul aparat de securitate, introducându-se fișe numai în cartoteca generală-documentară în vederea furnizării de relații la cererile de verificare.

Au fost aduse simplificări și în sistemul de anunțare a unităților informative despre străinii din atenție care intră în țară (articoul 24). Pentru o mai mare operativitate și asigurare a conspirativității, fiecărei unități i se va comunica despre intrarea în țară numai a străinilor pe care îi are în atenție sau care, la intrarea în țară, declară că se vor deplasa pe raza de competență a respectivului inspectorat.

Până în prezent, legăturile străinilor din rîndul cetățenilor români erau, cum se știe, luate în evidență directă, prin compartimentele de disperat. Potrivit noilor prevederi s-a eliminat acest sistem, stipulindu-se obligația unităților informative de a hotărî și lăua în evidență persoane din această categorie, evitându-se astfel conservarea unor materiale nefinalizate și includerea în mod greșit a unor persoane în evidență.

Introducerea a tot mai multe date în prelucrarea automată și concentrarea în evidențe centralizate au permis renunțarea la unele evidențe statistice, pe bază de fișe tip cartotecă, la nivel de unitate (evidență statistică a persoanelor lucrate prin urmărire sau supraveghere informativă, a urmăririi penale, a cetățenilor români care au călătorit temporar în străinătate și au refuzat să se înapoiyeze în țară, a celor care au plecat definitiv din R.S. România, a celor care au părăsit ilegal țara etc.). Această măsură conduce și la degrevarea aparatului informativ de a întocmi lucrări statistice pentru datele cuprinse în evidențele manuale și automate (articoul 8).

De asemenea, sunt făcute precizări în legătură cu dreptul șefilor de unități de a dispune atât începerea, cât și închiderea urmăririi informative (articoul 53), accesul la informații și furnizarea de relații din evidențe și a datelor centralizate pentru elaborarea unor lucrări de analiză-sinteză (articolele 66 — 68).

Pentru aplicarea intocmai a instrucțiunilor de evidență, Centrul de informatică și documentare a întocmit o metodologie de lucru în care sunt prezentate în detaliu operațiunile tehnice ce revin atât lucrătorilor de evidență, cât și celor din aparatul informativ și va sprijini unitățile în înțelegerea și insușirea corectă a acestui ordin.

Sunt necesare măsuri hotărîte pentru contracararea acțiunilor dușmănoase ale emigației legionare de activizare a unor elemente din interior

Evoluția evenimentelor confirmă valabilitatea aprecierilor Comandanțantului nostru suprem, făcute la consfătuirea de lucru cu activul de bază al Ministerului de Interne, procuratură și justiție cînd, reliefind restrîngerea bazei de acțiune și de sprijin din interior a rămășițelor elementelor ostile, atrăgea atenția asupra rolului periculos pe care îl au, în incitarea și sprijinirea unor acțiuni ale elementelor dușmănoase din țară, emigația reaționară și serviciile de spionaj occidentale. În conformitate cu ordinele și indicațiile conducerii ministerului, elaborate în spiritul acestor îndrumări, s-a realizat de către Direcția I, în cooperare cu alte unități și compartimente ale ministerului, o evidență centralizată și pe inspectorate, precum și o mai bună organizare a urmăririi legăturilor din țară ale emigației legionare. În acest sens, în vederea interceptării și lichidării canalelor de legătură dintre legionarii din țară și cei din străinătate, s-a insistat asupra identificării și urmăririi, prin toate mijloacele, a legăturilor legionarilor din emigație, cunoscuți că au desfășurat, întreprind ori sănătățile la acțiuni ostile.

Eficacitatea măsurilor de contracarare a acțiunilor emigației legionare a fost posibilă și ca urmare a faptului că s-a înălțat formalismul vechilor dosare de control, înlocuite cu acțiuni prin care se coordonează, îndrumă și sprijină cooperarea concretă între unitățile angajate în lucrarea celor mai proeminente cazuri, pe raza căror se deplasează emigrantul cînd vine în țară ori acolo unde are legături mai importante. Ca urmare, s-a reușit o supraveghere mai eficace a legionarilor, a legăturilor sau trimișilor acestora, care în ultimii ani au venit în țară ca turiști, vizitatori la rude ori în cadrul unor deplasări oficiale.

Acolo unde s-a procedat, din timp, la identificarea și încadrarea informativă a legăturilor (de rudenie sau prietenie) cu rețea bine selecționată și instruită, s-a reușit să se plaseze în locuri utile și celealte mijloace speciale, stabilindu-se adevăratul scop al vizitei, poziția și activitatea reală a respectivilor în cadrul emigației. Pe această cale s-au obținut date care atestă faptul că virfurile legionare din străinătate sunt preocupate să-și adapteze formele organizatorice și de activitate la noile condiții politice internaționale. Astfel, în ultimul timp cele două principale grupări legionare din străinătate, paralel cu preocupările de a-și completa diferențele „organisme” de coordonare a unor acțiuni în țară,

acordă atenție deosebită, în cadrul diferitelor reuniuni, modalităților de legătură cu țara, în vederea găsirii unor noi forme de activitate împotriva R.S.R. Ca urmare, grupările amintite și-au extins relațiile cu organizații de extremă dreaptă (neofasciste) din Occident, cum sint : „Partidul Național Democrat“ din R.F.G., „CEDADE“ din Spania, „Tradiție — familie — proprietate“ din S.U.A., precum și cu alte grupările emigrației reaționare provenite din țări socialiste. Tot pentru „revitalizarea“ organizației, au inițiat un „program“ de atragere de noi adepti din rindul elementelor tinere rămase în străinătate, acordindu-se prioritate celor nemulțumiți (ostili orindurii socialiste), elementelor nestatornice, coruptibile.

Pornindu-se de la aceste date, s-a intensificat urmărirea, prin diverse mijloace, a descendenților acestora, care fac deplasări oficiale sau în interes personal în străinătate și care au intrat în legătură ori au manifestat interes să stabilească legături cu legionari, cu alte persoane din emigrație sau cu alți cetățeni străini. S-au obținut astfel date importante care atestă intensificarea preocupărilor căpăteniilor emigrației legionare de a-i atrage la activitate dușmanoasă pe unii descendenți ai legionarilor aflați în țară. De exemplu „Ducescu Nicu“, cercetător la un important institut, fiu de fost șef de sector legionar care a activat cu elmente ale emigrației din străinătate, în timp ce se afla în Franța, în vizită la soția sa care urma acolo un curs de specializare, a intrat în legătură cu un alt legionar, „Faur Bică“, aflat în R.F.G., cu care a avut două întrevederi, ocazie cu care i-a relatat despre activitatea legionară a tatălui său. După ce „Faur Bică“ a verificat cele afirmate de „Ducescu Nicu“ prin legionari indicați că-l cunosc pe tatăl acestuia și a constatat că într-adevăr se menține pe o poziție de adversitate față de orinduirea socialistă din țară, i-a propus fie să rămână în exterior, unde să „servească cauza legionară“, fie să se înapoeze în țară, unde să stăblească legături cu legionari cu care să acționeze potrivit indicațiilor sale va primi. De menționat că înaintea plecării din țară, „Ducescu Nicu“ a fost vizitat de tatăl său, care l-a sfătuitt cum să se comporte în străinătate. Cunoscindu-i-se din timp intențiile, „Ducescu Nicu“ a fost avertizat, prevenindu-se punerea în practică a indicațiilor primite din partea emigrației legionare. Legionarul „Maramureș“, aflat în Spania, în anul lui Horia Sima, s-a interesat prin mama sa, care l-a vizitat, de fiul „Aldea“, student, în ideea de a-l racola cu ocazia unei eventuale deplasări în străinătate. „Oțelea Lenuță“, cetățeană canadiană, soția fostului comandant legionar „Oțelea Ion“ (fugit din țară în 1945), venind în România în 1975, a încercat să-i influențeze pe fiica și ginelele său (compozitorul „Marin Grigore“) să meargă în străinătate și să rămână în Canada. Legionarul „Boanță Vasile“, medic pensionar, cunoscut cu intensă activitate legionară și legături cu unele căpătenii legionare din străinătate, și-a influențat soția și fiul, elev de liceu, să rămână în străinătate. În prezent ei sint întreținuți de emigrația legionară și continuă să mențină relații cu „Boanță Vasile“ prin intermediul unor turiști străini și români. O situație similară o au și legionarii „Berzaru Andrei“ ca și „Simion Vasile“ al cărui fiu este folosit la postul de radio „Europa liberă“.

Inspectoratele județene Bacău, Suceava, Olt, Sibiu, Alba, Prahova și Constanța, luind din vreme măsuri pregătitoare, au reușit să organizeze o bună urmărire a unor legionari și a legăturilor acestora care au venit în țară în scopul de a se informa asupra situației și poziției pe care continuă să se situeze unii legionari, în special din rindul acestora care au deținut grade și funcții, în ce măsură aceștia se mai află în atenția organelor de securitate și ce posibilități au de a desfășura activitate clandestină. De exemplu, „Dinu Dumitru“ ale cărui legături cu legionarii din țară, pînă în 1966, erau intermediate de funcționari de la Ambasada Argentinei, în urma unor consultări cu căpătenii legionare, vine tot mai des ca turist în România. Cu ocazia acestor vizite el s-a interesat de soarta legionarilor foști în detenție, cum sint apreciați, dacă mai sunt șicanăți de securitate, dacă au fost reincadrați corespunzător pregătirii lor, dacă mai există legionari arestați, dacă copiii foștilor legionari condamnați au acces la invățămîntul superior, dacă sint primiți în partid și li se încredințează posturi de răspundere etc., făcind totodată remarcă următoare : „Foștii condamnați rămîn principalii adversari ai regimului și pe aceștia se poate conta în viitor“. De asemenea, el s-a interesat de compozitia socială și națională a conducerii de partid și de stat, poziția armatei față de principalii conducători ai P.C.R. și despre cum este reorganizată securitatea. În iulie-august 1975, „Negru Dumitru“, fost instrucțor legionar, aflindu-se în țară în mediul rûdelor și al altor legături apropiate, a căutat să convingă pe interlocutori asupra așezării pe baze noi a organizației legionare, propagind ideea că cei din emigrație sint bine informați asupra situației celor din România. De remarcat că aceste concepții s-au reflectat ulterior în poziția unor elemente legionare contactate. Spre exemplu, fratele său, „Negru Florea“, fost șef de cub, susține ideea revenirii legionarilor la guvernare cu sprijinul emigrației, care, în străinătate, „întreprinde acțiuni în acest sens“. Legionarul „Spinu Gabriel“, din R.F.G., la sfîrșitul anului 1974 l-a trimis la fostul șef de județ legionar „Stefu Andrei“ pe cetățeanul vest-german de origină română „Cerneagă Constantin“, cu misiunea de a stabili natura legăturilor dintre acesta și legionarii pe care i-a avut în subordine.

In cazurile unde interesele operative ale unității noastre sau ale altor organe nu impuneau continuarea urmăririi ori luarea altor măsuri s-a procedat cu toată fermitatea la intreruperea, limitarea șederii sau interzicerea intrării în țară a unor legionari din emigrație, care au încălcăt legea română, precum și a celor care, prin atitudinea sau comportarea lor, au adus ori puteau aduce prejudicii statului român. Sub îndrumarea și cu sprijinul Direcției I s-a reușit să se documenteze activitatea și intențiile ostile ale acestor elemente și să se întocmească formele către U.M. nr. 0200 București, pentru a fi supuse comisiei, care i-a declarat persoane indezirabile.

De menționat că asupra acestor legionari și a trimișilor lor au fost obținute informații ca urmare a interpuinerii unor informatori verificați și de nădejde, precum și în urma plasării unor mijloace speciale. Ar însemna însă să nu privim critic dacă n-am recunoaște că nu toți legionarii din emigrație care vin în România, trimișii acestora și, în special, legăturile lor din țară sint lucrați la nivelul celor cîteva exemple prezente. Cu regret trebuie arătat că multe inspectorate tărgănează luarea măsurilor pregătitoare pentru urmărirea legionarilor din emigrație, în

asa fel ca atunci cind trimisii acestora vin in tara „să cadă” pe cele mai eficace mijloace care să ne permită obținerea de date reale cu privire la adevăratul scop al vizitelor și alte informații despre activitatea și intențiile emigratiei legionare. Mulți tovarăși sunt tentați să considere drept măsuri eficace luarea, la întimplare, în filaj ori instalarea mijloacelor speciale în hoteluri, măsuri care, nefiind determinate de momente operative concrete, dau rezultate sporadice. Mai mult, au fost cazuri cind legionari din emigratie au venit în tara, iar inspectoratele au cunoscut despre aceasta abia la plecare, uneori după ce respectivii au ajuns în străinătate. De exemplu, „Beldi Dumitru”, din Venezuela, care se afla în atenția Inspectoratului județean Dolj al Ministerului de Interne, cunoscut cu acțiuni ostile împotriva României, inclusiv cu intenții de scoatere ilegală din tara a unor persoane, a venit în R.S.R. în a doua jumătate a lunii decembrie 1975, a trecut pe la rudele din Craiova, a petrecut revelionul la București, unde a stat două săptămâni, și s-a aflat de prezență lui în tara abia cind a ajuns la sfîrșitul călătoriei, în ianuarie 1976, în Vilcea, de unde apoi s-a intors în Venezuela. Sau legionarul „Văleanu Ioan”, despre care Inspectoratul județean Caraș-Severin al Ministerului de Interne a aflat că a fost în tara după ce a ajuns și a scris din străinătate legăturilor din tara. Aceeași situație s-a întâmplat și cu „Tăutu Tudor”, care se afla în atenția Inspectoratului județean Mehedinți al Ministerului de Interne, „Săcăoanu Violeta”, din atenția Inspectoratului județean Brăila al Ministerului de Interne, precum și cu legionarul de origină macedoneană „Pitulescu Enache”, care a venit pe raza Inspectoratului Municipiului București în jurul datei de 1 mai 1976, de unde a plecat fără să se cunoască nimic despre el.

Prințe legionari care mențin legături, manifestă interes de a intra în legătură ori se află în atenția emigratiei legionare sunt și cei care au urmat școli de diversiune și spionaj și au fost trimiși cu misiuni ori repatriați. De exemplu, „Gherasim Vasile”, jurist, fost șef de regională F.D.C., parașutat cu misiuni de reorganizare a mișcării legionare, fost condamnat, este semnalat că se află în atenția căpetenilor emigratiei legionare, pentru a-l folosi din nou în acțiuni ostile R.S.R.

Încercările izolate ale unor căpetenii și ale altor legionari din emigratie, de a introduce în tara materiale de propagandă legionară, li s-au adăugat, în ultima perioadă, cu o amploare mai mare, calea trimiterilor postale. În perioada anilor 1974—1977 au fost descoperite mai multe căzuri de introducere în tara de materiale de propagandă fascistă-legionară, adresate unor instituții, precum și unor persoane cu antecedente politice ori penale. Totodată, prin organul „S”, cu prilejul unor sărbători religioase din primăverile anilor 1975—1977, s-a prevent răspândirea în tara a unor „felicitări” ale „Editurii Nicadorii”, pe care se aflau impriimate reproduceri după portretele lui C. Z. Codreanu și Moța și icoana Arhanghelul Mihail, fiind însoțite de texte despre pretinsa „biruință legionară” și incitau la acțiuni dușmanoase.

În perioada anilor 1975—1977, virfurile emigratiei legionare din străinătate și-au intensificat acțiunile în direcția creării unor canale de legătură cu legionarii din tara, cărora să le transmită și publicații legionare. În acest scop, și-au propus să-i identifice și să-i folosească pe legionarii „gata de jertfă și muncă subversivă”. Cu sprijinul unității spe-

ciale „S” și al altor organe s-a prevent introducerea în tara a unor „comunicate” denigratoare, destinate unor categorii sociale cu ocazia unor sărbători naționale și semnante „Rezistență legionară”.

Se află în curs acțiunea de anihilare a grupului de legionari condus de „Simione cu Vasile”, care strînge și centralizează date pentru realizarea cărții lui Horia Sima dedicată „Legionarilor căzuți în lupta contra comunismului”. Se întreprind, de asemenea, măsuri pentru a se preîntîmpina acțiunea emigratiei legionare de creare a unui sistem de răspândire în tara a materialelor cu conținut legionar. O vastă acțiune de introducere și scoatere de date cu caracter legionar și-a propus „gruparea simistă” cu ocazia recentei sărbătoriri a „semicentenarului legiuinii”. Prin aceste acțiuni emigracia legionară mizează pe faptul că tipariturile vor avea un rol important în acțiunea de atragere de noi aderenti pentru conservarea și proliferarea concepțiilor legionare. În acest scop, multe fișuici periodice, printre care: „Exilul solidar”, „Tara și exilul”, „Solia”, „Unirea”, „Carpați”, „Porunca vremii”, „News Boian” și „Cuvîntul românesc” sint expediate pe adresa unor persoane fizice și difuzorilor redactări de către legionari Petre Mihai, Boian Gheorghe, Iordache George din S.U.A. și Balașu George din Canada.

Legionarii „intellectuali” din emigratie își acoperă legăturile ostile cu cei din tara, participind la reuniuni, colocvii, simpozioane, comunicări științifice și alte activități pe tărîm literar, istoric, folcloric. Un alt canal de legătură, care reprezintă interes operativ, este cel creat cu ajutorul legionarilor din rindul macedonenilor răspândiți în tari din Europa și America, care au în România legături de rudenie. În ultimii ani din rindul acestora au venit în tara un număr însemnat de legionari și legături ale lor, iar din tara au fost în vizită în străinătate legionari și legături de rudenie și prietenie ale acestora. Legăturile dintre legionari macedoneni din tara și cei din emigratie prezintă unele particularități prin aceea că: sunt pătrunși de un accentuat fanatism (ceea ce îi unește și-i determină la unele acțiuni șovine); emit ideea necesității înființării unui stat macedonean (preocupări ce pot fi exploatați de emigratie și de serviciile de spionaj străine); în afara de Constanța și București, unde sunt grupări mai compacte, sunt răspândiți în mai multe localități din tara și întrețin legături între ei. În aprecierea justă a pericolului ce-l prezintă răspândirea concepțiilor legionare în rindul macedonenilor este necesar să reamintim că în 1972 s-a destrămat un anturaj de studenți și tineri cu pregătire medie, din care 3 au fost condamnați pentru infracțiunile de complot și propagandă dușmanoasă. Pornind de la sentimente naționalist-șovine, aceștia au constituit la început o asociație (transformată ulterior în grup subversiv) cu caracter legionar, în cadrul căreia și-au definitivat calitatea de membru, cotizația, modalitățile de procurare a armamentului și de acțiune.

Prin schimb de vizite între cei din tara și cei din străinătate, precum și prin legăturile de rudenie și prietenie, legionarii se informează reciproc asupra situației social-politice și se instigă la acțiuni ostile. De exemplu, „Banu Ioana”, soția legionarului „Banu Vasile”, emigrat inițial în Grecia și care în prezent se află în R. F. Germania, venind în 1975 în vizită la rudele sale din județul Constanța, a elogiat față de acestea activitatea, intențiile și scopul legionarilor din străinătate, inclusiv ale so-

țului său. Întîlnindu-se cu fostul legionar „Grecu”, din județul Vrancea, care s-a interesat de situația lui „Banu Vasile”, „Banu Ioana” i-a transmis salutări și indemnul de a continua activitatea. Cu acea ocazie, „Banu Ioana” a relevat că soțul ei, „Banu Vasile”, este director tehnic la tipografia legionarului „Costea Ilie”, unde se tipăresc și unele publicații ostile, printre care și carte „Pitești”, al cărui autor este „Banu Vasile”, și care a făcut obiectul mai multor emisiuni la postul de radio „Europa liberă”. La rîndul său, legionarul „Vieru Vasile”, din Constanța, la întoarcerea din vizită la rudele din străinătate a confiat că legionarii de acolo s-au interesat de situația celor din România, iar „Petrea Costel”, macedonean, aflându-se la tratament în Germania, a fost prelucrat în spirit legionar și dușmănos de legionarul „Costea Ilie”, cu privire la situația social-politică din România. Legionarul „Vasilescu Ticu”, din Otopeni-IIfov, care are rude în străinătate, întreține legături cu funcționari de la ambasadele S.U.A. și Greciei din București, prin care se pot primi și transmite mesaje.

Se cunoaște că virfurile legionare din țara noastră sunt preocupate de extinderea și organizarea activității legionare și în rîndul cetățenilor de origină română din celelalte țări balcanice, acordind o atenție deosebită „Spațiului Bega”. Folosindu-se de cadre didactice și apoi de preoți ortodocși, începând din 1937 legionarii au organizat activitatea în acest teritoriu formând 7 sectoare, cu 26 de garnizoane, 41 de cuiburi și 3 unități F.D.C., însumind circa 550 persoane. Scopul principal urmărit de virfurile legionare în acest spațiu a fost — încă din 1939 — crearea unor canale de evaziune prin care au fugit și revenit în țară, pînă în anul 1950, principalele căpetenii și curieri legionari.

Pînă în 1972, cînd s-a declanșat cunoscuta „Acțiune T”, s-a preventit introducerea și scoaterea unor materiale de propagandă legionară. De la această dată s-a neglijat continuarea urmăririi elementelor legionare din zona „Spațiului Bega”, pretabile la intermedierea legăturii cu emigrăția. Date recente atestă faptul că emigrăția legionară intenționează să se folosească în continuare de diferite categorii de elemente legionare, de descendenții acestora și de alte persoane, în vederea activizării canalelor de legătură din zona „Spațiului Bega”, pentru menținerea legăturii, introducerea materialelor de propagandă legionară și scoaterea unor persoane din țară.

Dintre legionarii din România identificați pînă în prezent că au ori sint preocupati să intre în legătură cu legionarii din „Spațiul Bega”, „Cosma Ovidiu”, fost condamnat, care polarizează în jurul său elemente legionare, în special din rîndul scriitorilor și altor intelectuali pe care-i instigă la acțiuni ostile, continuă să mențină legături cu emigrăția legionară pe care a contactat-o în perioada anilor 1969—1972 prin intermediul legionarului „Arnăutu Mihai”, care îl vizitează frecvent. Sau „Orăștieanu”, care sub acoperirea „difuzării cărții românești” a inițiat și organizat, sub egida Muzeului Banatului, un curs de „studii istorice”, format din 30 de legionari și foști membri ai P.N.T. — acțiune aflată în curs de destrămare. În rîndul acestor legionari au fost identificate unele persoane care au desfășurat activitate în „Spațiul Bega”, iar în prezent au domiciliul stabil în România și continuă să mențină legături cu le-

gionari de acolo. De exemplu, „Receptionerul”, fost șef de garnizoană, este vizitat frecvent de cetățeni sărbi, printre care și de legionari. Împreună cu fostul șef de plasă „Rachițan Valeriu” sunt semnalati că au întîlniri suspecte cu cetățeni încă neidentificați. Sunt, de asemenea, semnalări că legăturile dintre legionarii din emigrăție și cei din țară se realizează prin „Spațiul Bega”, folosindu-se deplasările în acest loc ale fugărilor „Miclescu Iancu” și „Andreeșcu Ion” din Canada. „Miclescu Iancu” a intenționat să scotă din țară o scriere a legionarului „Rimneanu Petru” din București, intitulată „O victimă a terorii din 1948”, dedicată dr. Vucu Ioan, care a activat în banda teroristă condusă de legionarul Domoșteanu Ioan. Se dețin informații că U.A. din Virșet, legionar, fost găzădă a lui Horia Sima, primește ajutorare în bani și materiale mistice — reacționare — de la Viorel Trifa, pentru parohiile din „Spațiul Bega”, materiale care ar fi fost aduse în țară de „Oalge Iosif” din Timișoara. De altfel, în această zonă vin frecvent și alți preoți legionari care și-au creat legături cu legionarii din România. În zona „micului trafic” au fost identificați mulți legionari din care unii cu legături de rudenie și prietenie în străinătate, care au permis de trecere peste frontieră ori manifestă interes să obțină asemenea permise. Tot aici locuiesc o parte din acești legionari, care au fost folosiți drept gazde și călăuze în scoaterea și introducerea ilegală de persoane și materiale legionare, dintre care unii mai pot fi reactivați.

Datorită condițiilor create în zona „micului trafic”, mulți legionari sau descendenți ai acestora s-au stabilit cu domiciliul ori și-au creat legături cu persoane în „Spațiul Bega”, care le-au facilitat plecarea din țară. Astfel, „Nicolaescu Constantin” din Cluj-Napoca, inginer, fiu de legionar șef de cuib, condamnat în 1975, cu ajutorul lui „Păunescu Aneta”, cu care conviețuia nelegitim — a reușit să scoată din țară trei frați. În prezent toți se află la München, în anturajul emigrăției legionare.

Deși măsurile de contracarare a folosirii acestui canal de legătură au făcut obiectul unor analize la nivelul conducerii Direcției I și a ministerului, cu care ocazie s-au dat indicații practice (există și un plan în acest sens), rezultatul acțiunilor organelor ce concură la executarea lui nu sunt încă pe deplin satisfăcătoare.

În contextul recrudescenței activității organizațiilor neofasciste din mai multe țări, al varietății formelor și metodelor de activitate ostilă a emigrăției legionare, se impune intensificarea supravegherii tuturor legionarilor, a descendenților acestora, precum și a altor persoane care au avut, au ori sint preocupati să intre în legătură, pe diferite căi, cu emigrăția legionară sau cu cetățeni străini. Aceeași atenție apreciem că trebuie acordată și persoanelor de care se interesează emigrăția legionară. Se impune, de asemenea, amplificarea formelor și metodelor prin care să se riposteze (în special persoanele juridice) la primirea unor materiale

de propagandă legionară, în scopul de a crea un climat care să determine emigrația legionară să înțeleagă că în România, unde legionarii sunt definitiv compromiși, nu este loc pentru nici un fel de activitate ostilă.

În vederea realizării acestui deziderat major, apreciem că se impune ca, sub îndrumarea Direcției I, serviciile corespondente din teritoriu, într-o strânsă conlucrare cu celealte linii de muncă, să analizeze și să elaboreze măsuri concrete care să permită cunoașterea tuturor legăturilor de rudenie și prietenie a fiecărui legionar din emigrație, și în raport de natura lor, să se fixeze direcțiile de intensificare a urmăririi acestora. Determinind natura legăturilor, vom putea stabili și contracara eventualele acțiuni de realizare a unor canale de legătură dintre emigrație și legionari sau alte persoane ostile din țară. Deoarece, de regulă, legăturile emigrației legionare nu se limitează numai la locul de origine sau unde au desfășurat diverse activități, se impune o strânsă cooperare între inspectorate, în așa fel încât să se cunoască legăturile emigrației legionare sub orice formă s-ar realiza acestea.

Cunoscind formele și procedeele de legătură și, în special, categoriile de legionari sau alte persoane pretabile a fi incitate ori atrase la activitatea ostilă, vom reuși să selectăm pentru a fi recrutate elemente corespunzătoare. Vom avea astfel posibilitatea să interpunem rețea de incredere și cu reale posibilități și calități pe lângă legăturile emigrației din țară, pe lângă fugari și relațiile acestora cînd vin în România. Vom sta, de asemenea, unde să plasăm și cum să folosim cu eficacitate celealte mijloace de care dispunem, înălțând practica folosirii la înțimpare a mijloacelor speciale.

În acțiunea de contracarare a acțiunilor emigrației legionare, apreciem că o atenție deosebită se impune a se acorda descendenților sau altor persoane, cu ori fără antecedente politice sau penale, din anturajul legionarilor care fac deplasări în străinătate, în scopul de a se lua cele mai eficace măsuri, de a se preveni racolarea lor la activitățile ostile.

După opinia noastră, prin persoane influente, rude apropiate sau chiar informatori, este necesar să se acționeze și în direcția influențării și apropiierii de statul român a unor legionari din emigrație, pentru a-i stimula sau a le canaliza acțiunile, în scopul amplificării disensiunilor dintre grupări. Unde se apreciază oportun, se poate intra direct în contact cu unii legionari din emigrație care vin în țară, pentru a obține date despre preocupările și intențiile ostile ale emigrației. În toate cazurile în care se acționează direct asupra legionarilor din emigrație, precum și în cazurile de instruire a rețelei care-i contactează trebuie să se acționeze cu respectarea prevederilor Ordinului nr. 000235 din 1973 al ministrului de interne.

colonel Tudor VLADIMIRESCU

Trebuie să facem ca toate organele și organizațiile să considere munca de educare a tineretului ca o sarcină de prim ordin, permanentă, de ea depinzind viitorul societății, al națiunii noastre socialiste.

NICOLAE CEAUSESCU

Să găsim căi și mijloace mai eficiente pentru desfășurarea muncii preventive în rîndul tineretului studios

Condițiile tot mai bune de învățămînt, de muncă și viață create de partid și de stat, precum și activitatea politico-ideologică desfășurată de organizațiile de partid, de tineret și alți factori cu responsabilități pe linia procesului instructiv-educativ au determinat ca în rîndul tinerilor din țara noastră, cuprinși în diverse forme de învățămînt, să existe o atmosferă politică bună. Tinerii patriei noastre sint animați de sentimente patriotice, de dragoste și devotament, își afirmă conștient deplina adeziune față de politica partidului și statului nostru, se preocupă de pregătirea lor profesională, politică și de cultură generală, își aduc contribuția la opera de făurire a societății sociale multilateral dezvoltate în România.

În contrast cu această majoritate covîrșitoare, fără a avea însă dimensiunile unui fenomen caracteristic, unii tineri — elevi, studenți —, neînțelegind sensul profundelor mutații ce au loc în țara noastră, cîrîntele și exigențele actualei etape de dezvoltare social-economică și spirituală, precum și răspunderile ce le revin față de perspectiva și viitorul națiunii noastre, dovedind insuficient discernămînt în aprecierea și în preluarea unor concepții și modele de viață și comportament, manifestă tendințe de subapreciere a valorilor politice, morale și spirituale ale societății noastre, adoptind, în diverse imprejurări, atitudini necorespunzătoare ori săvîrșind fapte cu caracter antisocial.

Pornind de la aceste considerente și avindu-se în vedere că marea majoritate a tinerilor care au făcut obiectul preocupărilor noastre doveadeau insuficientă maturitate politică și serioase goluri în educație, s-a impus ca latură esențială a muncii recuperarea lor prin măsuri preventive de influențare educativă.

Fără a minimaliza alte măsuri preventive întreprinse în asemenea cazuri, trebuie arătat că pînă în prezent, în multe situații, intervențiile

noastre directe sau indirecte (prin factori cu atribuții educaționale) — de influențare pozitivă, avertizări, dezbatere publică — au dat, cu puține excepții, rezultatele scontate.

Detaliindu-se esența activității de prevenire, la bilanțul activității de informații interne s-au precizat principalele coordonate și direcții de acțiune vizând activitatea de prevenire. Accentul a fost pus pe necesitatea depistării și anulării cauzelor care ar putea favoriza apariția de fapte antisociale, prin desfășurarea unei activități de cunoaștere a persoanelor pretabile de a săvîrși asemenea fapte. Concepță astfel, activitatea de prevenire reprezintă un complex de măsuri bine structurate, desfășurate în mod organizat și continuu, cu o finalitate precisă, în conținutul cărora protecția și apărarea persoanei ocupă locul central.

Rolul determinant în cadrul acestor măsuri îl dețin: dispunerea judicioasă a potențialului informativ, activitatea permanentă de dirijare, instruire și educare a acestuia, cooperarea cu organele de partid din instituțiile de învățămînt, cu organizațiile de tineret în ce privește exploatarea informațiilor, legătura permanentă cu masele largi de cetățeni, prelucrări contrainformative și de acte normative etc. — toate acestea subordonate unei munci temeinice de cunoaștere și de asigurare a climatului necesar funcționalității normale a procesului instructiv-educativ.

În esență, activitatea de prevenire presupune, în primul rînd, o temeinică cunoaștere a tot ceea ce se petrece și, mai ales, a ceea ce se poate petrece într-un loc, mediu sau în rîndul unor anumite categorii de persoane, deziderat care poate fi realizat în condițiile existenței unei rețele informative puternice, dispusă și orientată corespunzător, capabilă să furnizeze date și informații nu numai despre atitudinile sau faptele antisociale ale unor elemente cunoscute sau necunoscute organelor de securitate, ci și despre situațiile și factorii care pot genera condiții pentru apariția unor atitudini ori fapte antisociale.

Activitatea de prevenire presupune, de asemenea, crearea climatului de respingere a oricărora stări sau fapte negative, contrare liniei politice a partidului și statului nostru. Aceasta înseamnă, pe de o parte, cooperarea permanentă cu organele și organizațiile de partid, de tineret, antrenarea tuturor factorilor cu atribuții educaționale, prin informări operative și utile, iar, pe de altă parte, conlucrarea permanentă cu toți acești factori în procesul analizării manifestărilor și faptelor antisociale care pot apărea într-o etapă sau alta, ca efect al unor cauze ce trebuie depistate și înălțurate. Menționăm, în acest sens, că în activitatea noastră s-a inscris ca o practică antrenarea tot mai accentuată a unor factori de răspundere din cadrul Ministerului Educației și Invățămîntului, a conducerii centrelor universitare și inspectoratelor școlare județene, a instructorilor pe linia asociațiilor studențești, la acțiuni cu caracter preventiv cum sunt: controale periodice în cămine, organizarea de grupuri pentru patrulare în zona căminelor cu ocazia unor acțiuni sau evenimente, prevenirea apariției unor stări de spirit negativ, efectuarea de studii privind manifestările antisociale în rîndul tineretului, finalizarea unor cazuri etc.

Se impune, în acest sens, o conlucrare mai activă cu ofițerii de milîtie care lucrează pe linie de tineret, analizarea în comun a proble-

maticii existente, a cauzelor care determină apariția unor manifestări antisociale în rîndul tinerilor din anumite locuri și medii și, pe această bază, unirea eforturilor pentru prevenirea acestora. O asemenea conlucrare se impune cu atit mai mult cu cit, în aproape toate cazurile cercetate de noi, tinerii în cauză au comis și fapte de competență organelor de milîtie. Mai mult, uneori asemenea fapte au constituit începutul preocupărilor care abia ulterior au degenerat în atitudini și fapte de competență organelor de securitate.

Unele studii efectuate sub egida Centrului de cercetări pentru problemele tineretului pe tema delincvenței juvenile au evidențiat că principaliii factori care determină sau favorizează apariția manifestărilor antisociale în rîndul tineretului își au sursa în disfuncții ale procesului de socializare, desfășurat de anumite structuri instituționalizate (familie, școală, organizații de tineret etc.) sau neinstituționalizate (colectiv, cerc de prieteni, opinia publică etc.).

În cele ce urmează, vom prezenta cîteva situații în care ofițeri din cadrul compartimentelor corespondente au reușit să prevină apariția unor stări infracționale în rîndul unor tineri cu toate consecințele lor posibile. Recent, Inspectoratul județean Sibiu al Ministerului de Interne a intervenit prompt anulind preocupările antisociale ale unui grup de șase elevi din cadrul unei instituții de învățămînt din orașul Sibiu. Astfel, fiind sesizați de apariția, în anul al IV-lea de studii, a unei stări de fapt negative (preocupări declarate pentru audierea emisiunilor postului de radio „Europa liberă”), a dirijat în consecință rețeauna informativă, stabilind că la cămin unii elevi colportează știrile transmise de posturile de radio străine și că, pe fondul unor nemulțumiri create de noile măsuri privind procesul de învățămînt, preconizează să inițieze acțiuni prin care să determine anularea acestora. La intervenția ofițerilor care au sesizat conducerea liceului, problema a fost soluționată în numai patru zile de la primirea informației. De subliniat că avertizarea unora dintre elevii din grup a fost însoțită și de alte măsuri (luate de factorii responsabili din liceu) vizând: exercitarea unei mai bune supravegheri în cămin și în timpul orelor de practică școlară, explicarea mai pe larg a sensului noilor măsuri care vizează îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Cu aceeași ocazie s-a organizat și prelucrarea unor articole din Legea nr. 23/1971 și din Codul penal.

Un caz similar a fost soluționat de Inspectoratul județean Caraș-Sovîn al Ministerului de Interne. Un colaborator, dirijat în cercul unor elevi proveniți de la mai multe licee din Reșița, a semnalat că, în urma discuțiilor purtate, un grup de elevi au hotărît să treacă fraudulos frontieră, în care scop fac și unele pregătiri. În aceeași zi, informația a fost verificată, elevii respectivi au fost identificați și s-au prevenit intențiile lor.

O primă concluzie, pe marginea exemplelor prezentate, privește atenția care trebuie acordată analizei situației operative concrete, atit la nivelul problemei, cit și al fiecărei instituții de invățămînt, cu tot ce tin

de acestea (cămine, laboratoare, ateliere școlare etc.), avându-se în vedere locurile și mediile unde se pot săvîrși fapte antisociale; categoriile de persoane predispuse la asemenea fapte; condițiile care pot favoriza adoptarea unor atitudini ostile sau săvîrșirea de fapte antisociale (lipsa de supraveghere din partea factorilor educaționali — școală, familie etc. —, insuficientă preocupare din partea cadrelor didactice pentru asigurarea înțelegерii corecte a sensului unor măsuri luate pe diverse planuri, insuficientă pregătire juridică a persoanelor la care ne referim).

O altă concluzie privește modalitățile noastre de acțiune, pentru desfășurarea unei activități preventive eficiente. Avem în vedere analiza potențialului informativ sub toate aspectele, pornind de la raportul între existent și necesități (numeric și calitativ), posibilitățile de cuprindere (locuri, medii și categorii de persoane care prezintă sau pot prezenta interes la un moment dat, de sesizare a unor disfuncții ale procesului formativ-educativ), procesul de dirijare, instruire și asigurare a unei legături utile.

Orientarea și asigurarea activității preventive la nivelul cerințelor presupune ca aceste analize să fie extinse pînă la nivelul anilor de studii al claselor, iar în cadrul învățămîntului superior chiar pînă la nivelul grupelor de studii.

O a treia concluzie vizează modalitățile și operativitatea cu care se acționează. Dacă intervenția operativă are ca efect, de cele mai multe ori, estomparea evoluției preoccupărilor sau faptelor, cînd s-a ajuns totuși în fază mai avansată, modalitățile de acțiune trebuie să conducă nemijlocit, pe de o parte, la mobilizarea factorilor responsabili, pentru înlăturarea cauzelor care, direct sau indirect, au favorizat apariția unor atitudini sau fapte antisociale, iar, pe de altă parte, la reintegrarea în activitatea normală a școlii a persoanelor în cauză și atenționarea indirectă a celor predispuși la săvîrșirea de acte cu caracter antisocial.

Latura preventivă a măsurilor de avertizare sau de punere în dezbatere publică este determinată direct de pregătirea și modul de realizare a acestora, avînd ca elemente esențiale: reliefarea caracterului nociv al atitudinilor sau faptelor; evidențierea cauzelor care au favorizat comportamentul deviant al celor în cauză; selectarea participanților (între aceștia, a celor predispuși la fapte asemănătoare, precum și probitatea (prestigiul) celor care urmează să participe la discuții). Este recomandabil totodată să se evite prezentarea a tot ce ține de „modul de acțiune“ a celor în cauză, pentru a nu furniza „idei“ unor persoane din rîndul auditoriului.

Au existat însă și situații în munca noastră cînd activitatea preventivă nu a fost analizată în toată complexitatea ei, acționîndu-se mai mult

sau mai puțin linear. De exemplu, Inspectoratul județean Satu-Mare al Ministerului de Interne a luat în lucru un profesor de științe sociale, stabilind că, pe lîngă manifestările ostile în cercul cadrelor didactice din liceu și al relațiilor sale, în timpul orelor de curs făcea frecvente improvizări eronate, deformînd principiile politicii partidului și statului nostru și comentînd în mod dușmănos anumite aspecte ale activității politice din România. Cazul a fost soluționat prin punerea respectivului în dezbatere publică și înlăturarea lui din învățămînt. Datorită poziției ostile adoptate repetat de profesorul în cauză, uneori la catedră, în rîndul elevilor n-au intîrziat să apară atitudini necorespunzătoare, reflectînd influența nocivă exercitată de cel la care ne referim. Este evident că înlăturarea condițiilor care permiteau acestuia să-și expună în fața elevilor concepțiiile ostile (în fapt, esența activității preventive în acest caz) nu a fost realizată decît cu mare întîrziere, odată cu scoaterea acestuia din învățămînt. Apreciem că era de datoria ofițerului că, în situația în care folosind toate posibilitățile nu ar fi reușit să prevină angajarea acestuia la catedra de științe sociale, să fi acționat pentru scoaterea lui de la această catedră încă din anul 1973, cînd a obținut prima informație vizînd concepțiiile sale ostile. El era obligat, profesional, să acționeze cu toată perseverența pentru realizarea acestei măsuri, cu atit mai mult cu cît atitudinea ulterioară a celui în cauză era, într-un fel, previzibilă datorită „antecedentelor“ sale (din anul 1941 a urmat trei ani cursurile Academiei teologice greco-catolice din Blaj, iar pentru nesinceritate față de partid și abateri de la morală fusese exclus din rîndul membrilor de partid).

Deși, în multe situații, necesitatea depistării cauzelor și a factorilor care au determinat atitudini ori preocupări de natură antisocială din partea persoanelor respective impune urmărirea lor o anumită perioadă de timp, totuși, trebuie avută de la început în atenție stoparea proliferării concepților acestora în rîndul altor persoane.

Prin exemplu care urmează, dorim să evidențiem importanța pe care o ocupă conlucrarea noastră cu organele de miliție, cu alte organe și organizații cu sarcini și atribuții în cadrul procesului instructiv-educativ al tineretului studios, în cadrul activității de prevenire. Pe raza Inspectoratului județean Dolj al Ministerului de Interne, organele de miliție au depistat un grup, ce se autointitula „Mafia albă“, compus din trei elevi și doi tineri neincadrați în cîmpul muncii, care comiseră mai multe infracțiuni. Respectivii dispuneau de o cameră la subsolul unui bloc, unde depozitau și obiectele provenite din furturile pe care le săvîrșeau. De menționat că patru dintre ei, în perioada 1974—1975, au fost cercetați și trimiși în judecată pentru diverse infracțiuni, instanța aplicînd măsura

libertății supravegheate. Era clar că acești tineri, predispuși la fapte antisociale, se impuneau atenției lucrătorilor de securitate și celor de milie, atât datorită comportamentului anterior, cât și faptului că elevii respectivi constituiau „o problemă” în școală. Ei nu au folosit totuși mijloacele care le stăteau la dispoziție pentru a preveni repetarea faptelor antisociale de către cei în cauză.

Cum trebuia să se actioneze în acest caz?

In primul rînd o analiză atentă a situației operative, extinsă pînă la nivelul clasei, ar fi evidențiat pe cei trei elevi cu comportament deviant și ca urmare ofițerul de securitate trebuia să-i „incredințeze” rețelei informative din rîndul cadrelor didactice pentru control și exercitare de influență pozitivă, precum și colaboratorilor din rîndul elevilor, pentru stabilirea preocupărilor lor, inclusiv în afara școlii. În acest stadiu, conlucrînd cu ofițerul de milie, care lucrează pe linie de minori și tineret, s-ar fi stabilit că doi dintre tineri erau în atenția organului de milie — unul avea dosar de cercetare penală, iar celălalt fusese trimis în judecată pentru furturi și i se aplicase măsura libertății supravegheate. Efectuind împreună cu ofițerul de milie analiza situației unor aşa-numiți „tineri problemă” din cartierul unde domiciliau cei trei elevi, s-ar fi depistat și ceilalți doi compoziții ai grupului, care și ei, anterior, au fost trimiși în judecată, instanța aplicind, în ambele cazuri, măsura liberării condiționate. Corelind aceste date cu aspectele privind situația școlară a celor trei elevi (lipsuri nemotivate și prelungite, situație foarte slabă la învățătură), era de datoria ambilor ofițeri să informeze organele competente, respectiv organele procuraturii, care prin lege au obligația de a controla modul în care sunt executate măsurile educative hotărîte de instanță în cazul infractorilor minori.

Din aceste două cazuri, cit și din contextul aplicării Decretului nr. 115 din 7 mai 1977 și a Hotărîrii Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 24 mai 1977, trebuie reținut că a acționa singular eficiența activității de prevenire nu poate fi cea scontată și că pe această linie, în unele cazuri, suntem obligați să impulsionăm acțiunile unor factori și organe cu atribuții și responsabilități educaționale, iar uneori să ne conjugăm eforturile cu ale acestora, în slujba aceluiasi tel — desfășurarea unei activități preventive eficiente.

Comportamentele care desfășoară activitate în acest domeniu dispun de un potențial informativ însemnat, în cadrul căruia sint cuprinse persoane cu un prestigiu pedagogic recunoscut (ne referim îndeosebi la cadrele didactice), de o probitate profesională de necontestat și o conduită morală ireproșabilă, cărora li se pot încredința cu bune rezultate sarcini de influențare pozitivă a unor elevi sau studenți, predispuși la adoptarea

unor atitudini ori săvîrșirea de fapte antisociale. Exercitarea de influențe pozitive într-un mediu sau asupra unei persoane, predispuse la săvîrșirea de fapte antisociale, constituie un scop care nu numai că argumentează necesitatea atragerii unui cadru didactic la colaborare, dar o și impune cu necesitate.

O latură componentă a complexului de măsuri ce trebuie întreprinse în scopul realizării unei activități preventive eficiente o constituie prelucrările contrainformative și a unor prevederi ale principalelor acte normative, conținutul și modalitățile de realizare trebuie corelate cu obiectivul pe care ni-l propunem și categoriile de persoane participante la fiecare din aceste acțiuni. În cazul în care asemenea acțiuni se realizează cu elevi sau studenți, în prelucrarea prevederilor unor acte normative trebuie să se urmărească atât reliefarea pericolozității sociale a unor fapte, dar mai ales conținutul politic, social și moral al textului respectiv, simbolul valorilor apărate de acesta, urmărind antrenarea participanților la combaterea unor fapte antisociale, chiar și în formele lor incipiente de manifestare. Astfel de acțiuni s-au executat, de regulă, prin prezentarea de către factorii educaționali a unor materiale concepute cu sprijinul organelor noastre, adecvate necesităților și compoziției auditoriului, fiind de cele mai multe ori însoțite de exemple, mai mult sau mai puțin tipice, vizând membri ai colectivelor din rîndul căror provin participanții la acțiune.

S-au executat însă și acțiuni care au vizat antrenarea la prevenirea manifestărilor antisociale în rîndul tineretului și a altor categorii de persoane, respectiv a părinților. O acțiune de acest gen a fost și aceea realizată de Inspectoratul județean Olt al Ministerului de Interne la finele anului 1976. Cunoscind că inspectoratul școlar județean organizează o acțiune pentru instruirea președinților comitetelor de părinți din toate instituțiile de învățămînt de pe raza județului, cu acordul organelor de partid, s-au prezentat acestora, de către un factor din conducerea inspectoratului, cîteva cazuri edificatoare și, totodată, s-au formulat îndatoririle care le revin direct, în special membrilor comitetelor de părinți, pe linia prevenirii și combaterii manifestărilor antisociale în rîndul tineretului studios, precum și pe linia antrenării celorlalți părinți în această activitate. Apreciem că procedîndu-se în acest mod s-a reușit antrenarea în rîndul tineretului din învățămînt, și nu numai în rîndul acestuia, a unei categorii largi de oameni ai muncii cu posibilități să-și aducă o contribuție importantă în viitor.

locotenent-colonel Ioan WAGNER
locotenent-colonel Mihai MIHAI

Actiunea „FIERUL”

În ziua de 19 iunie 1975, pe una din ușile grupului social-sanitar al secției transportoare de mare capacitate a Intreprinderii UNIO Satu Mare s-a semnalat apariția unei inscripții. Din primele verificări efectuate la fața locului au rezultat următoarele: inscripția are conținut dușmănos, care incită la acțiuni ostile; autorul a folosit cretă albă, scriind cu litere majuscule de tipar și în mare viteză, inclinat spre stînga; grupul social-sanitar, accesibil tuturor angajaților întreprinderii, era folosit, în mod practic, doar de personalul a trei secții de producție.

S-a pus problema identificării autorului, sarcină dificilă, deoarece inscripția oferea foarte puține elemente de comparație. Printre primele măsuri întreprinse au fost: intensificarea muncii informativ-operative; obținerea în mod legendar de probe de scris (cu litere majuscule), atât de la elementele suspecte, cât și de la

angajații secțiilor și serviciilor care frecventau în mod curent grupul social-sanitar. În plină acțiune de cercetare, la 24 iunie, în același loc, este semnalată o altă inscripție cu conținut ostil, executată cu cretă albă, cu litere minusculă.

Analizând cele două inscripții, ca formă și conținut, au rezultat următoarele aspecte: ambele au fost executate cu același instrument, cretă albă, pe uși vopsite cu ulei; conținutul lor viza orinduirea noastră socială și de stat; realizarea celor două inscripții reliefau o grabă vizibilă din partea autorului, precum și unele greșeli de exprimare și de acord grammatical.

Toate acestea ne-au condus la concluzia că ar fi vorba de un singur autor, care are o pregătire medie, este de altă naționalitate decât cea română, iar în profesia pe care o practică folosește, probabil, în mod frecvent creta.

În baza planului de măsuri întocmit pentru identificarea autorului, au fost verificate toate elementele suspecte pe linie de securitate și milicie, au fost analizate cu atenție informațiile obținute de la rețea, de la persoane de încredere și prin mijloacele speciale. De asemenea, s-au analizat și comparat cîteva mii de probe de scris.

Cu toate că s-a acționat asupra tuturor elementelor cuprinse în evidență organelor noastre, nu s-au obținut date din care să rezulte că vreuna din persoanele suspecte ar fi autorul inscripțiilor ostile.

Analizele efectuate la conducerea inspectoratului au conturat noi concluzii și ipoteze de lucru și acțiune. Astfel, s-a apreciat oportună identificarea și urmărirea activă a elementelor potențial periculoase din rîndul tinerilor, care, sub influența unor persoane cu concepții dușmănoase, ar fi capabile să intreprindă acțiuni ostile statului nostru. În urma acestei acțiuni s-au obținut informații asupra mai multor elemente suspecte, printre care și un anume F. Ștefan, în vîrstă de 23 ani, absolvent a 10 clase și a unei școli populare de artă, neincadrat politic, de profesie lăcațuș. Pentru absențe repetitive și nemotivate, conducerea întreprinderii i-a desfăcut în două rînduri contractul de muncă, în care timp s-a apucat de huliganice, fiind și autorul unor acte de huliganism. De asemenea, a rezultat că are preocupări în vederea trecerii frauduloase a fron-

tierii și face unele comentarii ostile la adresa politicii statului nostru.

Supravegheat îndeaproape, F. Ștefan a fost văzut în ziua de 23 iulie în zona grupului social-sanitar al secției mecanisme, unde ulterior s-a semnalat o nouă inscripție dușmănoasă, asemănătoare în conținut cu primele două, executată însă deghișat, cu mină stîngă. Întrucît expertii n-au găsit elemente suficiente de comparație între scrisul incriminat și probele de scris obținute de la F. Ștefan, pentru a-l indica ca autor, urmărirea acestuia a continuat. A rezultat astfel că F. Ștefan avea intenția să plece din întreprindere fără aprobare, dar ulterior a manifestat teamă și frămîntări, încercînd să obțină concediu sau o învoie de cîteva zile. Noile date obținute în cadrul urmăririi informative, corroborate cu o nouă analiză a probelor de scris, au condus la concluzia că F. Ștefan este autorul inscripțiilor dușmănoase.

Avîndu-se în vedere și unele fapte huliganice, pentru care putea fi arestat, în 26 iulie s-a hotărît luarea lui în cercetare. Folosindu-se cu prudență probele obținute împotriva sa, el a recunoscut în aceeași zi faptele comise.

În cadrul urmăririi informative și a cercetării penale a rezultat că F. Ștefan avea un cerc de prieteni, din cadrul întreprinderii și din afară, cu

care, în mai multe ocazii, a purtat discuții cu caracter ostil la adresa politicii statului și a modului de viață din țara noastră. Dintre respectivii, cel care s-a dovedit a fi avut o influență negativă asupra lui F. Ștefan și a altor tineri a fost G.S., în vîrstă de 30 ani, lăcătuș mecanic, care, în urma unei vizite făcute în 1974 la rude într-o țară din Orientalul Apropiat, a devenit un propovăditor al modului de viață capitalist, denigrind sistemul nostru legislativ, unele organe și organizații socialiste și planuind plecarea sa și a lui F. Ștefan din țară, în mod ilegal.

Apreciindu-se că activitatea lui G.S. prezintă un real pericol social, cu aprobația organelor de partid s-a trecut la documentarea faptelor acestuia. Pentru infracțiunile comise, prevăzute de art. 236, 237 și 238 C.pen., tribunalul local, în baza probelor administrative, l-a condamnat la închisoare corectională.

Cit îl privește pe F. Ștefan, probele administrative au dovedit că se face vinovat și de săvârșirea infracțiunii de propagandă împotriva orînduirii sociale. Din cercetarea penală a lui F. Ștefan și a legăturilor sale, a mai rezultat că respectivul și prietenii lui erau constituiți într-o aşa-zisă asociație, intitulată „Texas”, care avea la activ mai multe acte de hooliganism și violuri. Materialele ob-

tinute despre această grupare au fost predate organelor de milice, care au trecut la arestarea a nouă tineri. Fiind deferiți justiției, cei în cauză au fost condamnați pentru faptele comise la diferite pedepse.

Tribunalul militar Cluj, întrunit în ședință publică la Satu-Mare, l-a condamnat pe F. Ștefan la o pedeapsă de 6 ani închisoare corectională. Organele noastre, cu sprijinul organizațiilor de masă și obștești, precum și al Inspectoratului județean școlar au asigurat prezența la tribunal a cîtorva sute de tineri din unități economice, școli profesionale și licee de specialitate.

După proces, organele de securitate au trecut la avertizarea în public, la Intreprinderea UNIO Satu-Mare, a 10 elemente din cercul de prieteni apropiati ai lui F. Ștefan și G.S. care, în diverse ocazii, au purtat discuții cu caracter dușmănos la adresa politicii statului nostru și au avut cunoștință despre unele fapte ostile ale celor doi condamnați. De menționat că în urma condamnării lui G.S. și a lui F. Ștefan, a arestării celor nouă elemente hooliganice și a avertizării în public a celor zece persoane, s-a creat o opinie de masă împotriva celor certați cu legile țării și cu normele de convietuire socială.

maior Iulian MUREŞAN

Nă prezintăm cazul... „PIRAMIDA”

La 29 decembrie 1976, ora 19,00, organele securității au fost înștiințate de către directorul Combinatului chimic Făgăraș că la instalația de incartușat nr. 21, din cadrul fabricii de explozivi minieri, s-au găsit, în pasta de dinamită, șase pietricele de mărimi diferite (între 1,8 cm³ și 3,3 cm³), care ar fi putut provoca o explozie. La fața locului s-au deplasat doi ofițeri de securitate care au constatat că pietricelele au fost descoperite la ora 14,30, iar pînă la ora 19,00 diferiți factori de conducere din obiectiv au încercat să „elucideze” cazul. Astfel că singurele urme materiale ale faptei nu rămăseseră decît cele șase pietricele. Direcției de contrainformații în sectoarele economice i s-a raportat la 31 decembrie 1976, că au fost găsite impurități în materialul exploziv și că s-au luat măsuri preventive.

În ziua de 12 ianuarie a.c. persoane de răspundere din conducerea Ministerului Industriei Chimice au sesizat însă conducerea Direcției de contrainformații în sectoarele economice că nu este vorba de simple impurități (care ar proveni din materialele folosite), ci de pietre introduse în mod intentionat. Față de această situație au fost reluate imediat verificările. O mare greutate a constituit-o lipsa datelor, care ar fi putut rezulta din cercetarea la fața locului. Asupra cazului s-a deschis dosarul de urmărire informativă „Piramida”, elaborindu-se cu acel prilej un complex de măsuri informativ-operative și de cercetare. S-a pornit de la premisa că fapta aparține unui element dușmănos, care a intentionat să provoace distrugerea instalației de incartușat nr. 21 și a unor instalații energetice apropiate, prin care s-ar fi scos din funcțiune întreaga

secție, creând totodată o stare de nesiguranță în rîndul angajaților. S-a admis, ca posibile, un act de răzbunare personală împotriva unor cadre din conducerea secției, acțiunea unui element în stare de insuficientă responsabilitate (bolnav psihic, stare de ebrietate); un act de bravă din partea operatoarei „Grama Ana”, care a descoperit pietrele în pasta de dinamită. Ca modalități de introducere intenționată a pietrelor s-au emis ipoteze: direct în malaxor, unde nu sunt prevăzute site; în căruciorul cu pastă, în timpul staționării în fața clădirii malaxorului; în depozitele intermediere sau în timpul transportului; în cupa pendulară care transportă pastă în dozator; direct în dozator sau pe banda mașinii de incartușat.

Corespunzător acestor ipoteze, s-a alcătuit un cerc de bănuitori din 14 angajați, dintre care se presupunea că unul ar putea fi autorul acestei tentative de diversiune.

Nu a fost exclusă nici posibilitatea pătrunderii pietrelor în pasta de fluxul tehnologic, din neglijență sau ușurință, datorită unor defecțiuni la sitele de cernere a materialelor componente sau deteriorării plafonului clădirii, a tunelurilor care adăpostează benzile transportoare ori datorită răsturnării din culpă a unui cărucior care transportă pasta spre fluxul de incartușare.

Întregul potențial informativ a fost mobilizat pentru obținerea de date pentru verificarea ipotezelor emise și a persoanelor din cercul de bănuitori.

Verificarea la fața locului a permis excluderea posibilității pătrunderii pietrelor prin sitele de cernere sau din cauza unor deteriorări ale clădirii.

Rețeaua informativă a semnalat cu insistență că în ziua evenimentului unul dintre angajați a fost observat că transportă cîte patru cărucioare cu pastă în loc de două, ceea ce ar fi favorizat răsturnarea uneia din cărucioare și posibilitatea pătrunderii de pietre în pastă. Datele fiind contradictorii, s-a efectuat un experiment pe teren, care a condus la eliminarea acestei ipoteze. Persoanele din cercul de bănuitori erau bine încadrate informativ, o parte fiind urmărite și prin mijloace speciale. Cu toate acestea, datele obținute nu contribuiau în suficientă măsură la verificarea ipotezelor emise. Ca urmare, s-au elaborat noi măsuri combinative. Supuse analizei, s-a constatat că cele șase pietrele aveau sub stratul subțire de pasta particule de nisip și alte materiale. Presupunindu-se că înainte de introducerea lor în pasta, autorul le-a păstrat în buzunarul echipamentului de protecție unde au lăsat urme, în vederea analizelor de laborator și comparării pentru identificarea făptuitorului, s-au obținut, în mod legendar, probe de resturi materiale din buzunarele a 45 de angajați.

Cu sprijinul conducerii combinatului au fost pregătite mai multe experimente tehnice, în condiții relativ asemănătoare cazului și în deplină siguranță.

Intr-un prim experiment s-au folosit material inert și pietrele mult mai mici, introduse direct în malaxor. Acestea au dat naștere la zgromot și la două ușoare străjăji pe suprafața interioară a cuvei. De

asemenea, a evidențiat o repartizare numerică egală a pietrelor în cele două cărucioare (600 kg, cît cuprinde o șarjă), contrar situației în spătă, cind toate pietrele au fost concentrate în mai puțin de un cărucior (sub 300 kg). Experimentul a furnizat date certe prin care a fost eliminată ipoteza introducerii pietrelor direct în malaxor sau, anterior, în materialele ce compun amestecul.

Alte două experimente au fost executate pentru a interpreta și verifica datele furnizate de diagrama automată a mașinii de incartușat, rezultată în timpul funcționării din ziua evenimentului. S-a stabilit cu precizie ora începerii, timpul funcționării, ora opririi, cantitatea de pasta consumată. S-a constatat astfel că introducerea pietrelor s-ar fi putut efectua între orele 13,54 și 14,24. Restringindu-se numărul locurilor de pe fluxul tehnologic unde se puteau introduce pietrele, au mai rămas doar două posibile: la mașina de incartușat (unde a avut acces numai operatoarea chimistă „Grama Ana”) și la două uși care permiteau accesul pentru curățirea benzilor transportoare. S-a stabilit însă imediat că ușile respective au fost tot timpul închise, cheia aflindu-se la mecanic, care în ziua evenimentului a fost învoit, iar înlocuitorul său nu părăsise instalația la care lucra.

A mai rămas de verificat o ultimă ipoteză, potrivit căreia pietrele au fost introduse de operatoarea chimistă „Grama Ana”. S-a organizat un ultim experiment. Ca și la celelalte, la realizarea acestuia s-a folosit material inert. A rezultat o repartiție diferită a pietrelor față de situația din cazul cercetat și imposibilitatea prezenței uneia din ele în marginea benzii, loc indicat de „Grama Ana”. Când se să realizeze din nou modul în care a sesizat evenimentul, respectiva s-a încurcat în detalii. Dindu-și seama că nu mai poate nega, ea a cerut să meargă la securitate, unde, în ziua de 20 ianuarie a.c., a declarat că este autoarea introducerii pietrelor în pasta de dinamită. În aceeași zi s-a făcut reconstituirea faptei (fixată pe film și fotografii), elucidindu-se toate aspectele neclare existente pînă atunci și întîrind declarația operatoarei. A rezultat astfel că „Grama Ana” a provocat evenimentul din dorință de a fi remarcată de șeful ei (conducerea combinatului i-a recompensat pe unii angajați pentru prevenirea unor evenimente) și pentru că acesta să nu-i mai facă observații, în urma repetatelor întîrzieri de la program.

Prin modul cum „Grama Ana” a conceput și aplicat în practică acțiunea (în timpul staționării mașinii și prin scoaterea întregii instalații de sub tensiune) nu a existat pericolul producerii unui eveniment, astfel că, din punct de vedere penal, fapta nu intrunează trăsăturile esențiale ale tentării actului de diversiune sau ale vreunei infracțiuni. Totuși, avîndu-se în vedere că evenimentul era cunoscut de un număr mare de angajați, în rîndul căror să acreditează ideea că fapta aparține unui element dușmanos, la propunerea organelor de securitate și cu aprobarea comitetului județean de partid, în ziua de 29 ianuarie a.c., conducerea combinatului a supus cazul dezbaterii publice. În cadrul acestei dezbateri, la care au participat peste 800 de angajați, după referatul prezentat de secretarul comitetului de partid a fost proiectat filmul realizat cu ocazia reconstituirii, iar apoi i s-a dat cuvîntul angajatei „Grama Ana” care a confirmat că atât referatul, cit și filmul redau integral modul cum a

acționat, menționind că regretă cele petrecute. Participanții la discuții au infierat fapta comisă și au cerut îndepărarea angajatei „Grama Ana” din combinat. Conducerea combinatului și-a înșușit propunerea și i-a desfăcut contractul de muncă.

Dezbaterea publică și-a atins scopul, contribuind la întărirea disciplinei, la creșterea răspunderii tuturor angajaților pentru apărarea avutului obștesc și combaterea incălcărilor ce pot provoca evenimente deosebite.

Din analiza cazului „Piramida” se desprind unele invățăminte.

Sistemul informațional, cum a rezultat și din descrierea evenimentului, a funcționat defectuos. Nu numai că s-a aflat despre caz cu o întârziere de peste patru ore, dar și atunci informațiile au fost inexakte, având ca urmare dezinformarea eșalonului superior. Mai departe, cercetarea initială s-a făcut sumar, fapt care nu a permis clarificarea imediată a cauzelor apariției corpurilor străine în pasta de dinamită. Ulterior, studiul pe ultimii șase ani efectuat asupra celor peste 200 cazuri similare (corpori străini găsite pe fluxul tehnologic al secției respective) a evidențiat că, în marea majoritate, aceste cazuri nu au fost cunoscute de organele securității (nici măcar acelea a căror proveniență nu s-a putut stabili). Această practică dăunătoare explică, în parte, atitudinea unor cadre cu munci de răspundere din Combinatul chimic Făgăraș, de minimizare a unor asemenea evenimente. Totodată, faptele dovedesc că în acest obiectiv a fost ca înexistență o rețea informativă activă. Acest aspect a pus un serios semn de întrebare asupra modului în care acest obiectiv economic este asigurat informativ și cum s-a făcut popularizarea legilor și a fost înșușit conținutul lor, în primul rînd de către cadrele de conducere, în scopul prevenirii unor evenimente grave.

Reținem totuși în clarificarea cazului în spătă, folosirea oportună a unor metode ale muncii de securitate și ale criminalisticii care au permis ca, în opt zile de la începerea verificărilor, să fie pe deplin elucidat. În acest sens au fost exploataate cu eficiență puținele urme materiale rămase (pietricele și banda diagramei mașinii de incartușat), indicii rezultați din materialele obținute de la rețeaua informativă, sursele de incredere și prin unele mijloace speciale. De asemenea, au fost cuprinse în ipoteze toate posibilitățile de săvîrșire a faptei și s-a executat verificarea fierăreia, eliminarea, inclusiv a persoanelor din cercul de bănuți, făcindu-se numai pe bază de certitudini. A fost folosit experimentul, ca metodă principală, dovedindu-și, în cazul nostru, caracterul hotărîtor în stabilirea adevărului.

Legătura cu oamenii muncii, și în primul rînd cu factorii de conducere, cooperarea cu aceștia din urmă ca și respectarea legalității sociale, pornindu-se de la considerentul că orice bănuitor, pînă la dovedirea vinovăției, este un om nevinovat, a avut o influență pozitivă asupra desfășurării întregii acțiuni.

locotenent-colonel Traian TĂULESCU
locotenent-colonel Nicolae FLOREA

Sarcini ce revin organelor de contrainformații în sectoarele economice în prevenirea scurgerii de informații din obiectivele industriei de apărare

În condițiile contemporane, producția de arme, muniție și tehnică de luptă reclamă în mod obiectiv o economie modernă, astfel structurată și organizată încît din timp de pace să asigure ridicarea pe noi trepte a capacității de apărare, iar în caz de necesitate, luptă armată, să fie în măsură să treacă într-un timp relativ scurt la producția de război.

În economia românească, ca de altfel și în economia altor țări, producția destinată nevoilor de apărare se realizează atât în obiective integrat profilate acestui scop, cât și în obiective economice care, pe lîngă sectoarele productive de bază, dispun și de unele secții sau ateliere în care se execută repere, subansamblu sau produse pentru dotarea forțelor armate. Industria noastră de apărare se dezvoltă pe baza unui program — parte integrantă a programului de dezvoltare a economiei naționale — elaborat din inițiativa și pe baza indicațiilor date de secretarul general al partidului, Comandantul suprem al forțelor armate, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Specificul și importanța ce le prezintă obiectivele care constituie în general potențialul economic de apărare și în special potențialul economic militar al țării determină și caracterul larg pe care trebuie să-l îmbrace munca de prevenire dusă de organele de contrainformații economice în acest sector. Prevenirea în obiectivele ce formează potențialul economic militar al țării, la nivelul sarcinilor trasate de tovarășul Nicolae Ceaușescu la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, nu se poate aplica fără o cunoaștere temeinică a hotărîrilor de partid și de stat în domeniul întăririi capacității de apărare, a situației operative din obiective privind faptele, stările de pericol și problemele ce suscîtă interes pentru serviciile de informații străine și elementele ostile din țară și din exterior.

Prin specificul activității lor, în aceste obiective se concentrează un volum mare de date și documente secrete referitoare la capacitatea de apărare a țării. În acest context, scurgerea de informații nu poate fi prevenită dacă nu se cunosc din timp căile posibile, cauzele și situațiile care ar favoriza acest lucru, precum și mijloacele necesare închiderii oricărora posibilități de divulgare și desconspirare a respectivelor informații.

Practica muncii de securitate arată că serviciile străine de informații și persoanele ostile interesate urmăresc să obțină date și informații din sectoarele de apărare, în principal despre următoarele probleme:

- liniile directoare ale politicii partidului și statului în ce privește întărirea capacității de apărare a țării și dotarea forțelor armate;
- capacitatea de concepție și de proiectare a institutelor de specialitate, precum și a celorlalte sectoare sau secții de cercetări, studii și proiectări, care au de realizat unele sarcini din programul de dezvoltare a industriei de apărare;
- temele de proiectare și capacitatea specialiștilor de a le realiza;
- partenerii străini cu care se colaborează în această problemă și domeniile de colaborare;
- importul de licențe, aparatură și materiale;
- întreprinderile industriale producătoare, dislocarea și capacitatea lor, precum și utilajele aflate în conservare;
- posibilitatea trecerii unor întreprinderi de la producția de pace la producția de război;
- modul de cooperare între diferite întreprinderi pentru realizarea unor produse de tehnică militară;
- sursele de aprovizionare cu materii prime și materiale, caracteristicile fizico-chimice ale acestora, mijloacele de transport, traseele și punctele obligatorii de trecere;
- noile capacități de producție, amplasarea și profilul acestora;
- caracteristicile tehnico-tactice ale produselor realizate, locurile de depozitare — în obiective și în afara lor —, mijloacele de transport și traseele folosite către beneficiari a produselor finite;
- amplasarea și structura poligoanelor de încercări și experimentări;
- sistemele de pază și securitate ale obiectivelor industriale, depozitelor de produse finite și materiale explozive, poligoanelor, mijloacelor de transport etc.

Pentru atingerea acestor scopuri, cadrele și agenții serviciilor de spionaj recurg la metode și mijloace diversificate și subtile, urmărind îndeosebi penetrarea informativă în locurile unde se concentrează astfel de date sau pe lîngă persoanele ce le dețin.

Știute fiind obstacolele ce se întâmpină în culegerea de informații din sectoarele vitale ale apărării patriei, spionajul își îndreaptă atenția, de regulă, către persoanele fără antecedente politice sau penale, dar care prin trăsăturile lor negative de caracter s-ar putea lăsa atrase la acțiuni ostile, de regulă, urmărind avantaje materiale. Asemenea persoane pretabile sunt punctate și studiate de cadrele și agenții serviciilor de spionaj veniți în țară sub diverse acoperiri, studiu ce se completează atunci cînd specialiștii vizăți fac, la rînd lor, deplasări în străinătate.

Un alt procedeu de culegere de informații este cel al **exploatarii în orb a unor angajați**, prin interpunerea unor agenți care, sub pretextul interesului pur profesional, avansează cereri ori fac oferte de documentații tehnice și tehnologii (în general, depășite), în scopul menținerii unor legături cu deținători de informații și date secrete de stat din domeniul apărării.

„Supercontrolul“ făcut asupra activității de asistență tehnică prestată de specialiști străini veniți în obiectivele de apărare, executat de cadre de conducere de la firma respectivă ori de reprezentanți ai agenților economici sau ofiților diplomatici acreditați la București.

Observarea directă este un procedeu de culegere de informații solosit în special de către atașații militari acreditați la București, membrii delegațiilor comerciale, turistice, ai celor venite în schimb de experiență.

Nu le scapă atenției nici imprejurimile obiectivelor cu profil de apărare, punctele turistice din aceste zone, unde își creează diverse legături, în special din rîndul femeilor. La încheierea unor contracte pentru produsele economice ce se realizează în aceste obiective, membrii unor delegațiilor susțin **introducerea unor clauze care să le permită recepția pe faze de fabricație a produselor respective** — condiție, de asemenea, favorabilă pentru culegerea de informații.

Scurgerea de informații din sectoarele industriei de apărare trebuie prevenită față de persoane neautorizate, chiar dacă acestea nu sunt cunoscute ca pretabile să se lase antrenate în acțiuni ostile orindurii noastre socialiste. Pe această linie se constată că mulți specialiști, avizați să lucreze cu asemenea date, atunci cînd încheie contracte interne de colaborare cu diferite întreprinderi și institute pentru realizarea unor produse destinate nevoilor armatei, divulgă date privind volumul producției, caracteristicile tehnico-tactice ale unor arme, stadiul unor trăsăturilor cu partenerii străini, greutățile tehnice întâmpinate de întreprinderile producătoare, valoarea fondurilor alocate pentru realizarea unui anumit program și altele. Asemenea discuții se poartă și între **unele cadre tehnice mai tinere, din sectoarele industriei de apărare, cu foștii lor profesori sau foști colegi de facultate**.

Neajunsurile manifestate în comportarea unor specialiști, cărora li s-au incredințat sarcini pe linia întăririi capacității de apărare, ușurează străduințele celor interesați de a intra în posesia unor secrete de stat din acest domeniu.

Avînd ca misiune de bază prevenirea, descoperirea și curmarea acțiunilor de sabotaj, diversiune și subminare a economiei naționale, aşa cum rezultă și din cele arătate mai sus, ofițerilor care asigură contrainformativ obiective cu profil de apărare le revin sarcini deosebite, mai ales pe linia **prevenirii scurgerii de informații secrete de stat și a acțiunilor de trădare prin divulgarea de secrete**. Pentru ducerea la îndeplinire a acestei deosebit de importante sarcini, ofițerii trebuie să acorde atenția cuvenită unei bune organizări a supravegherii și urmăririi informative, pregătirii contrainformativă a tuturor deținătorilor de date și informații secrete din acest domeniu, să solicite sprijinul maselor largi de oameni ai muncii

și să conlucreze cu celealte organe de securitate și compartimentele ale Ministerului de Interne (miliție, pompieri, trupe de securitate), cu ofițeri în rezervă etc., cu cele ale Ministerului Apărării Naționale și cu organizații de stat existente pe raza de competență.

Ca procedee și metode mai principale de prevenire a scurgerii de informații din sectoarele industriei de apărare menționăm:

— prevenirea angajării unor persoane cunoscute cu antecedente politice ori penale sau care, prin comportarea și relațiile prezente, să ar putea preda la divulgarea unor secrete de stat din acest domeniu;

— asigurarea informativă a tuturor locurilor și punctelor de lucru din incinta obiectivelor, îndeosebi a celor unde se depozitează date și documente secrete ori se execută lucrări ce au asemenea caracter;

— cunoașterea informativă a persoanelor ce fac parte din anturajul specialiștilor de valoare, precum și apărarea acestora și a altor angajați deținători de secrete;

— sprijinirea permanentă a conducerilor obiectivelor să organizeze, în conformitate cu prevederile legale, întocmirea, redactarea, multiplicarea și păstrarea documentelor secrete de stat, precum și controlul accesului în obiectivele economice;

— pregătirea contrainformativă a tuturor angajaților care fac deplasări în străinătate ori vin în contact în țară cu cetățeni străini;

— supravegherea informativă a tuturor cetățenilor străini cărora li s-a aprobat accesul în obiective cu profil de apărare, precum și a celor care își fac apariția în mediul obiectivelor de apărare, pentru a depista eventualii agenți sau cadre ale serviciilor de spionaj, precum și legăturile suspecte ale acestora în rîndul cetățenilor români. În acest scop, pe lîngă rețeaua informativă, în cooperare cu celealte compartimente, se vor iniția măsuri complexe de verificare și în afara obiectivului;

— verificarea persoanelor care în mod nejustificat manifestă interes pentru cunoașterea unor date ce nu le sunt necesare activității lor profesionale;

— cunoașterea amănunțită a comportării specialiștilor români pe timpul deplasărilor în străinătate, cit și după aceea, pentru a ști din timp dacă în comportamentul acestora au survenit unele schimbări.

În afară de folosirea mijloacelor specifice muncii de securitate, pentru prevenirea scurgerii de informații din sectoarele cu industrie de apărare, ofițerul, largind legăturile personale în obiectiv, are datoria să se facă cunoscut de un număr cât mai mare de angajați, cu ajutorul cărora să fie informat în timp util asupra problemelor ce prezintă interes pentru organele de securitate.

locotenent-colonel Marin POPINCIUC
locotenent-colonel Constantin BARBU

Cîteva criterii de selecționare și includere în forme organizate de lucru a elementelor suspecte de spionaj-trădare

Este cunoscut că aparatul de contraspionaj are obligația ca, printr-o muncă organizată și sistematică de căutare a informațiilor, să obțină date despre preocupările cadrelor și agenților serviciilor de spionaj, să depisteze și să contracareze activitatea elementelor suspecte de trădare prin transmiterea de secrete. În acest sens, întreaga activitate de contraspionaj trebuie să prevină scurgerea de informații, angrenarea cetățenilor români în acțiuni de trădare, descoperirea și anihilarea încercărilor spionajului străin de a culpe informații sau de a desfășura alte activități ostile statului nostru. Pentru realizarea acestor sarcini, aparatul de contraspionaj trebuie să stăpinească în orice moment situația operativă din problemele și obiectivele date în competență, categoriile de persoane care pot intra în atenția serviciilor de spionaj și să fie prezente, cu măsuri, în locurile și mediiile de unde spionajul încearcă să culeagă informații sau să-și recruteze agentură. Trebuie să avem totdeauna în vedere faptul că oricât de versat ar fi un spion, el nu-și poate îndeplini misiunea, în adevăratul sens al cuvîntului, fără să se folosească,

într-un fel sau altul, de anumiți cetățeni români. Chiar și în cazul cînd se preconizează obținerea de informații prin mijloace tehnice ultramoderne, serviciile de spionaj recurg, în prealabil, la verificarea acestor mijloace la fața locului, fiind nevoie să-și creeze în acest scop legături cu diferite persoane. De aici și concluzia că aparatul de contraspionaj, pentru a-și realiza sarcinile care îl revin, trebuie să se ocupe permanent de identificarea și includerea în forme organizate de lucru a persoanelor — cetățeni români și străini — suspecte de activitate de trădare sau spionaj și să intreprindă măsuri calificate care să asigure prevenirea, descoperirea și curmarea activității lor infracționale.

Biroul executiv al Consiliului de conducere al Ministerului de Internă, analizind activitatea de contraspionaj, a atras atenția tocmai asupra faptului că multe dintre elementele care ar trebui să facă obiectul activității aparatului de contraspionaj nu se află în preocupările noastre. Acest lucru a rezultat și cu ocazia controalelor efectuate în cursul anului trecut la unele compartimente din Direcția a III-a și

aparatul teritorial, constatindu-se în schimb că erau cuprinse în forme organizate de lucru persoane semnalate cu activități care nu sunt de competență contraspionajului. Cu prilejul unui control la un inspectorat județean s-a constatat, de exemplu, că „Stern”, fost agent al spionajului hitlerist, originar din România, care venea des în țară ca navigator și în vizită la rude, cu care ocazii căuta să culeagă informații despre cadre ale Ministerului de Interni și să-și creeze relații în rîndul unor persoane cu acces la date și documente secrete, nu era lucrat activ. În aceeași situație era și „Marcu”, un cetățean străin, despre care existau date că este agent al unui serviciu de spionaj și care, atunci cînd venea la rudele lui din România, se ocupa cu culegerea de informații.

Pentru o mai bună înțelegere a modului în care trebuie acționat pe linia conturării căt mai realiste a frontului nostru de lucru, vom enumera unele criterii care, după opinia noastră, trebuie să stea la baza selecționării și incluziei în forme organizate de lucru a elementelor suspecte de trădare sau spionaj. Mai înainte însă trebuie reținut faptul că pînă la includerea în forme organizate de lucru a unor elemente suspecte de trădare sau spionaj, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului de interne nr. 000875 din 1976, sunt necesare unele verificări și numai după ce se obțin informații care conțină clar că suspectă persoana respectivă se ia o asemenea hotărîre. În cadrul verificărilor, ofițerul trimite celorlalte compartimente de securitate — potrivit competenței fiecărui — materiale din care rezultă legăturile cetățenilor români cu cetățeni străini sau vizitatorii la diferite reprezentanțe și care legături, într-o formă sau alta, pot de-

veni suspecte. Aceste elemente sunt menționate într-un tabel care rămîne la dosarul de obiectiv sau problemă, în care vor fi specificate hotărîrile luate pentru fiecare caz în parte.

În ce-i privește pe cetățenii români suspecti de trădare prin transmitere de secrete, credem că trebuie avute în vedere persoane provenind din următoarele categorii :

1. Anumiți cetățeni români care au legături cu diplomați, vizitează ambasade străine sau bibliotecile care funcționează pe lîngă acestea în București, ori participă frecvent la acțiunile protocolare organizate de reprezentanțele străine.

Din practica muncii rezultă că prin vizitatori ai oficiilor diplomatic se realizează unul din principalele canale de scurgere a informațiilor. Așa vizitele, cit și participarea la diferite acțiuni protocolare creează diplomaților spioni posibilități multiple pentru culegerea de informații, verificarea unor date pe care le dețin, studierea și racolarea unor cetățeni români. Semnificativă în acest sens este opinia unui diplomat-spion care, referindu-se la posibilitățile pe care le oferă acest canal, arată : „Eu, dacă vreau să verific ori să obțin date despre unitățile militare dintr-o anumită zonă, nu mă deplasez personal, deoarece aş fi imediat reperat și s-ar pune problema ce caut tocmai acolo. Știind însă zona care mă interesează, eu urmăresc ce persoane vin din zona respectivă la ambasadă și prin discuții abile, îndeosebi cu cei care vor să emigreze sau să-și viziteze rudele, aflu ce mă interesează, fără a risca nimic”. Cu ocazia vizitelor la ambasade, diplomații spioni au posibilități chiar de a intra în posesia unor documente cu caracter secret. Se cunoaște că

în incinta unor ambasade există laboratoare foto, care facilitează scoaterea din țară pe microfilm a fotocopiilor cu caracter secret. Documentele respective, după ce sunt fotocopiate, fără știrea posesorilor, le sunt restituite acestora sub pretextul că ambasada nu se poate angaja în acțiuni care ar pune-o în conflict cu autoritățile române.

Se știe că pe raza fiecărui inspectorat, îndeosebi a celor cu o densitate mai mare de persoane ce aparțin naționalităților conlocuitoare, există un însemnat număr de persoane cu rude și legături în străinătate, cu intenții de emigrare, care vizitează frecvent reprezentanțele diplomatici și față de care comportamentele de contraspionaj din inspectorate nu se ocupă în suficientă măsură în vederea identificării și punerii în lucru a celor suspecti. Din această cauză nu se cunoaște în timp util că respectivii intenționează să viziteze ambasade străine, avînd asupra lor documente secrete. Numai datorită unor măsuri întreprinse mai tîrziu pe linia unei acțiuni („Scutul”) s-a putut preveni ca unele materiale secrete să ajungă în posesia diplomaților spioni.

Avînd în vedere pericolozitatea pe care o reprezintă aceste persoane pe linia scurgerii de informații, se impune desfășurarea unei munci mai susținute cu rețeaua informativă pentru identificarea tuturor vizitatorilor, stabilirea și luarea în lucru — din rîndul vizitatorilor deja cunoscuți — a celor suspecti de trădare, cit și pentru clarificarea operativă a scopului vizitelor făcute la reprezentanțele diplomatici de către alte persoane. Un accent deosebit trebuie pus pe identificarea în timp util a elementelor care intenționează să viziteze misiunile diplomatici, avînd asupra lor documente secrete sau alte materiale nedestinate publicării.

2. Anumiți angajați ai unor instituții și întreprinderi, care întrețin legături neoficiale cu străinii sau depășesc cadrul oficial al acestor relații, nu întocmesc note de convorbiri sau conținutul lor nu reflectă fidel realitatea, acceptă cadouri de valoare de la străini, pe care nu le predau, conform prevederilor legale.

Atât pe plan central, cit și în teritoriu sunt frecvente cazurile cînd cetățenii români transformă relațiile oficiale cu străinii în relații neoficiale, în surse de cîștig și parvenire. Cazurile de trădare finalizate în ultimii ani demonstrează că prisosință că elementele infracționale s-au folosit de contactele oficiale pe care le aveau cu străinii pentru a realiza activitatea lor trădătoare. Acest lucru a fost posibil și pentru că aparatul de contraspionaj nu a acordat întotdeauna suficientă atenție controlării legăturilor oficiale dintre angajații români și străini și depistării acestora care, încălcind normele legale, folosesc aceste legături pentru transmiterea de informații. O demonstrează și numărul mic de cetățeni români care figurează ca legături suspecte ale străinilor. De exemplu, serviciul 3 dintr-un inspectorat județean, pe a cărui rază de activitate s-au aflat în cursul anului trecut peste 400 000 străini și unde lucrează peste 300 specialiști străini, a selecționat și luat în lucru, în aceeași perioadă, numai 23 cetățeni români, din care 2 prin dosar de urmărire informativă. Un alt comparativ territorial de contraspionaj, din cele circa 180 legături ale străinilor, identificate anul trecut, a pus în lucru doar 6 elemente, toate în cadrul dosarului de problemă.

Cunoscind că legăturile neoficiale ale definițorilor de secrete cu cetățenii străini, neraportarea sau redarea eronată a conținutului discuțiilor cu aceștia, insușirea de obiecte

de valoare primite de la străini sănt. de regulă, premisele antrenării cetătenilor români la acțiuni ostile, asemenea semnalării trebuie să fie analizate cu toată responsabilitatea.

In toate cazurile, obligatoriu trebuie să se aibă în vedere în primul rînd aplicarea unor măsuri care să prevină intrarea în relații neoficiale a respectivilor cetăteni români cu străinii și transformarea acestora în legături de natură infracțională.

Atunci însă cînd rezultă suspiciuni temeinice de activitate de trădare, odată cu închiderea tuturor canalelor de scurgere a informațiilor, semnalarea trebuie pusă în lucru, trecindu-se de urgență la verificarea ei operativă și documentarea activității celor urmăriți. Menționăm că și în cazul aplicării de măsuri preventive, urmărirea informativă trebuie continuată pentru a vedea dacă acestea și-au produs efectul scontat.

3. Dintre deținătorii de secrete sau dintre persoanele care, desă nu dețin și nu au acces la secrete, întrețin legături suspecte cu străinii ori, după realizarea unor intîlniri sau după vizitarea lor de către străini, au comportări suspecte (se autoverifică, ascund legătura, manifestă interes pentru a intra în posesia unor informații sau de a pătrunde în anumite zone etc.).

Informațiile din care rezultă realizarea de legături între cetăteni români și străini, în condiții și imprejurări suspecte, trebuie puse în verificare și clarificate cu cea mai mare operativitate, deoarece nu o dată aceste legături au ca scop desfășurarea unor acțiuni de spionaj-trădare. Considerăm că trebuie avute în vedere și intîlnirile pe care diplomații le efectuează cu cetăteni români în timpul deplasărilor lor în teritoriu. Nu în toate cazurile s-a acordat atenția cuvenită controlării, verifi-

cării și punerii în lucru activ a cetătenilor români care efectuează astfel de intîlniri. Serviciul 3 dintr-un inspectorat județean, pe a cărui rază de responsabilitate s-au aflat și în anul 1976 un număr foarte mare de străini (turiști, vizitatori la rude, navigatori), precum și peste 220 delegați permanenți ai firmelor turistice, din care mulți cunoscuți că se ocupă cu culegerea de informații, a luat în lucru în forme organizate doar 18 asemenea legături suspecte de trădere din rîndul cetătenilor români. Asemănător se prezintă situația și la unele inspectorate județene din zone montane, care nu au acordat atenție identificării și luării în lucru activ a legăturilor suspecte ale turiștilor români cu delegații unor firme străine aflați în zonă.

4. Anumiți cetăteni români, care au în străinătate rude sau legături cunoscute că lucrează în serviciile de informații ori contrainformații sau care, după stabilirea în străinătate, au fost exploatați informativ și recruatați de spionajul străin.

Această categorie de persoane trebuie să se afle în atenția contraspionajului, cunoscut fiind faptul că, pentru a obține date de studiu asupra cetătenilor români vizăți și atrași la acțiuni de trădere, serviciile de spionaj folosesc intens rudele, prietenii și legăturile lor stabilită — legal sau ilegal — în străinătate. Una din preocupările principale ale cadrilor și agentilor serviciilor de spionaj care acționează în lagărele de emigrati este identificarea și obținerea de date de studiu despre cetătenii români — rude sau cunoscuți ai celui anchetat — care lucrează în obiective și instituții unde se concentreză secrete de stat. Pe baza datelor obținute la interogatorii, cit și a celor procurate pe alte căi, serviciile de spionaj selecționează și iau

în studiu pe acei cetăteni români care prezintă interes pe linia culegerii sau transmiterii de informații. Acțiunea de studiere și racolare a persoanelor punctate este apoi continuată de cadrele și agentii de spionaj care vin în țară ca turiști sau sub alte acoperiri, contactând șiexploatind informativ persoanele respective. De aceea, considerăm că în procesul de urmărire a străinilor, de selecționare și punere în lucru a legăturilor suspecte ale acestora trebuie să se acorde atenție identificării cetătenilor români care au fost contactați sau care mențin relații cu persoane din străinătate semnalate ori suspecte de apartenență la serviciile de spionaj.

Acest criteriu trebuie avut în vedere, în special, de compartimentele de contraspionaj din județele Timiș, Sibiu, Brașov, Hunedoara, Mureș și Cluj, pe a căror rază de responsabilitate se află un mare număr de persoane ce au rude și cunoștințe stabilite în străinătate, cu care mențin legături și de care sunt vizitate.

5. Dintre cetătenii români care au fost la studii sau la specializare în străinătate (ca bursieri, doctoranzi etc.), la post sau în baza unor acorduri de cooperare, ori au făcut frecvente deplasări în exterior, semnalati cu activitate sau comportări suspecte în timpul șederii în străinătate sau după întoarcerea în țară.

Necesitatea ca aparatul de contraspionaj să aibă în atenție asemenea categorii de persoane rezidă din aceea că serviciile de spionaj acordă o atenție deosebită persoanelor care stau perioade îndelungate în străinătate, urmărind descoperirea în rîndul acestora a eventualilor colaboratori ai organelor de securitate și, îndeosebi, studierea și racolarea celor pretabili și cu posibilități de informare. În acest scop, unele cadre și agentii

de spionaj, ce acționează în România sub diferite acoperiri, au misiunea de a contacta cetăteni români înainte și după întoarcerea din deplasările făcute în străinătate, în special pe cei care merg la studii și specializare. La unele ambasade din București, pentru fiecare asemenea bursier sau specialist se întocmește cîte o fișă personală, în care se fac aprecieri cu privire la valoarea acestuia și dacă se impune, pe viitor, menținerea contactului cu el. Unele instituții și firme străine, în cadrul cărora cetătenii români fac specializări, continuă legăturile cu aceștia prin corespondență, lucru ce favorizează scurgerea unor informații și obținerea de date de studiu asupra celor în cauză. Un interes deosebit se manifestă față de cercetători, economisti, experti în planificarea și organizarea producției, conducători de întreprinderi.

6. În atenția aparatului de contraspionaj trebuie să stea și cetătenii români care :

a) au fost semnalati că manifestă interes pentru a intra în posesia unor date și documente secrete la care în mod curent nu au acces. În astfel de situații, semnalările trebuie analizate cu atenție, iar măsurile de verificare întreprinse trebuie să ne ajute în stabilirea cauzelor reale care îl determină pe cel semnalat că se interesează de asemenea date ;

b) scot din instituție, fără aprobare, documente cu caracter secret sau divulgă asemenea date unor persoane neautorizate. Ofițerii care primesc o astfel de informație sunt obligați să verifice — prin rețea sau alte mijloace — dacă documentul respectiv a fost scos în scopul transmiterii ori divulgării conținutului și,

in raport cu rezultatele verificărilor, să hotărască asupra măsurilor ce urmăzează a fi luate.

Verificarea atență a fiecărui caz se impune deoarece au fost situații cînd materiale secrete, scoase din instituție fără aprobare, au ajuns în posesia unor străini;

c) sint radioamatori și au relații suspecte cu străinii; primesc de la aceștia diverse materiale de specialitate și aparatură tehnică; nu respectă banda de frecvență obligatorie; au stații de emisie-recepție deosebite de cele obișnuite; fac transmisii modulate și fono sau convenționale. Avind în vedere pericolul pe care il prezintă această categorie de persoane pe linia transmiterii de informații în exterior, ele trebuie să facă obiectul muncii aparatului de contraspionaj și, în cooperare cu Unitatea specială „R”, să se întreprindă măsuri eficiente pentru a controla atât activitatea și legăturile lor, cit și transmisiunile radio efectuate;

d) s-au repatriat din diverse țări și au fost semnalati cu activități și comportări suspecte în străinătate ori în țară, după repatriere. Unii dintre cetătenii aparținând țărilor sociale, odată ajunși în Occident trec, de regulă, prin diferite lagăre de emigrati sau refugiați, unde sint anchetați și exploatați informativ de cadre și agenți de informații și contrainformații, iar cei cu posibilități sint recrutați sau menținuți în legătură pentru a fi folosiți în eventuale acțiuni ostile statului nostru. Exploatând posibilitatea pe care o au asemenea persoane de a reveni în țară, serviciile de spionaj introduc, și pe această cale, agenți pentru realizarea unor misiuni de spionaj. Din aceste considerente este necesar ca persoanele repatriate să fie în atenția organelor de securitate, în scopul verificării temeinice a activității și legăturilor lor. Trebuie să avem în

vedere că spioni sau agenți din această categorie pot primi indicații de a nu desfășura, imediat după repatriere, acțiuni de culegere și transmitere de informații, sarcina lor fiind de a-și crea relații care la momentul oportun să fie folosite (agenți în conservare).

Avind în vedere asemenea ipoteze, măsurile de verificare trebuie să fie astfel organizate încît să ne permită controlarea activității elementelor suspecte de spionaj dintre repatriați nu numai în perioada imediată, după stabilirea lor în țară, ci și ulterior;

e) înainte sau după 23 August 1944 au fost colaboratori ai unor servicii de informații străine. După cum cunoaștem din practică, spionajul străin nu a renunțat la folosirea unor astfel de elemente. În ultimul timp, unele servicii de spionaj (vest-german, britanic etc.) duc o activitate de identificare a foștilor colaboratori. Unii dintre cei care au fost condamnați pentru trădare prin transmitere de informații secrete primesc chiar pensii din partea statelor în favoarea căror au lucrat. Asemenea elemente sint semnalate adesea în anturajul diplomaților spioni sau al altor străini ori cu activități și comportări suspecte, motiv pentru care trebuie să se afle în preocupările organului de contraspionaj;

f) cetăteni români care vin temporar în țară și sint rezidenți în străinătate, semnalati cu activități suspecte. Este vorba despre persoane care au emigrat din România, dar și-au păstrat cetătenia română (au plecat din țară ca urmare a căsătoriei cu cetăteni străini; au refuzat să se întoarcă în țară din deplasările oficiale sau particulare făcute în exterior și, ulterior, au obținut aprobată și pașapoarte ca cetăteni români). Unele din elementele respec-

tive, după stabilirea în exterior, obțin și cetătenia statului respectiv, devenind astfel persoane cu dublă cetătenie.

O mare parte dintre aceste persoane, înainte de a pleca din țară, au lucrat sau au avut acces la informații, date și documente secrete de stat; după stabilirea în străinătate, de regulă, sint interneate în lagăre unde organele de spionaj au posibilitatea să le supună interrogatorii, exploatații informative, verificări și selecționării în vederea recrutării celor corespunzători. De fapt, în multe cazuri, obținerea dreptului de stabilire în străinătate din partea statelor respective poate fi condiționată de acceptarea propunerii de a lucra informativ pentru spionajul străin.

Agenții recrutați din rîndul rezenților români au posibilități pe linia culegerii de informații, a contactării și studierii altor conaționali și de a îndeplini sarcini de curierat, deoarece cetătenii români — în conformitate cu actele normative în viitor — pot intra și ieși oricind din țară și au dreptul să revină definitiv în România;

g) persoane fără cetătenie, cu domiciliul stabil în țara noastră. După cum se știe, Legea nr. 23/1971 interzice accesul persoanelor fără cetătenie la informații, date și documente ce constituie secrete de stat. Totuși, aceste elemente, desfășurîndu-și activitatea în diverse obiective economice și venind în contact cu un cerc larg de rude, colegi și prieteni, au posibilități să cunoască o serie de date care pot prezenta interes pentru spionajul străin. De aceea, semnalările din care rezultă indicii de activitate de trădare din partea unor persoane fără cetătenie, trebuie puse imediat în verificare.

7. In ce privește pe cetătenii străini suspecți de spionaj, selecționarea și includerea lor în forme organizate de lucru trebuie să se facă, de asemenea, pe baza unor criterii bine stabilite, din care să rezulte că sint suspecți de apartenență la serviciile de spionaj (și nu de alte activități infracționale, care nu sint de competența aparatului de contraspionaj). În această ordine de idei, precizăm că nu este vorba de străinii cunoscuți că sint cadre sau agenți ai serviciilor de informații, deoarece asemenea elemente trebuie să fie lucrate, cu prioritate, prin dosare de urmărire informativă, luindu-se toate măsurile pentru documentarea și contracarea activității lor. Deci, vom aborda unele criterii de selecționare a elementelor suspecte de spionaj, altele decit cele cunoscute că sint cadre și agenți. Printre aceste elemente suspecte pot fi cetăteni străini, care:

a) sint preocupați să culeagă informații cu caracter secret ori să parcurgă în anumite zone în care sunt amplasate unități militare și obiective de apărare;

b) sint preocupați să-și creeze relații în rîndul angajaților români care lucrează sau au acces la date și documente secrete de stat; desfășoară asupra acestora acțiuni de influențare, studiere sau racolare;

c) sint semnalati că au legături suspecte cu cadre și agenți ce acionează în țara noastră sub diverse acoperiri;

d) desfășoară activitate contrainformativă în rîndul propriilor conaționali, angajați români din cadrul reprezentanțelor străine sau în rîndul cetătenilor unor terțe țări;

e) au făcut parte din organele de informații, contrainformații ori polițienești ale statelor respective ori au fost semnalati că în exterior desfașoară activitate de spionaj împotriva României;

f) au plecat — legal sau ilegal — din țară și au fost semnalati că după stabilirea în străinătate au fost exploatați informativ, au fost recrutați sau au rămas în contact cu serviciile de spionaj;

g) lucrează în instituții sau firme cunoscute că sunt folosite ca acoperiri de serviciile de spionaj;

h) vin frecvent în România sub diferite acoperiri și a căror activitate și comportare depășesc sfera preocupărilor normale pentru care, în mod oficial, au venit;

i) sunt rezidenți în România, semnalati ca legături ale diplomaților ori ale altor străini suspecți de spionaj (aceștia pot fi și persoane fără cetățenie).

În sfîrșit, menționăm că aceste categorii de persoane — cetățeni români și străini — ca și criteriile de selecționare a acestora în vederea includerii lor în forme organizate de lucru nu sunt limitative. În procesul activității de contraspionaj au apărut și vor apărea și în viitor noi criterii de selecție a persoanelor care trebuie să se afle în preocupările aparatului nostru.

Cu prilejul diverselor analize, conducerea ministerului a atrăs atenția să fie cuprinsă în forme organizate de lucru întreaga bază a serviciilor de spionaj în țara noastră.

Pe lîngă o muncă de selecție, pentru punerea în lucru numai a acelor persoane care trebuie să stea în atenția contraspionajului, este necesar să fie cunoscute activ mediile și locurile pretabile desfășurării unor acțiuni de spionaj-trădare, care să fie sub controlul nostru. Nu trebuie să se tragă de aici concluzia că orice informație poate sta la baza deschiderii unei acțiuni. Pentru a evita irosirea de forțe și munca în gol, considerăm că informațiile de primă sesizare trebuie analizate și verificate, urmând a fi incluse în forme organizate de lucru numai cazurile temeinice justificate. Este necesar ca, în acest sens, toti ofițerii, potrivit competențelor ce le au, să acționeze cu răspundere, cu discernămînt politic și profesional și, desigur, cu respectarea intocmai a hotărîrilor de partid, a legilor statului și a ordinelor și instrucțiunilor de muncă.

În același scop, se impune îmbunătățirea cooperării organelor de contraspionaj cu celelalte unități și subunități ale Ministerului de Intern, în vederea folosirii întregului potențial informativ pentru verificarea semnalărilor de primă sesizare, realizarea unui schimb operativ de informații pe profil de muncă, inchiderea căilor de scurgere a informațiilor către serviciile de spionaj, căci pentru prevenirea oricăror acțiuni ostile întreprinse de către serviciile de spionaj străine împotriva R. S. România.

colonel Aurel STANCU
locotenent-colonel Gheorghe DRACEA

Aspecte privind activitatea unor servicii de informații arabe împotriva R. S. România

România are bune relații cu statele arabe. La București există în prezent 7 ambasade ale unor țări arabe (alte 6 țări arabe, cu care avem legături diplomatice, au ambasade cu reședință în alte țări) și cîteva reprezentanțe comerciale, urmînd ca în viitorul apropiat să se deschidă și altele. Totodată, largirea relațiilor politice, economice, culturale, științifice-tehnice cu statele arabe au contribuit la efectuarea unor schimburî de specialiști. Multî români lucrează în prezent în Orientul Apropiat și Mijlociu. De asemenea, numărul arabilor — studenți, doctoranzi, comercianți, care se află temporar sau pe perioade mai lungi în țara noastră — trece de 900 în București și ajunge la circa 4 000 cu cei aflați în provincie.

Toate acestea se înscriu în prevederile Congresului al XI-lea al P.C.R. care — prin raportul secretarului general —, referindu-se la intensificarea relațiilor de prietenie și colaborare multilaterală dintre România și țările arabe, subliniază:

„Sintem ferm hotărîți să extindem colaborarea economică, tehnică, științifică și culturală cu aceste țări, să înfăptuim în cele mai bune condiții toate acordurile și înțelegerile stabilită. Dorim ca popoarele țărilor noastre, între care există vechi relații de prietenie și tradiții de luptă comună, să conlucreze tot mai strîns pe toate planurile”.

Angajîndu-se pe calea obținerii deplinei independențe, statele arabe, foste colonii ori teritorii dependente de unele dintre marile puteri, au acordat totodată atenție sistemului lor informațional, ajungînd să-și creze propriile lor organe de informații și contrainformații ori să le perfectioneze și adapteze pe cele existente anterior. Din datele ce le detinem rezultă că, în ultima perioadă, au fost stabilite preocupări de natură informativă vizînd țara noastră din partea unor asemenea organe ale unor state arabe, printre care: R. A. Egipt, Siria, Iordanie, Irak, Maroc și altele.

Structuri informative ale unor state arabe

REPUBLICA ARABĂ EGIPT, fără care se vrea „bastion al lumii arabe”, dispune de un sistem informativ coordonat de un Comitet Național al Securității, din care fac parte: președintele republicii și un vicepreședinte, președintele Adunării Poporului, șeful Biroului special de informații de pe lângă cabinetul șefului statului, șeful Serviciului general de informații și ministrul de interne.

Serviciul general de informații este principalul organ de informații externe, având totodată sarcini contrainformativе, atât în interior cât și în străinătate. Acesta se compune din cîteva departamente, printre care cele ale președinției republicii pentru informații, contrainformații externe, contrainformații interne, informații militare în străinătate.

Departamentul suprem al președinției pentru informații este organul informativ cel mai important ca sarcini și număr de cadre, fiind structurat pe spații geografice ca: Palestina (privind palestinienii din Egipt, din Israel și din alte țări), Israel, statele arabe, Asia, țările africane, S.U.A., America Latină, țările cu care R.A.U. nu are relații diplomaticе, Europa occidentală și Europa de est (inclusiv țările socialiste).

Contrainformațiile externe formează organul contrainformativ cel mai important, toate celelalte secțoare fiind obligate să informeze acest compartiment despre cetățenii străini ori egiptenii suspecți de spionaj și, respectiv, trădare.

Contrainformațiile interne au sarcina de a urmări elementele potrivnice actualului regim.

Compartimentul pentru informații militare în străinătate concentrează toate datele și informațiile militare din exterior, obținute de toate secțiile Serviciului general de informații și tine legătura cu Serviciul de contrainformații al armatei.

În afara acestora mai există cîteva departamente cu sarcini în interior, cum ar fi paza frontierei, cele din guvernorate etc.

Departamentul Securității Statului (cunoscut înainte de 1973 sub denumirea de Departament de investigații din cadrul Ministerului de Interne) este principalul organ de contrainformații al Egiptului. A luat ființă în 1952, având instructori din străinătate, iar din 1967 își trimite cadrele la specializare în alte țări. Este organizat pe direcții, servicii și un comandament. Ministerul de Interne a creat în toate instituțiile și organele centrale politice și de stat birouri contrainformativе, în scopul prevenirii și contracarării unor acțiuni de penetrare informativă a serviciilor de spionaj străine în aceste obiective. Un astfel de birou de contrainformații se află pe Aeroportul internațional Cairo, având și sarcina contracarării acțiunilor teroriste.

Serviciul de informații și contrainformații al armatei caută să obțină informații despre armatele țărilor în care sunt acreditați atașați militari egipteni (deci și despre armata română, Egiptul fiind singurul stat arab care are la București și un atașat militar), precum și despre armatele țărilor cu care Egiptul este în conflict.

Organele de contrainformații egiptene desfășoară o intensă activitate de pregătire contrainformativă a populației prin toate mijloacele „mass-media”. Acestea acționează și asupra unor cetățeni din țările so-

cialiste și cu diverse misiuni în Egipt, prin infiltrarea de agenți în obiectivele în care aceștia lucrează.

După unele surse, serviciile secrete egiptene ar ocupa, prin numărul agenților și întinderea activității lor, locul al cincilea în lume între organele similare ale altor state.¹

Printre acoperirile folosite de comunitatea informativă egipteană („Mukhabarat“) sunt și cele de diplomați, funcționari ai Agenției de import-export „Al-Nasr“, ai Agenției de presă „Middle East News“, ai Companiei de transporturi aeriene „Egyptian Airlines“, ai Clubului „Schera City“, ai portului din Alexandria, ai unor firme comerciale și altele.

În ultimele două decenii, diplomați-spioni ai R. A. Egipt, acreditați în aproape 20 de țări din Europa, America de Sud, Asia și Africa, au fost declarati „persona non grata“ datorită indeletnicirilor mai puțin diplomatice, printre ei aflându-se și ambasadorii egipteni din Sudan, Arabia Saudită și Liberia.

O seamă de rezidențe ale serviciilor secrete egiptene se găsesc la Paris, Roma, Geneva, Zürich, München, Frankfurt, New York, Nairobi, Khartum, Beirut, Rio de Janeiro și alte centre din Africa și Europa, unde funcționează sub acoperirea unor birouri și agentii de comerț, de transporturi etc. De exemplu, la Khartum, casa comercială „Atlantic Trading Company“ nu era altceva decit rezidența spionajului egiptean, tot așa cum era la Frankfurt agenția companiei aeriene, iar la München — firma „Intra“.

În afara acestor acoperiri, ofițerii de informații egipteni au apărut și ca tehnicieni textiliști, iar agentura serviciilor secrete egiptene este recrutată din cele mai diferite medii, naționalități și religii.

Uneori, spionajul egiptean realizează tranzacții de vinzări-cumpărări sau schimburi de informații cu

organe similare din alte state, cind interesele R.A.E. o cer. Astfel, cu ani în urmă, spionajul vest-german a propus și efectuat furnizarea de informații despre Israel, în schimbul unor date pe care serviciile secrete egiptene le-ar fi oferit R.F.G.-ului despre o altă țară.

În SIRIA, principalele organe de informații și contrainformații sunt: Securitatea Națională, Securitatea de Stat, Securitatea militară și Securitatea internă.

Securitatea Națională este subordonată nemijlocit Comandamentului regional al Partidului BAAS și se ocupă cu culegerea de informații din toate secțiile partidului, din țară și străinătate, având sarcina de a asigura securitatea regimului prin rețea informativă amplasată la toate nivelurile partidului, în organizațiile studențești, birourile companiei aeriene siriene, în rîndul atașaților militari și altor diplomați din ambasadele siriene, acreditați în străinătate.

Securitatea de Stat este cel mai puternic organ de informații și contrainformații și se subordonează Consiliului Securității Naționale. Are sarcini de spionaj împotriva Israelelor, execută ocazional acțiuni de sabotaj și răpiri în teritoriile lămitrofe (Irak, Liban, Iordanie), desfășoară activitate contrainformativă pe probleme politice, economice, militare. Se compune dintr-o direcție generală a securității de stat și două direcții de securitate internă și externă.

Securitatea militară, compusă din Serviciul de informații militare și Serviciul de securitate militară, cu-

¹ Potrivit unor date prezentate de Institutul de studii strategice din Londra, „forțele paramilitare“ egiptene ar fi formate din 90 000 oameni, cele iordaniene din 37 500, saudite din 24 000, irakiene din 20 000 oameni etc.

lege informații, date și documente militare și civile despre Israel, numește atașii militari sirieni în străinătate, întreprinde acțiuni contrainformative în interiorul și exteriorul Siriei.

Securitatea internă este compusă din forțele de securitate internă (poliție) și siguranță generală.

In IORDANIA, sistemul informativ este organizat pe departamente și servicii, dintre care reșinem ca mai importante: Departamentul pentru urmărirea activității membrilor reprezentanțelor socialiste, Departamentul pentru urmărirea activității membrilor partidelor politice (în special socialiste și comuniste, în prezent scoase în afara legii), Serviciul de investigații interne și externe.

Printre metodele, mijloacele și procedeele mai caracteristice utilizate sunt: infiltrarea de cadre acoperite în M.A.E. și Ministerul Muncii, plasarea de agenți în ministere și celealte organisme guvernamentale, recrutarea de informatori din rindul studenților iordanieni care învață în străinătate (inclusiv în R. S. România, unde, dintre toate țările arabe, Iordania are cel mai mare număr, aproape 2000).

Tematica ce interesează organele de informații arabe din și despre țara noastră

Din domeniul politic și social: politica externă a R. S. România față de problemele Orientului Apropiat; relațiile politice ale țării noastre cu Israelul (eventuale înțelegeri secrete cu acest stat); relațiile României cu celealte țări sociale și poziția față de Tratatul de la Varșovia; relațiile politico-economice ale țării noastre cu S.U.A.; atașamentul și interesul poporului față de politica internă și externă a partidului și

statului nostru; situația naționalităților conlocuitoare și structura populației din Transilvania; date despre populația și persoanele de naționalitate evreiască, care ocupă funcții de conducere: granițele istorice și actuale ale României.

Din domeniul economic și tehnico-științific: informații și date privind participarea R. S. România în C.A.E.R. și poziția față de Comunitatea economică europeană; relațiile economice ale țării noastre cu statul Israel: direcțiile de dezvoltare a industriei românești în chimie, electronică, electrotehnică, construcții navale și de mașini; competența și activitatea unor instituții de cercetări științifice.

Din domeniul militar: amplasarea unor noi unități militare de rachete și transmisiuni; dotarea unor unități militare cu tehnică de luptă; calitățile tehnico-tactice ale acesteia; cooperarea pe plan militar a țării noastre.

În scopul obținerii unor asemenea informații și date, serviciile secrete arabe folosesc variate mijloace, metode și procedee.

Una dintre acestea este cultivarea de relații cu persoane bine informate ori cu putere de decizie, din orice domeniu de activitate, asupra cărora desfășoară un studiu aprofundat, le invită la activități protocolare, le oferă cadouri, le propun să viziteze țara lor, atrăgându-i spre colaborare informativă, în final încercând să-i recruteze.

Un diplomat arab, cadru al serviciului de informații al țării sale, le spunea colegilor săi: „Nu voi insista prea mult asupra necesității de a lărgi cercul relațiilor noastre, fiecare o va face în sectorul său, pentru a fi în măsură să ne indeplinim sarcinile“.

Diplomații-cadre ale serviciilor de informații au indicații clare asupra

datorilor pe care trebuie să le culeagă: „...Desvoltarea crescindă a relațiilor comerciale dintre state, într-o lume în perpetuă mișcare, creează obligația urmăririi acestei evoluții... Un accent deosebit trebuie să se pună pe obținerea de informații cu caracter economic referitoare la: investiții, consum, prețuri, producție, schimburi comerciale, situația monetară și financiară, oferte de afaceri. Pentru a fi mai bine înțelese, aceste date trebuie să fie însoțite de comentariile sugestive ale celor care le obțin și le raportează la centrală“, le spunea același diplomat arab colegilor săi.

Cadrele serviciilor de informații arabe se ocupă și de angrenarea unor angajați români din reprezentanțele lor, cel puțin pentru început, la furnizarea unor „date“ despre colegii lor români, apoi chiar despre străini, pentru ca după o anumită perioadă să le ceară informații și date secrete din diferite domenii de activitate. De exemplu, diplomatul „Sabri“, cadru al unui serviciu de informații arab, a solicitat mai întâi unei informatoare, „Lili“, să-i spună „tot ce fac angajații români“, apoi a instruit-o ca prin discuții cu cetățenii români, deținători de secrete de stat, să asle „date nepublicabile“ privind inițierea unor măsuri de către conducerea statului nostru, precum și clauzele unor acorduri politice și economice încheiate de R. S. România cu unele state din zona nordului Africii și Asiei Mici. Exploatând interesul lui pentru obținerea unor date secrete din domeniul comerțului exterior, i-a fost interpus informatorul „Florescu Bogdan“, care i-a furnizat „informațiile“ ce-l interesa. În acest caz s-a desfășurat o bună acțiune preventivă prin dezinformarea diplomatului-spyon, care a prezentat superiorilor săi ca veridice datele prezentate, de fapt, de către noi.

Un alt cadru de contrainformații „Ahmet“ a încercat să atragă în colaborare pe „Adriana“, angajată română: „Noi îți-am acordat foarte multă încredere. De aceea te și invităm peste tot — i-a spus el. Te-ai putut convinge că nu pe toți îți trătm la fel... Am văzut că ești corectă și nu-ți bagi nasul unde nu trebuie...“. „Parcă n-am eu destule probleme, ale mele, ca să mă mai intereseze și ale altora“ a răspuns româna. „Abia ni le rezolv pe asta...“. „Da, îți spun sincer, nu mă împrietenesc cu oricine. Îmi place cum te porți. Să fii și de acum înainte tot așa de atentă. Să nu spui acasă sau prietenului tău ce face „X“ sau „Y“ din instituție, deoarece secretul de serviciu trebuie păstrat. Noi doi, care avem birourile chiar în imediata apropiere a șefului, trebuie să fim foarte atenți ce vorbim, ce jachem și să avem grija de tot. Doar ai văzut că și dinsul îți accordă încredere deplină și... nu trebuie să î-o dezminți!“ Răspunsul a venit iarăși prompt: „Crezi că acasă n-am altceva mai bun de făcut decât să discut cu ai mei ce se face aici?“

După cîteva zile, „Ahmet“ a chemat-o din nou în biroul său și i-a spus că în viitor el trebuie să fie — prin ea — la curent cu tot ce se întimplă în instituție: cu cine vorbește la telefon dl. „Mohammad“ și de cite ori, cu cine se întâlnesc ceilalți colegi, indicind că orice persoană care intră în obiectivul respectiv să treacă mai întâi pe la el.

După scurgerea unei alte perioade de timp, „Ahmet“ a devenit și mai ofensiv, dirijindu-și „sursa“ spre obținerea informațiilor de care avea nevoie. Astfel, el a căutat să asle „părerea personală“ și, de fapt, date și informații legate de nivelul de trai în România (comparativ cu al altor state sociale vecine), atașamentul față de politica partidului, „balanța de relații“ dintre România

și U.R.S.S., pe de-o parte, și țara noastră și S.U.A., pe de altă parte. Răspunsurile „Adrianei” au fost: „Cunoșteți prea puțin despre România sau poate atî fost informat greșit. Țara mea este a treia în lume în privința investițiilor. Fiecare cetățean poate avea mobilă, frigider, chiar casă, luînd împrumut de la stat dacă nu-i ajung banii, pentru că, trebuie să știi, ratele sunt mici. Astă din punct de vedere social, căci din punct de vedere politic vă spun că în trecut România nu era cunoscută aproape de nimene. În privința unor chestiuni de exactitate, de „balanțe”, acestea sunt probleme care depășesc competența mea. Eu îmi fac munca și atî. Doar știi că Convenția de la Viena... prevede ca persoanele străine angajate... să rămână neutre din toate punctele de vedere. Eu cînd ies pe poarta instituției sunt destul de obosită și vreau să trăiese linistită, nu stau să discut cu cunoștințele mele probleme care mă depășesc...”

In concluzie, linia de conduită a „Adrianei” a fost bine stabilită și pe parcurs — în funcție de elementele nou apărute — i s-au adus complecări. De exemplu, instruind-o să nu furnizeze informații celui în cauză, îl determinăm pe acesta să iasă din obiectiv în afară, să se „mîște”, să-și caute surse în medii și locuri unde posibilitățile noastre de control sunt mult mai mari.

O altă practică a cadrelor acestor servicii de informații constă în folosirea agenturii din rîndul masei de studenți arabi care învață în țara noastră, în scopul obținerii de date și informații despre activitatea lor, și depistării unor eventuale „surse” ale noastre între ei, și pentru a intra în posesia unor secrete din și despre R. S. România.

Iată cum l-a instruit un cadru al unui serviciu de informații al unui stat arab pe un agent al său. În ca-

drul întîlnirii i-a fixat acestuia sarcina să culeagă informații — și să le transmită pe filieră — despre situația studenților kurzi din România, activități desfășurate de ei, relațiile lor cu autoritățile românești, unde își tipăresc manifestele (în țara noastră sau în altă parte), ce relații sunt între studenții kurzi și colegii lor comuniști din același țară, dacă studenții kurzi pot pleca din România cu pașaportul lor, chiar dacă n-a fost vizat de ambasada statului din care provin și ai căror cetățeni sunt și în ce țări se deplasează. După fixarea tematicii de informații, cadrul respectiv i-a indicat și modalitățile de informare: direct, prin infiltrare în cercul kurzilor, prin folosirea altor studenți români sau a conaționalilor din alte state arabe. Totodată, agentului i s-au transmis și sarcini de a culege informații despre alți studenți arabi, în special palestinieni, ce vin în România din alte țări europene, privind scopul soșirii lor aici, apartenența politică, relațiile pe care le au în țara noastră; unde în ședințe studenții palestinieni; cum procedează studenții posedați pașapoarte israeliene pentru prelungirea valabilității acestora; dacă au legături cu ambasada Israelului sau cu alte reprezentanțe diplomatice din București.

Adevărul este că în masa studenților arabi din România se găsesc un număr considerabil de ofițeri de contrainformații. Din mediul studențesc unii diplomați-spioni caută să culeagă informații și date despre unele obiective industriale sau militare din țara noastră. Astfel, diplo-

matul-spion „Ali”, care are peste 300 de legături, dintre care unele de natură informativă, contactând o studență originară de pe litoral, a căutat să afle de la ea informații despre platforma de foraj maritim, aplicării militare sau concentrări de trupe în județul Constanța.

O caracteristică a acestor cadre este că permanent fac schimb de informații, în special cu colegii lor din reprezentanțele diplomatice arabe, dar și cu omologii lor din ambasadele S.U.A., Angliei, Franței și altele.

O particularitate a acestor diplomi-spioni o constituie culegerea de informații și date economice care sunt apoi analizate la așa-zisele „se dințe de boicot” organizate aici prin rotație și comunicate „Biroului arab de boicot” de pe lingă „Liga arabă”. În acest scop la București a activat un „ofițer de legătură a Biroului arab de boicot” care însă a fost nevoie să părăsească țara noastră, fiind rechemat, deoarece s-a compromis. Recent, a sosit la București un înlocuitor cu aceleași atribuții. Prin „boicot”, în acest context, se înțelege neacordarea vizei, de către ambasadele statelor arabe. Viza nu se acordă dacă o marșă este importată din Israel și reexportată (indiferent sub ce formă) de către noi în lumea arabă; dacă produsul respectiv încorporează în el părți provenite din Israel (material prime, produse finite, mărsuri); dacă aceeași marșă se exportă atât în Israel cit și în țările arabe. Desigur, asemenea îngrădiri împiedează largirea cooperării economice, iar din

partea noastră trebuie mult discernăm politice pentru a apăra interesele R. S. România.

Alt aspect deosebit este că în rîndul cetățenilor statelor arabe, aflat temporar în țara noastră, sunt și agenți ai unor cadre din ambasadele unor state capitaliste acreditate la București, pe care îi contactează sub diferite preteze oficiale chiar la locul lor de muncă ori la anumite acțiuni protocolare, au cu ei legături de afaceri, își mențin legăturile prin intermediul soților, le dau materiale de documentare (buletine de informare) despre R. S. România, le facilitează înscrierea copiilor la școală americană ori franceză, unde se întră cu ocazia unor festivități².

In privința acoperirilor folosite de cadrele și agenții serviciilor de informații arabe, menționăm că ele nu diferă de cele cunoscute la alte state: diplomiți, comercianți și reprezentanți de firme, ziariști, studenți și doctoranți, turiști etc.

Ei își selecționează legăturile din tre cetățenii români care au acordat asistență tehnică sau au fost la specializare în statele arabe (de exemplu, un „turist” arab a făcut deplasări în provincie pentru a verifica anumite date și a culege informații despre anumiți medici ce se află la post în țara respectivă); au intrat în legături oficiale — în special cu ocazia unor tratative economice — cu cetățenii ai statelor arabe suspecți și cadre sau agenți și au primit de la

² Recent, Ambasada irakiană a organizat o școală pentru copiii diplomaților arabi din București.

aceştia cadouri, menținind cu ei relații neoficiale; au intrat în contact cu reprezentanțe arabe din București pentru a-și asigura plecarea la specializare ori asistență tehnică în Orientul Apropiat, precum și dintre cei sau cele ce au incheiat căsătorii cu cetățenii arabi (au rude sau prieteni) și sint deținători de secrete de stat.

O direcție importantă de activitate a serviciilor de informații arabe este aceea a inițierii și sprijinirii unor acțiuni teroriste. Se poate pune de la început întrebarea de ce aceste acțiuni sunt legate de activitatea serviciilor de informații arabe. Răspunsul este că, dată fiind complexitatea situației din zonă, starea conflictuală, divergențele existente chiar între statele arabe și „politica” acțiunilor teroriste, rezolvarea unor litigii și deziderate prin deturări de avioane, răpiri de persoane, luarea de ostatici sunt tot mai mult practicate de unele state arabe, iar serviciile secrete primește misiunea să le organizeze. Astfel, după o recentă acțiune de deturare a unui avion egiptean (care a fost nevoie să aterizeze tot în R. A. Egipt, însă pe un alt aeroport), diversioniștii au recunoscut în anchetă că au acționat din însărcinarea autorităților libiene. Ei au declarat că pentru indeplinirea misiunii li s-a promis suma de 100 000 lire sterline.

Din datele ce le deținem, rezultă că și pe teritoriul ţării noastre au fost unele încercări de organizare a unor acțiuni teroriste împotriva unor reprezentanțe diplomatice ale unor state arabe și a Israelului la București, asupra unor obiective iudeice

sau a unor personalități arabe și evreiești, dar toate au fost prevenite.

Merită și reținut că divergențele arabo-israeliene, evoluția evenimentelor din Liban, unele contradicții inter-arabe s-au repercutat și asupra cetățenilor arabi aflati în R. S. România. Unii diplomați arabi — cadre de contrainformații — se deplasează în centrele universitare din provincie unde organizează ședințe cu studenții și le explică poziția propriului guvern — ca singura justă în zonă —, creând stări tensionale care uneori au degenerat în acțiuni turbulente.

In final, considerăm că pentru a efectua o muncă preventivă eficientă, de contracarare a acțiunilor ostile ţării noastre, duse de cadrele și agenții serviciilor de informații arabe, trebuie să cunoaștem și să dăm dovadă de discernămînt politico-ideologic și profesional, pentru a nu perturba relațiile bune cu statele arabe, dar să identificăm — prin mijloacele și metodele muncii de securitate — cadrele și legăturile lor suspecte din rîndul cetățenilor români, să stabilim, pe baza planurilor de căutare a informațiilor, locurile, mediile, persoanele vizate de aceste organe de spionaj, categoriile de informații care-i interesează și să secretelor de stat, de prevenire a seurilor de informații din și despre R. S. România, de influențare pozitivă a celor în cauză.

locotenent-colonel Constantin CIURLAU
maior Sorin BOLDEA

Mijloace și dispozitive explozive folosite de elemente teroriste

Pentru asigurarea secretului acțiunilor, teroristii au recurs aproape în exclusivitate la deghizarea, trucarea sau ascunderea mijloacelor și dispozitivelor explozive ce urmau să fie utilizate în diverse acțiuni. În acest scop, au fost folosite diferite tipuri de autovehicule, valize cu fund și pereti dubli, aparate de radio, casetofoane, radiocasetofoane, instrumente muzicale, produse alimentare preambalate, plicuri, agende și cărți explozive etc. Acest lucru a fost impus, în special, de activitatea clandestină și de respectarea unor reguli de conspirativitate foarte severe.

Confectionarea mijloacelor și materialelor explozive, transportul, manipularea și folosirea lor s-a executat descentralizat, individual sau în grupuri restrânse, care au organizat și executat acțiuni de tip „comando“.

Cu toate că în presa occidentală s-a comentat faptul că în aerogări și la granițe au fost instalate detectoare moderne pentru descoperirea materialelor explozive, teroristii nu au renunțat la sistemul de transportare a acestora în valize, bagaje special amenajate și colete fără însoțitor etc. Așa se explică și faptul că o tinără olandeză, care avea în valiză grenade și materiale explozive, a fost arestată într-o aerogară.

Elementele teroriste au folosit mijloace și dispozitive explozive, de regulă, pentru următoarele acțiuni:

distrugerea unor bunuri materiale sau scoaterea din funcțiune a anumitor obiective (fabrici, uzine, conducte de transport produse petroliere sau gaze, instalații portuare, rafinării, sedii ale unor organisme interne ori internaționale, hotele, aeroporturi etc.);

distrugerea unor mijloace de transport aerian, nave pentru transport maritim sau fluvial, autovehicule și trenuri pentru persoane sau mărfuri s.a.;

rănirea sau uciderea unor persoane ori grupuri de persoane — diplomați, oameni de afaceri, reprezentanți ai diferitelor organisme internaționale, ai unor companii aeriene, participanți la reunii internaționale etc.

Una din preocupările principale ale grupărilor teroriste a constituit-o sursele de procurare a materialelor explozive.

In acest sens, organizațiile teroriste au executat sustragerea unor cantități de materiale explozive din magaziile diverselor șantiere de construcții, exploatari miniere, cariere de piatră, precum și din alte locuri în care se folosesc asemenea materiale.

Teroristii au recurs și la diverse alte trucuri pentru a plasa dispozitivele explozive în aeronave. Așa, de exemplu, au plasat unor turisti, sub formă de comisioane, valize, colete, aparate de diferite tipuri sau, pur și simplu, au procedat la

înlocuirea unor valize ale călătorilor cu altele identice ca infășurare.

De obicei, mijloacele explozive folosite în acțiuni teroriste sunt compuse din :

incărături explozive (substanțe explozive) ;

dispozitive de amorsare (inițierea sau declansarea exploziei).

Incărăturile explozive pot fi formate din explozivi folosiți în scopuri militare, în economie (cariere, mine de cărbuni etc.), explozivi improvizati ori amestecuri de explozivi.

În acțiunile teroriste, de regulă, au fost folosiți explozivi cu putere mare de distrugere. Acești explozivi ocupă un spațiu relativ mic și produc un efect distructiv mare. Cel mai eficient este explozivul plastic, care prezintă următoarele caracteristici :

stabilitate chimică mare ;

sensibilitate relativ scăzută la acțiuni mecanice (socuri, lovitură, striviri, întepări etc.) și termice (încălzire) ;

ușor de manipulat, depozitat și transportat în condiții de deplină securitate ;

fiind plastificat, poate fi ușor ascuns, deghizat sau trucat în jucării, păpuși, casetofoane, aparate de radio etc.

Tot ca incărătură explozivă este folosit filul detonant, fiind, de asemenea, un exploziv cu putere mare de distrugere, ușor de ascuns și greu de descoperit.

Ca incărături explozive au fost întrebuințate proiectile de artilerie și grenade de diferite tipuri. Aceste categorii de incărături sunt amorsate cu dispozitive speciale. Din punct de vedere constructiv și funcțional, dispozitivele de amorsare au fost confectionate în condiții artizanale, recurgindu-se în unele situa-

ții la sisteme moderne. Practic, dispozitivele de amorsare pot fi : mecanice, electrice, chimice, termice, optice, acustice, magnetice, barometrice, electronice sau radio, prevăzute cu siguranță la neutralizare și dezamorsare, construcția și funcționarea acestora bazându-se pe cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. În construcția dispozitivelor de amorsare și a releeelor detonante de inițiere sunt folosite ansambluri și subansambluri dintre cele mai complexe.

Indiferent de tipul constructiv sau funcțional, orice dispozitiv exploziv dispune de una sau mai multe sigurante la manipulare, depozitare sau transport. Acestea se găsesc montate, în mod obligatoriu, la dispozitivele de amorsare până în momentul cind elementul terorist reușește să amplaseze dispozitivul exploziv la locul sau în mediul ce urmează a fi distrus.

Pentru declansarea exploziei unei incărături explozive, dispozitivul de amorsare trebuie să primească un impuls initial provenit din exterior, care poate fi urmarea uneia din următoarele acțiuni : mecanică (mișcare, lovire, strivire, frecare etc.), termică (încălzirea mediului înconjurător), optică (radiație luminoasă), „roentgen”, barometrică (variații ale presiunii atmosferice), acustică (unde sonore produse de diferite surse), magnetică (variații ale intensității fluxului de linii magnetice), radio (semnal transmis prin intermediul undelor radio, telecomandă).

În acțiunile organizate și executate de elementele teroriste au fost folosite, de regulă, următoarele dispozitive explozive :

a) Dispozitiv exploziv deghizat în plic postal.

Plicurile explozive au fost destinate uciderii unui sau grupuri de persoane. Elementele teroriste le-au expediat prin poșta obișnuită sau prin diferite persoane deghizate în factori postali.

Explozia are loc în momentul deschiderii, îndoirii, strivirii, lovirii plicului sau atunci cind acesta este expus la căldură (radiație termică), la raze „roentgen” ori luminoase.

Plicurile explozive sunt prevăzute cu dispozitive de amorsare mecanice, electrice, cu celulă fotoelectrică sau combinații ale acestora. Incărătura este constituită dintr-un exploziv plastic și are forma unei plăci dreptunghiulare de dimensiunile plicurilor obisnuite, având grosimea cuprinsă între 7 și 12 mm ; greutatea explozivului este de circa 50-80 gr.

În unele cazuri, plicurile explozive au fost completate cu substanțe chimice, ca armă auxiliară, și în cazul cind acestea nu explodau, contactul cu substanța respectivă se soldă cu rezultate fatale.

Dispozitivul de amorsare mecanic a mai fost folosit și prin introducerea în următoarele obiecte :

cutie cu bomboane de ciocolată, în care s-a introdus o incărătură explozivă de circa 280 gr. Declansarea exploziei producindu-se în momentul deschiderii cutiei ;

agende sau cărți. Prin executarea unor decupaje parțiale — locaș, nișă în interiorul agendei sau cărții —, s-au realizat spațiile necesare introducerii dispozitivului exploziv compus din circa 100 gr dinamită. Declansarea exploziei are loc în momentul deschiderii agendei sau cărții respective.

Depistarea și identificarea plicurilor explozive.

Selectarea plicurilor explozive, depistarea și identificarea lor se realizează prin unul din următoarele procedee :

controlul organoleptic al corespondenței ;

controlul corespondenței, folosind apăratura cu raze „X” ;

controlul corespondenței, folosind detectoare de explozivi ;

controlul corespondenței, folosind detectoare de metale etc.

Cu prilejul controlului organoleptic se vor avea în vedere următoarele caracteristici și particularități ale plicurilor explozive :

rigiditate mare (neobișnuită) la pipăit ;
greutate repartizată în mod neuniform pe suprafața plicului (plicul este dezechilibrat) ;

greutate specifică mărită ;
prezența unor găuri, întepături sau perforări anormale ;

prezența unor pete de grăsimi (care indică prezența explozivului din interior) ;

miros caracteristic de alune sau migdale ;

prin scuturare ușoară apar zgomote metalice ;

pe asemenea plicuri apare uneori mențiunea „PERSONAL” ;

mărimea și forma plicului, în anumite situații, sunt ieșite din comun ;

de regulă, plicurile explozive au scrișul de mână etc.

Corespondența, controlată organoleptic și considerată suspectă, trebuie izolată de restul corespondenței prin depozitare în locuri sau încaleperi special destinate și

pusă sub supraveghere. Verificarea și identificarea ei se execută numai de către personal special pregătit și instruit.

Pe timpul depozitării dispozitivelor explozive se vor lua măsuri de diminuare a efectului undelor explozive prin: amabalarea în pături antisuflu și antischijă; păstrarea lor în afara construcțiilor civile sau industriale; interzicerea accesului în zonă a oricărei persoane.

Operațiile de identificare a plicurilor explozive se execută, în exclusivitate, cu ajutorul aparaturii „roentgen”, detectoarelor de metale sau de explozivi. Folosind aceste mijloace tehnice, se poate stabili cu precizie prezența în interiorul plicului a incărcaților de exploziv și a dispozitivului de amorsare.

Plicurile, agendele, cărțile sau orice alte colete postale, identificate ca fiind dispozitive explozive, se predau organelor de specialitate pentru a fi neutralizate, dezamorsate sau distruse.

Pe timpul manipulării plicurilor explozive se interzice:

deschiderea, despachetarea, înțeparea, strivirea, dezamorsarea, neutralizarea sau distrugerea plicurilor. Aceste operații se execută numai de personal de specialitate și cu experiență în lucru cu materiale explozive;

introducerea plicurilor în foc sau apă; depozitarea în încăperi locuite, în apropiere de surse de căldură, de instalații electrice, de rezervoire pentru produse petroliere sau conducte pentru transport gaze naturale;

controlul cu aparatul „roentgen” a dispozitivelor explozive prevăzute cu celulă fotoelectrică.

b) Dispozitiv exploziv deghizat în valize.

Dispozitivul exploziv deghizat în valize, amenajate pentru ascunderea și transportul incărcaților explozive, este unul din mijloacele principale de distrugere folosit în mod frecvent în acțiunile teroriste, fiind greu de descoperit.

Folosirea valizelor explozive este o metodă practicată de către elementele teroriste, în special, atunci cind se urmărește distrugerea unor obiecte importante (aeronave, instalații speciale etc.) la care accesul este limitat sau interzis.

Descoperirea dispozitivelor explozive, deghizate în valize, se realizează numai după un control minuțios și atent de către personal special instruit în acest scop. Atunci cind controlul este efectuat superficial, dispozitivele explozive pot săpă neidentificate, punând în pericol viețile omenești și bunuri materiale.

Valiza explozivă are partea interioară special amenajată pentru amplasarea incărcații explozive, precum și dispozitiva și ascunderea acestora în valiză se bine pregătit.

Ca incărcață explozivă se folosește fitilul detonant, cu miez de pentrit sau tetril, ori exploziv plastic cu putere mare de distrugere. Atât fitilul detonant, cit și explozivul plastic ocupă un spațiu relativ mic în valiză.

Fitilul detonant este dispus pe capătul valizei, în rînduri, fiind asemănător unei ţesături sau spirale.

Explozivul plastic se dispune sub formă de placă, având grosimea de 8-10 mm.

Declanșarea exploziei se realizează prin intermediul unui dispozitiv electric

prevăzut să funcționeze cu întârziere maximă de 68 ore.

Funcționarea valizei explozive:

Pentru siguranță la manipulare și transport, întregul circuit este deconectat, prin intermediul intrerupătorului de siguranță.

În momentul amplasării valizei în locul stabilit, se regleză timpul de întârziere prin intermediul intrerupătorului tranzistorizat și se închide circuitul cu ajutorul intrerupătorului de siguranță astfel că întregul dispozitiv exploziv este în stare de funcționare.

Valiza prevăzută cu un asemenea dispozitiv de amorsare nu prezintă nici un pericol, dacă neutralizarea sau dezamorsarea ei se execută în perioada de timp ce coincide cu întârzierea pentru care a fost reglat dispozitivul.

Depistarea și identificarea dispozitivelor explozive deghizate în valize sau în alte obiecte constituie una dintre cele mai importante activități pe care trebuie să o desfășoare personalul cu atribuții de control antiterorist și antideturnare.

c) Dispozitiv exploziv deghizat în geantă de voiaj.

În această categorie au fost introduse incărcații explozive avind o greutate de circa 25 kg. Gențile sunt confectionate din materiale sintetice obișnuite. Dispozitivul exploziv, mascat de alte obiecte ce se află în geantă, nu poate fi descoperit cu ușurință, în special atunci cind controlul este făcut superficial.

Dispozitivul de amorsare este electric și funcționează, fie cu întârziere pînă la 60 minute, fie în momentul ridicării de pe locul de amplasare.

d) Dispozitiv de amorsare cu mecanism de ceasornic și capcană.

Acest sistem de amorsare se montează la dispozitivele explozive ce funcționează la o anumită oră dinainte stabilită. Capcana — siguranță — la demontare, dezamorsare sau neutralizare declanșează explozia instantaneu.

Dispozitivul de amorsare cu mecanism de ceasornic și capcană poate fi folosit pentru amorsarea incărcaților explozive amplasate în incinta oricărei instituții sau întreprinderi, în mijloacele de transport terestru, naval ori aerian etc., fiind amabalat și deghizat în orice aparat, instalație, ansambluri sau subansambluri de instalații, ceea ce îl face greu de depistat și identificat. Este prevăzut cu capcană (siguranță la demontare) și, atunci cind se încearcă demontarea ansamblului sau subansamblului respectiv, dispozitivul de amorsare intră în funcțiune în mod instantaneu.

Funcționarea dispozitivului:

În momentul amplasării, mecanismul de ceasornic este reglat să închidă circuitul electric. În acest scop, indicatorul mecanismului execută o mișcare de rotație, trecind în mod succesiv peste contactele dispozitivului de temporizare. Atunci cind indicatorul a ajuns pe contactul care închide circuitul electric, dispozitivul declanșează explozia cu o întârziere dinante stabilită.

e) Dispozitiv de amorsare cu mercur.

Acest dispozitiv are la bază fenomenul de dilatare a mercurului sub influența temperaturii mediului ambient.

Dispozitivul de amorsare cu mercur se intrebuințează pentru declansarea exploziilor în locuri sau mediu a căror temperatură este cunoscută.

Funcționarea dispozitivului :

Tubul capilar se conectează din timp în circuitul dispozitivului și se reglează să declanșeze explozia la temperatura mediului ambiant. În momentul amplasării, se inchide circuitul prin intermediul intrerupătorului. Mercurul din rezervor, fiind bun conductor de căldură, se dilată și mărindu-si volumul se ridică prin cele două ramuri ale tubului capilar. În momentul cînd ajunge în dreptul ploturilor de contact, inchide circuitul electric și declanșează explozia prin intermediul capsei detonante.

Dispozitivul funcționează numai la temperatura pentru care a fost reglat.

Dacă temperatura mediului ambiant este mai mică decît temperatura pentru care a fost reglat, atunci dispozitivul poate fi dezamorsat.

Descoperirea și identificarea acestui dispozitiv se poate face cu ajutorul aparatelor cu raze „X”.

f) Centura explozivă.

In unele acțiuni, elementele teroriste au avut în dotare individuală dispozitive explosive, cunoscute sub denumirea de centuri explosive. În cazul că erau descoperiți și se aflau incercuți, simulau că se predau și declanșau explozia centuriilor, provocînd nimicirea propriei persoane și a altor persoane din jur. Centura explozivă se dispune în jurul corpului, în zona soldurilor.

Mijloace și dispozitive cu substanțe chimice folosite de elemente teroriste

In timpul acțiunilor teroriste ce au avut loc în unele țări s-au folosit și substanțe chimice cu acțiune toxică, stupefiantă și incendiарă. Aceste substanțe au fost procurate de către elementele teroriste de la întreprinderile producătoare sau le-au preparat în laboratoare improvizate.

Substanțele chimice cu acțiune toxică și stupefiantă au fost introduse în incâ-

peri, alimente, băuturi, produse cosmetice, medicamente etc.

Elementele teroriste au folosit pe scară largă, în acțiunile lor, unele substanțe chimice sub formă de munition, grenade, dispozitive și sticle incendiare. Dispozitivele pentru amorsarea încărcăturilor incendiare au avut la bază aceleasi principii constructive ca și dispozitivele explosive.

V. LĂPĂDUSI

(Selectiuni din lucrarea „Mijloace folosite în acțiuni teroriste”, aflată în pregătirea pentru tipar la Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației.)

Cum rezolvați cazul ?

La data de 23 septembrie 1976, B.N. a fost surprins în momentul în care prima de la comerciantul italian C.A. suma de 1500 dolari, un casetofon și un mini-calculator electronic.

Cu ocazia cercetărilor efectuate s-a stabilit că valuta și celelalte bunuri menționate au fost date lui D.N. de către C.A., drept răsplătită pentru informațiile cu caracter economic, nedestinate publicitații, pe care i le-a divulgat, spre a facilita obținerea în condiții avantajoase a unor contracte ce urmău să fie încheiate cu partea română.

Informațiile divulgăte erau cunoscute de către D.N. datorită atribuțiilor de serviciu și priveau :

necesarul uzinelor beneficiare ;

urgențele manifestate de beneficiar ;

informații privind anumite rabaturi pe care putea să le acorde cu ocazia tratativelor pentru fiecare dintre contacte ;

date despre firmele concurente, cu indicarea celor preferate de beneficiar, precum și precizarea că firmele în competiție nu depuseseră la data respectivă mostrele solicitate prin cererile de ofertă ;

informații privind aprecierile din punct de vedere tehnic și comercial din partea I.C.E. „Auto-Dacia”, filiala București, asupra ofertelor în cauză.

Divulgarea informațiilor sus-menționate a fost de natură să aducă pagube avutului obștesc.

Organele de cercetare ale securității au mai reținut că D.N. a cerut lui C.A., iar acesta a acceptat, să-i aducă un pașaport fals, cu ajutorul căruia, ulterior, să poată ieși clandestin din țară. În acest scop, D.N. i-a înmînat lui C.A. o fotografie.

La domiciliul lui D.N., cu ocazia percheziției, a fost găsit și ridicat manuscrisul unei lucrări cu conținut de propagandă împotriva orînduirii sociale, elaborată de către acesta în vederea publicării în străinătate.

C.A. i-a mai cerut lui D.N. să intervină pe lingă G.D. de la I.C.E. „Auto-Dacia”, filiala Pitești, pentru a obține unele informații în legătură cu necesarul de piese accesori la autoturismul „Dacia”, promițîndu-i în schimb suma de 1000 dolari. D.N. a fost de acord cu propunerea lui C.A., dar nu a întreprins nici o acțiune în acest sens, deoarece G.D. a fost transferat cu serviciul la altă întreprindere.

Să se arate motivat incadrarea juridică a faptelor săvîrșite de căi în cauză.

TRECUT PREZENT SI VIITOR

La inceputul anului 1976 cîțiva redacțori ai „secției române” de la postul de radio „Europa liberă” încercau să explique ascultătorilor ce este acest post de radio și care sunt scopurile sale. Rînd pe rînd s-au perindat în fața microfonului Nöel Bernard (pînă în 1945, Leon Bercovici), de mai mulți ani director al „secției române” din München; Lucian Loga (Octavian Vuia), director adjunct; Radu Gorun (Cismărescu Barbu Mihai), rămas în Franța în timpul celui de-al doilea război mondial, cunoscut cu simpatii legionare; Bănuș Max, fost redactor la ziarul „Sportul”, pînă în 1958, cînd a rămas ilegal în străinătate; Sorin Cunea, plecat în Israel în 1965; Virgil Galaction (Edgar Rafael), care a refuzat să se întoarcă în patrie la sfîrșitul perioadei de specializare la care fusese trimis în străinătate; Emil Georgescu, fost avocat, din București, rămas în străinătate în 1973 și alte cîteva achiziții mai recente, recrutate dintre trădătorii de patrie. „Esantionul” prezentat, cu redactorii principali ai „Europei libere”, indică adevărata compozitie a „secției române” de la München a acestui post de radio: trădători de patrie, reaționari înrăuți, cu vechi legături cu serviciile de spionaj occidentale și cu organizații neofasciste — în total 42 de salariați și peste 50 de colaboratori ex-

terni, care timp de 13 ore, în cele șapte zile ale săptămînii, îndeplineșc, cu un zel demn de o cauză mai bună, slujba ingrață de mercenari ai războiului psihologic împotriva țării noastre.

Anul 1976 fusese un an prost pentru „Europa liberă”. Așa-zisa „secție română” se compromisesese, difuzind unele știri despre situația din România, care s-au dovedit a fi nereale, trezind — pe bună dreptate — o ripostă fermă din partea unor ascultători, ceea ce a determinat conducerea de la New York să trimită o admonestare lui Nöel Bernard. În plus, discuțiile din primăvara anului 1976, privind alocarea de noi fonduri pentru acest post de radio, au evidențiat intărirea opoziției în cadrul Congresului Statelor Unite față de menținerea acestei relicve de tristă amintire a perioadei „războiului rece”, opoziție incurajată și sprijinită de numeroase cercuri politice progresiste din Europa occidentală. Argumentele acestora împotriva „Europei libere” au căpătat o demascatoare făcute de căpitanul Pavel Minarik, din serviciul de informații cehoslovac, care revenea în țară la sfîrșitul anului 1975, după ce funcționase timp de șapte ani ca angajat al postului de radio, incriminat cu documente indubitate ca

Criza în care intrase „Europa liberă” amenință să compromîtă planul minuțios pregătit de experții în „propagandă neagră” ai C.I.A., vizînd sabotarea Conferinței de la Belgrad din vara anului 1977. Corul organizaților neofasciste, al trădătorilor de patrie și al altor elemente reaționare, pus să strige despre pretinsa „încălcare a prevederilor actului final de la Helsinki, privind drepturile omului” de către țările socialiste, risca să rămînă mut fără antenele postului de radio „Europa liberă”. Iată de ce, încercînd să combată probele evidente despre rolul nefast pe care îl are acest post de radio asupra destinderii și păcii pe continentul european, Nöel Bernard și subordonatii săi încercau să convingă auditoriul din România că „...prin opera de informație pe care o facem, pe care o realizăm prin acest post de radio, cred că contribuim la politica de destindere în cel mai înalt grad”. Declarații care nu sunt decît perdeaua de fum în spatele căreia „Europa liberă” continuă organizarea misiunilor sale de provocare și dezinformare, de amestec grosolan în treburile interne ale țărilor socialiste.

Trecutul

„Comitetul pentru Europa liberă”, creat în S.U.A. în decembrie 1949, face parte dintr-un lanț de organizații ultra-reacționare apărute în timpul războiului rece și avind ca sarcină acoperirea acțiunilor de spionaj, subminare și diversiune întreprinse de C.I.A. împotriva țărilor socialești. După cum o arată și denumirea sa, „Comitetul” — care se prezinta ca o organizație particulară, intrunind foști diplomiati, membri ai Administrației, personalități politice cu vederi de extremă dreaptă și oamenii de afaceri — avea ca obiectiv declarat „eliberarea Europei de comunism”. Organul său operativ, de execuție, postul de radio „Europa liberă” își începe activitatea la 4 iulie 1950, în condiții destul de modeste. În timpul

scurt ayut la dispozitie, C.I.A. reușește să stringă un mic grup de fugari din țările socialiste, căruia îi pune la dispozitie o stație de radio portativă de 7,5 Kw, retrasă din dotarea trupelor de ocupație americane din Germania occidentală. Cu o asemenea dotare săracăcioasă sunt lansate în eter primele emisiuni, constînd în apeluri deschise la luptă pentru răsturnarea regimurilor instaurate în tinerile state de democrație populară din Europa răsăriteană. În S.U.A. era atunci vremea Mac-Cartism-ului, a istoriei spionajului, a agresiunii criminale împotriva Coreei de Nord, a „războiului rece”, aflat în fază sa de apogeu. Serviciile de spionaj occidentale acționau față împotriva țărilor din răsăritul Europei, iar guvernele incurajau războiul psihologic, considerat ca un preludiu al declanșării operațiunilor militare de „eliberare”. Locul „Europei libere” fusese definit fără echivoc de către generalul Lucius D. Clay, comandanțul trupelor de ocupație occidentale din Germania. „Europa liberă” — arăta el — este una din primele arme ale războiului psihologic. Însuși Nöel Bernard mărturisea în 1976, cam cu jumătate de gură, că „postul de radio a fost înființat în toiul războiului rece, într-un moment cînd ideea unui eventual război între Răsărit și Apus nu era deloc atât de negindit ca astăzi. Si, în mod inevitabil, rolul nostru pe vremea aceea era cu totul altul decît este astăzi”. Ceea ce omite directorul „secției române” este faptul că cei care pregăteau acel război erau stăpinii lor de la New York, iar slujbășii de la „Europa liberă” își punneau toate talentele în executarea misiunilor de pregătire, lansind zilnic apeluri la sabotaje și la „eliberare”, amestecindu-se deschis în desfășurarea acțiunilor contrarevoluționale din Polonia (1953) și Ungaria (1956). Corespunzător sarcinilor tot mai mari primite din partea C.I.A., cresc și fondurile repartizate funcționării „Europei libere”. De la 8 milioane de dolari în fază inițială, alocațiile sporesc la circa 12 milioane la începutul anilor 60, pentru a ajunge la peste 34 de

milioane de dolari în 1969. Personalul postului la cele cinci „secții naționale” : pentru Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria, România și Polonia, ajunge la circa 1600 angajați. Statul-major al „Europei libere” este instalat în apropiere de München și se compune din 21 de studiouri, 17 birouri de înregistrare a emisiunilor, birouri redacționale, de administrație, de întreținere etc., ocupind în total aproximativ 11 km², la care s-au adăugat ulterior noile clădiri pentru postul de radio „Libertatea”, destinat emisiunilor pentru Uniunea Sovietică, aparatura fiind și ea imbogățită cu 32 de emițătoare (5 la Holzkirchen, lîngă München, 9 la Biblis în R. F. Germania și 18 lîngă Lisabona), având o putere totală de 2.245 Kw. În principalele capitale occidentale se instalează „birouri de corespondenți”, care sunt în realitate centre de racolare a vizitatorilor din țările socialiste, de culegere de date cu caracter de spionaj și de executare a unor acțiuni de provocare.

Prezentul

Importantele și semnificativele schimbări petrecute în viața internațională, afirmarea hotărâtă a țările socialiste, ca element major al cursului nou, îndepărtat spre stabilirea unor relații de colaborare și înțelegere între popoare, de lichidare a pericolului unui nou război distrugător pe planeta noastră, au constituit serioase surse de ingrijorare pentru oficina de răspindire a minciunilor și calomniilor, care este postul de radio „Europa liberă”. Baza existenței sale, a activității ce-i fusese imprimată încă de la înființare, compromisă, este repudiată de cercuri tot mai largi ale opiniei publice mondiale. Un redactor al postului recunoște deschis că „nu s-ar mai fi putut aștepta ca vreun șteic să mai asculte „Europa liberă”, dacă acesta ar fi difuzat în continuare promisiuni de eliberare și singurul răspuns la această situație era de a ne schimba sută la sută poziția”.

Dar „poziția” numitului post de radio a rămas aceeași: de dușman înrăit al țărilor socialiste, de denigrator a tot ce se întâmplă în aceste țări. Fondul a rămas același, s-au schimbat doar metodele. Brusc metamorfozați în „opozitie pașnică”, foștii angajați ai C.I.A. nu mai pridesc să-și exprime „preocuparea” pentru realizarea unei „adevărate democrații” în țările socialiste și se îngheșuie să dea sugestii despre ce și cum ar trebui să muncească popoarele din aceste țări, pentru indeplinirea acestui obiectiv. De altfel, conform ultimelor indicatii primite de la C.I.A., ponderea în programe trebuie deținută de „comentarii comparativi”, de căi mai dese și mai operative buletine de știri și de emisiuni muzical-disctractive.

În paralel, au loc schimbări în organizarea postului de radio și în politica de angajare a personalului. Se are în vedere că destinderea pe plan internațional este însoțită de o sporire considerabilă a schimbului de vizite, de publicații și știri, care pot și trebue — în acceptiunea C.I.A. — să fie exploatați pentru perfecționarea culegerii de informații, pentru organizarea unor mai rafinate acțiuni de provocare și diversiune împotriva țărilor socialiste. Informațiile sunt concentrate și prelucrate de „Serviciul de informații” al „Europei libere” care, prin secțiile „evaluare”, „ascultare a emisiunilor radio”, „traducători”, „coordonare a birourilor”, „corespondenți” și „arhivă”, asigură digerarea uriașului volum de date ce se concentrează zilnic, trierea, fișarea și extinderea lor. O parte din aceste date sunt repartizate „Serviciului de programă” unde se redacteză emisiunile. Altele sunt trimise la New York, pentru a fi extinse „Centrului de cercetare”, iar cele cu un caracter mai deosebit ajung pe fisurile C.I.A. Serviciile „personal” și „securitate” sunt antrenate în recrutarea noilor angajați dintre proaspeți trădători de patrie, care prezintă avantajul cunoașterii situației din țările lor și stăpiniștilor, în

mai bune condiții, a limbii, dar au și dezavantajul că pot fi cadre bine acoperite ale serviciilor de informații ale țărilor socialiste, cum au fost ofițerii Czechowicz din R. P. Polonă și Minárik din R. S. Cehoslovacia.

Conform „sarcinilor de serviciu”, foarte zeloși redactori și colaboratori ai „secției române” de la „Europa liberă” pot fi văzuți în lagărele de refugiați sau de triere din Austria, R. F. Germania, Italia sau Turcia, interogind cetăteni români rămași în străinătate sau plecați legal în cadrul reunificării familiilor și prietenilor. El pot fi întâlniți, de asemenea, în holurile hotelurilor unde sunt cazate delegații români sau pe peronul gărilor, așteptând turiști sau vizitatori veniți din România. Vor să știe tot, de la datele personale, la numărul unității militare în care interlocutorul a efectuat stagiu. Dacă li se acceptă invitația la o „discuție liberă”, vor întreba imediat ce nemulțumiri are cel în cauză, dacă are o casă bună, dacă li ajunge salariul, cum se impacă cu șeful etc. Le ajunge o nemulțumire, că de mică. El știu să o facă mare, să o generalizeze, să o transforme într-un fenomen de masă. Cu foarte mici excepții, cind este vorba de persoane venite temporar în străinătate, discuția se încheie cu propunerea — adresată mai mult sau mai puțin direct — de „răminere definitivă” în străinătate. În alte cazuri, cind constată certe „aptitudini” ale subiectului, pun la cale provocări, care sunt mult apreciate de conducerea americană. Pentru cei a căror meserie este trădarea, nu există nici un fel de retineri de ordin moral în executarea misiunilor primite din partea conducerii de la New York. Cu mult cinism și în deplină cunoștință de cauză unul din directorii „Europei libere” din New York afirma că „nu are nici o importanță calificarea morală a vorbitorului, dacă propaganda diversiunistă își atinge țelul”.

Viitorul

Lumea occidentală a cunoscut prefațe importante în ultimii ani. Polarizată în trecut de magnetul puternicul potențial militar și economic al Statelor Unite, o serie de țări europene — devenite într-o serie de țări europene — caute să urmeze o politică proprie, conformă cu interesele lor și care este de natură să întrunească sprijinul populației. Optiunea tot mai evidentă a popoarelor europene este spre o politică de înțelegere și cooperare între toate țările continentului, indiferent de regimul lor politic, de mărime sau de potențialul economic. Rolul Statelor Unite de „umbrelă protectorie” a Europei occidentale împotriva „agresiunii comuniste” devine din ce în ce mai neconcludent, pe măsură înaintării procesului de desfășurare. Dacă această evoluție se bucură de simpatia și sprijinul cercurilor progresiste, democratice americane, nu același lucru se poate spune despre reprezentanții reacțiunii, interesanți în menținerea în ritm susținut a cursei inarmărilor, în crearea a noi surse de incordare în lume. Pentru această securitatea și cooperarea europeană constituie primejdie gravă, o „conspiratie comună” și, în consecință, fac totul pentru a impiedica realizarea unor acțiuni în această direcție. Aceasta este substratul campaniei lansate de Administrația Carter pe tema pretinsei nerespectări de către țările socialiste a prevederilor „cosu lui trei” de la Helsinki, în care au fost angrenate toate oficinile de propagandă subvenționate de S.U.A. Importanța pe care Carter o acordă desfășurării în cele mai bune condiții a acestei campanii este ilustrată de recenta sa cerere adresată Congresului privind alocarea unor fonduri suplimentare de 48 milioane dolari, pentru sporirea puterii de emisie a posturilor „Europa liberă” și „Libertatea”

cu 11 stații și a „Vocii Americii” cu 12 stații, precum și prin unele măsuri organizatorice întreprinse la sfîrșitul lunii martie 1977. Astfel, fostul director al „Vocii Americii” a fost demis „pentru incompetență”, iar în fruntea Comisiei pentru emisiuni internaționale (organ al Congresului S.U.A., creat în 1971 pentru supravegherea activității „Europei libere” și „Libertatea”, după interzicerea — formală — a subvențiilor furnizate de C.I.A.) a fost numit un specialist în problemele est-europene, John Gronouski (originar din Oshkosh, statul Wisconsin). Gronouski provine dintr-o familie de vechi emigranți polonezi, are 57 de ani, a fost ministru al poștelor între 1963 și 1965, după care este numit ambasador în R.P. Polonă, pînă în 1968. În 1969 devîre decan al Școlii de afaceri străine „L. B. Johnson” de la Universitatea Texas din Austin. Intentiile evidente a Administrației Carter de a folosi „Europa liberă” și alte mijloace de propagandă similare pentru escaladarea războiului psihologic în Europa, prin vînturarea pretensei responsabilități morale ce-i revine ca apărător și propovăditor al libertății și democrației în lume, i se opun cu vehemență cercuri politice tot mai largi, inclusiv o serie de șefi de state și de guverne din Europa occidentală. În declarațiile recent făcute de cancelarii Austriei și R. F. Germania, de liderii Internaționalei Socialiste, s-a arătat clar că ei nu acceptă ideea transformării apropiației reuniri de la Belgrad într-o arenă de dispută între țările europene și că acțiunile lui J. Carter pun în pericol pașii întreprinși de țările lor în direcția soluționării pașnice, prin înțelegere, a unor probleme aflate de prea mult timp în suspensie. Impotriva menținerii rolului „Europei libere” ca sursă de încordare în relațiile internaționale, s-a exprimat și opinia publică din S.U.A. Cunoscutul ziar

„International Herald Tribune” publica la 5 aprilie 1977 următoarele: „Acesta stații («Europa liberă», «Libertatea» — n.n.) nu pot și nu trebuie să se angajeze în subversiuni, iar linia dintre ostilitate și provocarea continuă aruncată valorilor comuniști este foarte subțire. Noi trebuie să purtăm răspunderea pentru ceea ce se spune în numele nostru și cu banii noștri. Congresul este obligat ca asigurînd noi capacitate de transmitere să privească, în același timp, mai adînc în structura programelor, în așa fel încît mijloacele și scopurile să fie menținute în balanță și instituțiile moștenite din cele mai negre zile ale războiului rece să funcționeze aşa cum o cer noile timpuri”.

Intensificarea schimburilor culturale și realizarea unei mai bune informări prin presă și alte mijloace este menită să servească apropierei și prieteniei între popoare, să ducă la întărirea respectului pentru tradițiile și cultura fiecărui popor și să contribuie la răspîndirea a tot ce a creat mai bun omenirea în toate domeniile de activitate și ale cunoașterii umane. După cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la Conferința pentru securitate și cooperare în Europa, pentru realizarea acestor nobile idealurieste necesar să pornim de la faptul că trebuie să fie pus capăt diferențelor activități de dezinformare, care dăunează colaborării și securității. M-ăș referi, printre altele, la activitatea unor posturi de radio de pe teritoriul unor state participante la actuala Conferință, care nu servesc cu nimic nobilelor scopuri pe care le consemnăm în documentele ce le vom adopta astăzi”.

Intr-o Europă a păcii și colaborării, „Europa liberă” și alte oficine similare, care cultivă ură și vrajba între națiuni, nu pot avea nică un viitor.

maior L. TIMARU

BIBLIOGRAFIE

Tema 1:

Locul, rolul și sarcinile organelor și lucrătorilor Ministerului de Interne în etapa actuală

— Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății socialești multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Editura politică, București, 1975, pag. 127.

— NICOLAE CEAUȘESCU : Raportul Comitetului Central cu privire la activitatea Partidului Comunist Român în perioada dintre Congresul al X-lea și Congresul al XI-lea și sarcinile de viitor ale partidului. În vol. Congresul al XI-lea al P.C.R., Editura politică, București, 1975, pag. 66 ; Expunere la Congresul consiliilor populare municipale, orașenești și comunale — 4 februarie 1976, Editura politică, București, 1976, pag. 49—50 ; Expunere privind rolul și sarcinile Frontului Unității Sociale în infăptuirea programului de făurire a societății socialești multilateral dezvoltate, a politicii externe a României de colaborare și pace — 23 mai 1974 ; Cuvîntarea la Consfătuirea cadrelor de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție — 9 aprilie 1970 ; Cuvîntare la Consfătuirea cu activul de bază al Ministerului Afacerilor Interne — 18 iulie 1967 ; Cuvîntare la adunarea festivă consacrată aniversării a 20 de ani de la înființarea securității statului — 29 august 1968 ; Cuvîntare la festivitatea din Capitală consacrată aniversării organelor de securitate — 12 octombrie 1973 ; Serisoare de salut adresată lucrătorilor de miliție cu prilejul aniversării a 20 de ani de la înființarea miliției — 6 iunie 1969 ; Mesaj adresat cu prilejul aniversării a 25 de ani de la înființarea organelor de miliție — 7 iunie 1974 ; Cuvînt la dîneul oferit de Ministerul Apărării Naționale și Ministerul de Interne cu prilejul celei de-a 55-a aniversare a zilei de naștere și împlinirea a patru decenii de activitate revoluționară în rîndul partidului — 27 ianuarie 1973 ; Cuvîntare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, Editura politică, 1976 ; Expunere cu privire la activitatea partidului și intregului popor pentru înlăturarea urmărilor cutremurului catastrofal din 4 martie, dezvoltarea economico-socială actuală a țării, activitatea internațională a partidului și statului și situația politică mondială — Scînteia din 29 martie 1977.

— Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 22—25 aprilie 1968, Editura politică, București, 1968, pag. 64.

— Hotărîrea C.C. al P.C.R. din august 1976 privind îmbunătățirea activității de rezolvare a sesizărilor, propunerilor și solicitărilor oamenilor muncii.

— Decretul nr. 130/1972 privind înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului de Interne.

Se mai pot consulta :

— Securitatea — nr. 1/1976, pag. 3—8 ; nr. 1/1977, pag. 1—23.

Tema 2:

Prevenirea infracțiunilor și a manifestărilor antisociale criteriu de bază pentru aprecierea activității organelor Ministerului de Interne

— Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății socialești multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Editura politică, 1975, parte a V-a.

— Hotărirea Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la creșterea rolului unităților sociale, al organizațiilor obștești, a maselor populare în respectarea legalității, sancționarea și reeducarea prin muncă a persoanelor care comit abateri și încalcări de la normele de conviețuire socială și legile țării.

— Hotărirea Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 16 octombrie 1976 cu privire la organizarea cunoașterii și controlul indeplinirii hotărîrilor de partid și de aplicare a legilor țării în toate domeniile vieții economico-sociale.

— Decretul nr. 231/1974 privind paza bunurilor.

— NICOLAE CEAUȘESCU : Expunere la Congresul educației politice și al culturii sociale. Editura politică, 1976, cap. V ; Cuvântare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, Editura politică, 1976.

— Programul de măsuri nr. 00170072, din 27. V. 1977, pentru perfecționarea activității de cooperare dintre organele de contrainformații în sectoarele economice, cele de miliție, trupele de securitate și de pompieri, în vederea apărării avuției naționale.

— Probleme ale activității de contrainformații în sectoarele economice — vol. editat în 1977.

— Controlul economic, metodă eficientă în prevenirea și descoperirea infracțiunilor și neregulilor în diverse sectoare ale economiei naționale — vol. editat în 1976.

Se mai pot consulta :

— Securitatea nr. 2/1975, pag. 6—13 ; nr. 3/1975, pag. 3—8 ; 15—18 ; nr. 4/1975, pag. 3—6 ; nr. 3/1976, pag. 3—7 ; 13—21 ; nr. 4/1976, pag. 12—15 ; 25—33 ; nr. 1/1977, pag. 35—51.

T e m a 3 :

Apărarea secretului de stat și sporirea vigilenței revoluționare imperitative majore ale gindirii și activității practice ale lucrătorilor din Ministerul de Interne

— Programul P.C.R. de făurire a societății sociale multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Editura politică, 1975, pag. 125—129.

— Codul principiilor și normelor muncii și vieții comuniștilor, ale eticii și echității sociale, în volumul Congresul al XI-lea al P.C.R., Editura politică, 1975, pag. 818, art. 12—13 ;

— Legea privind apărarea secretului de stat în R.S. România, în Culegere de acte normative pentru uzul lucrătorilor Ministerului de Interne, 1973, pag. 255—258 ; 260—263 ; 273—275.

— NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XI-lea Congres al P.C.R., Editura politică, 1974, pag. 92—97 ; Cuvântare la Consfătuirea cadrelor de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție — în România pe drumul făuririi societății sociale multilateral dezvoltate, vol. 4, Editura politică, 1970, pag. 733—747 ; Cuvântare la festivitatea din Capitală, consacrată aniversării organelor de securitate, 12 octombrie 1973 ; Cuvântare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976 ; Cuvântare la adunarea activului de partid din armată — 10 decembrie 1975, Editura politică, București, 1975, pag. 18—19.

— Probleme ale activității de contrainformații în sectoarele economice — vol. editat în 1977.

— Contrainformațiile în acțiune — vol. editat în 1976.
— Combinări și legende informative — vol. editat în 1976.

Se mai pot consulta :

— Securitatea nr. 1/1975, pag. 38—41 ; nr. 2/1975, pag. 67—69 ; nr. 3/1975, pag. 49—50 ; nr. 1/1976, pag. 24—27 ; nr. 3/1976, pag. 16—18 ; nr. 1/1977, pag. 26—34.

— Sarcinile organelor și formațiunilor Ministerului de Interne în infăptuirea politicii partidului de educare a oamenilor muncii în spiritul vigilenței și al apărării secretului de stat — „În slujba patriei”, din 29 ianuarie 1974 (Supliment XX).

T e m a 4 :

Respectarea neabătută a legilor țării. Dreptatea, adevărul și echitatea socialistă coordonate esențiale ale întregii activități a Ministerului de Interne

— Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății sociale multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Editura politică, 1975, pag. 158—159.

— Codul principiilor și normelor muncii și vieții comuniștilor, ale eticii și echității sociale, în Congresul al XI-lea al P.C.R., Editura politică, 1975, pag. 819.

— Rezoluția Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român cu privire la perfecționarea organizării și conducerii vieții sociale și la dezvoltarea democrației sociale, în Conferința Națională a P.C.R. — 19—21 iulie 1972, Editura politică, 1972, pag. 461—462.

— NICOLAE CEAUȘESCU : Cuvântare la Consfătuirea activului de partid și de stat din ministere și instituții centrale — 11 aprilie 1974, în România pe drumul construirii societății sociale multilateral dezvoltate, vol. 10, Editura politică, 1974, pag. 84—85 ; Mesaj adresat cu prilejul aniversării a 25 de ani de la înființarea organelor de miliție — 7 iunie 1974 ; Cuvântare la Consfătuirea cu activul de bază al Ministerului Afacerilor Interne — 18 iulie 1967, în România pe drumul desăvîrșirii construcției sociale, vol. 2, Editura politică, 1968, pag. 401 ; Cuvântare la adunarea activului de partid al municipiului București — 26 aprilie 1968, în România pe drumul desăvîrșirii construcției sociale, vol. 3, Editura politică, 1969, pag. 187—190 ; 200—202 ; Cuvântare la adunarea festivă consacrată aniversării a 20 de ani de la înființarea securității statului — 29 august 1968, în România pe drumul desăvîrșirii construcției sociale, vol. 3, Editura politică, 1969, pag. 467—468 ; Cuvântare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, Editura politică, 1976.

— Hotărirea Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 16 octombrie 1976 cu privire la organizarea cunoașterii și controlul indeplinirii hotărîrilor de partid și de aplicare a legilor țării în toate domeniile vieții economico-sociale.

— Decretul nr. 468/1971 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității de popularizare și aplicare a legislației.

— Decretul nr. 130/1972 privind înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului de Interne.

Se mai poate consulta :

Respectarea riguroasă a legalității sociale, îsfăptuirea neabătută a prevederilor legilor statului — obligații fundamentale ale organelor centrale și locale, ale tuturor cetătenilor țării. Contribuția organelor Ministerului de Interne la întărirea legalității sociale — „În slujba patriei”, din 11 februarie 1975 (Supliment VIII).

T e m a 5 :

Legătura cu factorii de conducere și cu masele de oameni ai muncii — condiție de bază pentru indeplinirea sarcinilor și misiunilor ce revin organelor Ministerului de Interne

— Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății sociale multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Editura politică, București, 1975, pag. 127.

— Codul principiilor și normelor muncii și vieții comuniștilor, ale eticii și echității sociale.

— Hotărîrea Secretariatului C.C. al P.C.R. cu privire la imbunătățirea activității politico-ideologice și de educare marxist-leninistă a personalului Consiliului Securității Statului și Ministerului Afacerilor Interne și la intensificarea pregătirii de specialitate și militară a acestuia — 1971.

— NICOLAE CEAUȘESCU : Raportul Comitetului Central cu privire la activitatea Partidului Comunist Român în perioada dintre Congresul al X-lea și Congresul al XI-lea și sarcinile de viitor ale partidului, în Congresul al XI-lea al Partidului Comunist Român, Editura politică, București, 1975, pag. 66 ; Cuvintare la Consfătuirea activului de partid și de stat din ministere și instituții centrale

— 11 aprilie 1974, în România pe drumul construirii societății sociale multilateral dezvoltate, vol. 10, Editura politică, București, 1974, pag. 83—84 ; Cuvintare la festivitatea din Capitală consacrată aniversării organelor de securitate — 12 octombrie 1973, în România pe drumul construirii societății sociale multilateral dezvoltate, vol. 9, Editura politică, București, pag. 395—398 ; Mesaj adresat cu prilejul aniversării a 25 de ani de la înființarea organelor de milăie — 7 iunie 1974, în România pe drumul construirii societății sociale multilateral dezvoltate, vol. 10, Editura politică, București, 1974, pag. 340—341 ; Cuvintare la Consfătuirea cadrelor de bază din securitate, milăie, procuratură și justiție — 9 aprilie 1970, în România pe drumul construirii societății sociale multilateral dezvoltate, vol. 4, Editura politică, București, 1970, pag. 736 ; Cuvintare la Consfătuirea cu activul de bază al Ministerului Afacerilor Interne — 18 iulie 1967, în România pe drumul desăvîrșirii construcției sociale, vol. 2, Editura politică, București, 1968, pag. 406—407 ; Cuvintare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, Editura politică, 1976.

— Hotărîrea C.C. al P.C.R. din august 1976, privind imbunătățirea activității de rezolvare a sesizărilor, propunerilor și solicitărilor oamenilor muncii.

— Legea nr. 25/1976, privind încadrarea într-o muncă utilă a persoanelor apte de muncă.

Se mai pot consulta :

— Securitatea nr. 2/1975, pag. 3—5 ; nr. 1/1976, pag. 17—23.